

לראשונה, מזכורה אלקטרונית חדשנית, ממוחשבת וסורית למגויי פלאיפון.

כאשר וכוס מר אכני למכוניתו – מתחיל וומ עבודתו. כאמצעות הסלא מון מוא מנחל את שיחותיו חדחומות עד לרגע שומנס לישיבה אצל לקוח.

איטומשל, והשניוסודי שאינן מצריף ציוד נוסף לפלאיפון ומאפשר לך לקבל הודעות כשאתה נעדר מרכבר וגם כשאתה מחוץ לאיזור הקליטה.

כדי להיות מנוי על שרות מוכירה פלא-פונית התקשר להברת מוטורולה תדיראן והומן את השרות עוד היות

המזכירה הפלא־פונית. עוד חידוש למנויי פלא־פון. אין פלא שהם מקדימים את כולם.

שרות זה מופעל בשיתוף חברת

מוטורולה חדיראן

תקשוות סלילרית בע"מ

קרמניצקי 16 ת"א טל. 388307 (20 חיבה – טל. 3/7403027 ירושלים – טל. 3/716346 THE BOY IN A BOY OF THE

* 0! #

Rci Sto Sind Pwr Fon End

1 21 31

41 51 61

71 81 91

M MOTOROLA

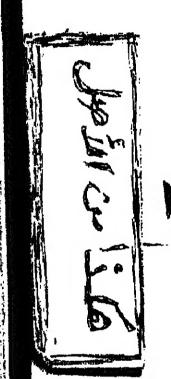
אין פלא שאתה מקדים את כולם.

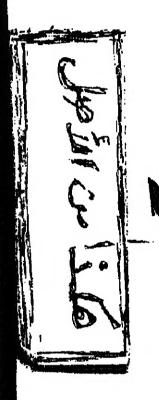
BIJETO

כ"ג בתשרי, תשמ"ח 16.10.1987

יעקב שמאי. מה הוא צועק ₪ סוזאן מובראך. פמיניזם בצל הפירמידות שלי בורעקב. מיקי שטראוס ₪ אלי בוריעקב. קפקא במשטרה ₪ ווראו. המציל הלאומי ₪ רות צרפתי. שטח פרטי ₪ תכשיטי התנ"ך ₪

בעולם מעדיפים רעפי לחץ מבטון
יותר ממחצית הגגות באיטליה, גרמניה,
אנגליה, פלורידה וקליפורניה - עשויים רעפי בטון.
ברור מדוע: הם חזקים יותר, אטומים לחלוטין
למים ומבודדים טוב יותר מפני רוח וקור.

זה לא רק החוזק. גם הצורה רעפי בטון מוצעים בשלל צבעים, מאפשרים שילוב של מספר גוונים וניתן להניחם במגוון שיפועים רחב (*10°-70).

המעוצבים מבטון. לכן, כשאתם חושבים על רעפים -יש לכם רק אפשרות אחת: רק רעפי בטון, רק רעפי אקרשטיין. אז איזה רעפים אתם מעדיפים?

אבן דעטיין אבן דרך נאיכות תיים

רק רעפי בטון. רק רעפי אקרשטיין.

מסעל ומשרך ראשי: חרצליה, אזור התעשיה, טלי 052-556666.

האמת של האופנה.

הצללית, הגיזרה...

בשביל זה ראש אינדיאני יש רק אחד. ראש אינדיאני קלאסיק -לאנשים שאוהכים את חבושם של קונטי את רייקיוויק באיסלנד ולהשאיר חצי עוגה בצלחת.

Rosh indiani X' XEUT CICIL

וינחשרי, תשמ"ח 16.10.1987 עורך גרמי: יורם נאמן

מפו כל הזכויות שמורות ל"מעריב" This Magazine is a Supplemental Maariv International Editor

אורית הראל

גרפיקה: נטע גרינשפן מודעות: אורי דגן

עריכה: דניאלה בוקשטין

מעצבת: יעל תורן

עוה בת 27 שמח קץ לחייה בזכרון יעקב, היום לפני 70 שנה. בנה אהרונסון, "ניבורת ניל"י" כפי שתיוודע לימים, ירתה משת כדי להמלט מחקירה באינקוויזיציה התורכית בנצרת. סוף מר המש לסוכנים האחרים ברשת חריגול הבריטית שמעלה למיגור הזלטון העותמאני בארץ־ישראל. פרשה שהרבה מיסתורין אופפים אוה כמעט עד ימינו.

למי עלוים ושתיים שנת עוד רגשת הארץ כש"קול־ישראל" הצון לשוו את תחקיום של נקדימון רוגל ויוסי גודארד "מירדף" על חשה הפנותו של יושף לישנטקי ותלייתו בדמשק. חתהקיר רמו על מֹשְׁ של אנשי "חשומר" במעשה. זקני הארגון עם רחל ינאית בן־צבי נושם לחצו לגנוז אותו. היו דיונים סוערים בדרגים הפוליטיים השחת. מעד השידור נדחה. אחרי זמן שודרה התכנית ועשהה את ועם משחששו. כדאי לוכור את הארוע כשמדברים היום על פושה פיות בתקשורת.

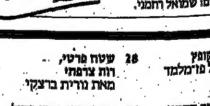
לאוו פלחמת ששת חימים עלה בידי קצין חמשטרה יוסף מאלקוה לפענה את סוד העלמו של אבשלום פיינברג שיצא לסיני מששת אמו שנהרג ונטמן אי־שם באיזור רמיח. בן־אלקנה איתר אותנו על מי דקל שצמה מתוך גלעיני חמר שאבשלום נשא בכיטו. 'זק אנשלום" הפך מאז לאתר עליה לרגל, למרות שהדקל המקורי מלואהרים ניטעים מרודש במקומו.

פיפת וול"י עדוין מרתקת חוקרים ומסעירת את דמיונם של משם. "תולדותיה של העוח מדינית", בעריכתם של יוסף נדבה אדים, תוא אחד חספרים היותר מהועדים, שלאחרונה יצאה לאור פווה מופקות שלו. "שרה ניבורת ניליי", שכתבה דבורה עומר, הוא לדי ענשווי בקרב תצעירים. לכן גילינן ענין רב במסמך נדיר שמסר ש לוושם חשובר אחוד בן־עזר, לרגל יום חשנה ה־70 למותה של שה ארווכון. המסמך היח שמור שנים רבות בגנזי המשפחה ובגליון המא רואה אור לראשונה.

מג אות דודו של אחוד, ברוך בן-עזר (ראב), בן פתח־תקחה שהיה פל חות הניסיונות בעהלים במלחמת העולם תראשונה. וזרוווה של און אשווסון ששימשה בסיס לפעולות ניל"י. מסתכר שברוך חיה יות הקרוב והיחיד של שרח. הם קיימו שיחות נפש לא מעטות. הוא או אום ניומו האישי. לאחר המלחמה סיכם את רישומיו באותו מון שונתב בפקורו ביידיש ותורגם לעברית בידי אחיו.

הוי חעודה נדירה המתארת בצבעים חיים ועזים את שרה שחויה. מבע מזווית אישית חמתורגם לתאור קולה, דרמטי עם היפת פוטיות ורומוטיות. הסיפור – "אתבת שרח" – יופיע כשני מילש תודה לאחד בן עזר על החווייה.

לקשה יחיאל קדושאי. כתבה מש'10-13, צילום: שמואל רחמני.

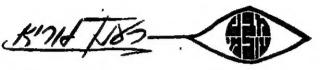

מה הוא קופץ מאת יעל פו מלמד מאת סימה קדמון 34 שני אקשן, אחד כחול מאת אבי מורגושטרן מאת ליולה עומאר, 37 לאכול בחוץ שוות "גאמא" מאת מאו"ל הבלתי מסוכמים מאת יהונתן גפן 38. חרשות בעתיקות מאת שרי רובר

גבר לא חולך לאיבוד מאת עמוס לבב מאת יגאל לב מאת יגאל לב

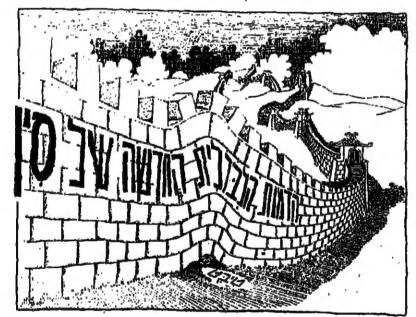
טיול יסומשבוע" בעקבות ניל": מאדו נילו פרודלנדר מורוסקום 43 מעריב" לפני 35 שנח בעריכת גבריאל שטרסמן

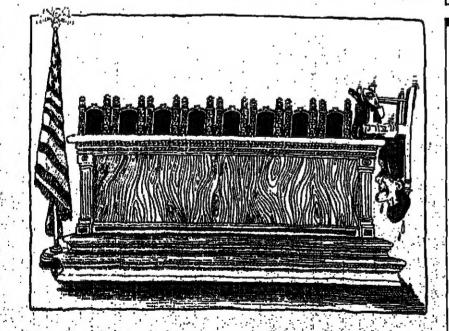
אתנה שרה מאת ברוך בן־עזר

"ברוכים הבאים לישראל מזכיר המדינה שולץ"

5 Blaeaid

ולה הוא עועה

לוקח בריוק שעה במחיצתו של ח"כ יעקב שמאי, ראש סיעת "תכלת לבן" בהסתדרות, כדי לתפוש את הפרינציפ: העולם מחולק באופן סימטרי לטובים ורעים. הטובים הם החבר'ה מהליכוד, הרעים שייכים כולם למערך. שמאי מרגיש כמו שריף שיוצא למגר את כוחות השחור בעיירה. צועק, מטיח אשמות שחיתות, מחולל שערוריות. לפי תפיסתו, הוא זה שצריך להילחם, כמעט יחידי, את מלחמת הפועלים הדפוקים נגד חורשי רעתם. בתנועה שלו, פעם כבר זרקו אותו לכלבים.

מאת יעל פז־מלמר צילומים: ראובן קסטרו

יורם ארירור, להכדיל מישעיהו גכיש, הוא רווקא די מרוצה. אפשר אפילו לומר מרוי צה מאר. הכוונה כמובן, לתיפקורו כשר

אותי יעקב שמאי, האיש הצועק בהסתדרות, יו"ד סיעת תכלת־לכן. "אינפלציה של מאות אחוזים כשנה, את אומרת. עובדתית זה נכון. אכל מה, לפועל היה רען לפועל היה טוב מאד באותם ימים. הוא קיבל פיצוי על הכל. אינפלציה זה לא הכל. העיקר שלאנשים היה טוב, קיבלו תוספת־יוקר אוטומטית. בורסה את אומרתי עוכרתית זה נכון, וזה אפילו די מצער. אכל לפועל לא היה רע. כאמת היטיבו אז עם חעם. מה שנכון נכון". ועל הצירוף הקדוש "להיטיב עם העם" הוא חזר אחריכר פעמים רכות.

לוקח בריום שעה במחיצתו של יעקב שמאי כדי לתפוש את הפרינצים: העולם מחולק כאופן סימטרי לטובים ורעים. הטובים הם החבר'ה מהליכוד, הרעים שייכים כולם למערך, בעיקר נציגיו בהסתדרות. ומחוך כך, יש לשמאי תפקיר מוגדר, יותר נכון – שליתות. כמו אותו שריף אמיץ, היוצא למגר את כוחות השחור ולסלק את הרעים מהעיירה שלו, כך שמאי. מרגיש כאילו על כתפיו מונח העול. לפי תפיסתו, הוא זה שצריך להילחם, כמעט יחידי, את מלחמתם של הפועלים המרוכאים והדפוקים, נגד הורשי רעתם שיושכים איישם בקומה הרכיעית והתמישית של כית הוועדיהפועל, ומטכסים עצות איך לחיות טוב יותר על משבונם.

מי זה "יושבים"ז כמוכן, אותם הרעים בהנהלת הברת־העוכדים" ו"כזר" וההסתררות כולה. ואין להם לפועלים מגן אור זולת יעקב שמאי, זעל כן, כליכך אני נגד כל השיטה. חוץ מזה, אני הרי חשפתי את חיי

אז מי אם לא חוא ישמש להם פה, לעשרות אלפי פועלי־הייצור במפעלי "כור", המנוצלים בירי מנהלים הנוסעים במכוניות מפואיות וגרים בדירות פארז מי אם לא הוא יפגר ער היסור את השלטון המערכניקי מהסחדרות, ויביא סוף סוף את השוכים – האנשים מן הליכוד – לשלום בעניינים. וכשרוא מרכר על אותם ימים נפלאים, כהם יתגשם החון הזה וכא לציון גואל, הוא מפטיק לרגע את נאומיו הוצבי־הלהכות כנגד הנהלת יכורי, חיוך מתפשט על פניו, ונמשך חמש רקות תפימות הוא אינו רופק על השולחן כהתלהבות. ואינו מכורץ את גכותיו העכומות בהחרנשות. בכל ליכו וווא מאמין שכבר נומן הקרוב יגבר האור של הליכור על החשך הגרול של המערך כחשתרוות. הוא אפילו מאמין שהוא זה שיכול לתולל את המהפך.

אולי, מי יורע, יקשיב יום אחר, ישראל קיטר לועקותיו של שמאין ויחמשר שווי שוף מתפקירו כמוכ"ל התסתרדות, חוך שואא לומה עמו את דני יחוליו דאת ישעיון גביש אוצי הכל, לא עובר שבוע שוצא לא קודא לדם לותפטר, סוען ש"קימת אנרכיה מותשת בהמתרות. תוהו וכוהו ככל נושא בו עוסקת

BIDED 06

בורות מדהימה של אדם שבקושי סיים כבית־ספר עממי, ועכשיו הוא הופך את הבורות הזו לרגל ולסמל. איך אפשר ככלל לנסות ולרכר עם ארם שכליכך

> מנרונך כל ישיכה של הוועד הפועל? למה שלא תלכי הפוך? אולי אני עושה את הכל מאהכה, אהכת האדם העובר? אני מתעכ את מה

'עשה, תמיר יהיה מי שיתפה עליו, יתן לו להמשין ולעשות בשקט את אותם דברים שהוא עושה, אפילו אם הם פוגעים בסובת החברה, שהיא חברה ציבורית. ומשום כף שייכת לי, כחבר המתררות, בריוק כשו ששייכת לחם. רק שהם חושבים שמותר לה לעשות שם ככל העולה על רוחם, להתפרע בסגנון חיים מטורף, כאילו זה היה שלהם, והעובר המסכן אין לי ממה לחיות. אז אם אני אומר את זה, זה מתוך אהנה,

עקב שמאי: "אולי אני

עושה את הכל מאהבה

לא מתוך שנאה. תאמיני לי, אני לא שונא אף אחד. יש לך דוגמאות של מנחלים בייבוריי שעשו מעשים שלא ייעשר, וחיה מי שחופה עליהמ הרי ח אשמה מבדה ביותר?

בואי געזוב את הרוגמאות". בכל זאת. אתח חרי תובע ועדתיחקידה ממלכתית שבראשה ועמוד שומט בדימום, כרי לחקור את השחיתויות והמחדלים של חבות העובדים וההפתררות. אתה לא יכול לתת שתיים שלוש דוגמאות למת אתה מתכוווז'

"אם אכן תקום ועדה כזו, כולם כבר יבינו למו אני מתכוון מהמימצאים שהיא תביא. צריך לשנות את כל השיטה. המערך עושה כהסתררות מה שהנא רוצה וכולי וכולי וכולי, נאומים חוצבי להכוח, מלווים בהתעוותויות של כל הפנים ובדפיקות על השולתו

שמאי. הוא יקת ליריו החסונות את רסן הניהול, ישים את אנשיו במקומות הנכונים, ויעשה סוף־סוף סדר הן רני רוזוליו, יו"ר "חברת העוברים" והן שייקה

גביש, מנכ"ל "כור", סרכו לומר ולו מלח אחת על יעקב שמאי, להגיב על טענותיו הרבות, שעור יפורטו בהמשך. מקורביהם אמרו בשיחות שלא לציטוט, שאת האיש מדריכה שנאה עיוורת לכל מה שקשור למשק העוברים בכלל. 'הוא מטורף משנאה למערך בכלל, ולמערך בהסתדרות בפרט", אמר מנהל בכיר ב"כור". הבעיה היא שרמת הטיעונים שלו כליכך נמוכה ופרימיטינית, שאפילו אין עם מי לרכר. האיש אינו מכין דבר וחצי רכר לא בכלכלה, לא בבעיות במשט ולא בבעיות של כחיארם והעסקת עוברים. יש כו

האימום, יעקב שמאי, השנאה היא זר הצועכת

איש שעוצר כערם מלהתהולל כך".

המותרות שחי מנהל כור נסינגפורי. זו, כמצבן, דוגמא אחת, שמורטמה בהרחבה בעתונים, וגם שם הסתבר שלא בדיוק דייקת בסרטים. אכל אתה זורק בוין בשככה נדולה מאר של מנהלים. יש לך, אני מניחה, מפמבים ועוברות שיבולים לחוביון את דבריוף?

"בואי נעזוכ את זה אני לא רוצה להיכנס לדוגמאות אישיות. תאמיני לי שאני יורע על מה אני מרבר. כל מה שאני אומר, אני אומר מתוך ראגה כנה לעובר. כל מנהל ביכור יורע חיום שלא משנה מה הוא

"רמת הטיעונים שלו כליכר נמוכה ופרימיטיכית, שאין עם מי לדבר. איך אפשר בכלל לנסות ולדבר עם ארם שהוא כל כך שונאיי

שקורה שם כ'חברת העובדים', כאשר יש שכבה צרה של מנהלים שחיה חיים ראוותניים והוללים, נוסעת כמכוניות מפוארות, חיה בחו"ל כמו מיליונרים, ואין

אתה מוכן לתת דוגמאות פסציפיות שיוכיחו אל השענות הקשות שלך? יוה לא ענין של רוגמאות. אני לא רוצה להיות אישי. אין לי שום ענין לפגוע במישתו כאופן אישי.

אחריכך ככר הכל יהיה בסדר. תסמכו על יעקב

מ שם מן המפלגה ההיא אשמים, דופקים את

שלים, חיים נראוותנות. וכשהם נכשלים, במקום

מין אחם, יש מי שנותן להם קירום למעלה, על

אנה הפועלים. למה לפרט, למה לתת דוגמאות

אישות הרפוניה עוברת שעות נוספות. אבל הכל,

ובים שחשתתפו במסיבת העתונאים

את נביש שקנה חברה כושלת רק

שארגות בשבוע שעבר, בה האשמת

לעוור לחברה, מעני שגם שם זרקת את

לה וכשביקשו ממד למרט ולאשש את הרברים.

מו מבשוו לתה קצח יותר מירע על פרשת

שו של ברש עם אותו פרומר. אולו יש לך אוזה

א שה התבונת לשינור אותו לבית דמשקפו?

מתוך ראנה כנה ראהבת האדם העובר.

חבר, האם הכרחי שחברים אחרים שלו מכירים את

לא חבותי את הדיומא. אתה מיכן להסביר?

אותו חבר, או ראן אותו בא לבסר אותיז"

גם דמעם לא הבנתי.

לבית המשפט".

"האם כל חברי האחרים ראו אותי נכנס לבקר את

"טוב, לא חשוב. נעווב את זה. מכל מקום, אני

ואני עריין שוברת את הראש, מה, לכל הרוחות,

חכל התחיל פחוח או יחתר לפני כשנחיים וחצי,

החברים: יכול להיות שוח סוג של טיעון שמוכן רק

כרי). זה קרם בריוק בימום שבתם חיפשו ובליכור

טת לא יכול היום לחשוף דברים שאני אלך איתם

אותו חברי

משבים ושברות, התחמקת ומרבת. אולי אתה הוא התכוון כרוגמא על החברים שלא מכירים את מל

בגבעת ערווי

המוכה הראשונה של נכיש נאמרה, הושמעה בתחילת 1985. בריומנית קרו או כמה רכרים,

למי ארא את המשפט ושם אציג את מה שיש חייו. בתחילה גפטו והי המשפט ולא הייתי ארא את העובדות עליהן ביססתי את רבוייי ויעקב שמאי מצא את עצמו חבר כנסת ו'לא הייתי

"זה לא ענין של דוגמאות. אין לי שום ענין לפגוע במישהו באופן אישי. אני נגד כל השיטה".

"אני מתעב את מה

שקורה שם ב'חברת

העוברים'. שכבה

צרה של מנהלים

והוללים, ואין איש

שעוצר בעדם".

שחיה חיים ראוותניים

"במפלגות הרבה פעמים אומרים דברים מתור השפעה ושלא לוקחים אותי על מה הוא מדבר".

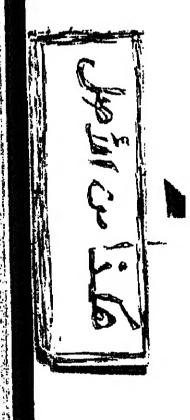
אינטרסנטים. מי שאומר שאין לי ברצינות, לא יודע

> "אני אענה לך בתשובה היפומתית. לאום יש מועמר בעל שיעור קומה, שיתמודר מול ישראל קיסר בכחירות להסתררות. דוד לוי, שנכשל בהתמודרות קורמת מול יכנחם משל, הבין שגם כשהמועמר הוא ישראל קיסר, סיכוייו להצליח קטנים מאר. הוא סרב בתוסף להוביל את המחנה הלאומי אל עבר הבית כרחוב ארלוזורוב. כמוהו גם משה קצב. כליכור שברו את הראש. עד אריק שרון הניעו, ולשווא.

והנת, ביום בהיר אחר, קיבלו כל חברי הווער - הפועל של סיעת "תכלת לכן" בהסתדרות, הומנה לכנסת. הרעיון החל להתכשל. מנהיגי הליכור נוכרו פתאום שיש מישהו כזה, ולמה בעצם לא לזרוק אותו למערכה מול קיטר. ככל מקרה הם הולכים להפסיד, ועם שמאי בראש הם יוכלו לטעה שאין פה הפכר של מתנה, אלא של אדם שבן, מה רבותא יש בגצחונו של ארם כמו ישראל קיסר על איש שאפילו עסקני הליכוד בקושי זוכרים את שמו. עד היום, אומרים בליכוד, ושה לשונה של נביש נאמרה, הושמעה בתחילה 1985. ברוטלים שהמחלה של הצגת מועמדותו של שמאי היה נאוני. א מישה שהמחלרת אנו בתחייפרי כוח ליועץ המשפטל שמבחינתו של שמאי עסקן קטן ולא בולט שהמחלה של הצגת מערים של שמאי היה נאוני. א מישה בהמחלרות לשפל בהליכים של הסרת מנבעת עוה שינו את חייה לא לא את חיינו, רק את "רק שוב יכול היה מוחץ, א'ש לא יגיר שוה בשלון של שינה לי לבית המשפט ושם אציג את מה שיש הייו. בתחילה נפטר חבר הכנסת זיונר מן הליבולים האם תמשלון יהיה מוחץ, איש לא יניר שוה כשלון של לתובדה במשפט ושם אציג את מה שיש הייו. בתחילה נפטר חבר הכנסת זיונר מן הליבולים המשפט ושם אציג את מה שיש הייו. בתחילה נפטר חבר הכנסת זיונר מן הליבוד ואם תהיה הצלחה ממייפה, הרי שהיא תגרל הליכוד, ואם תהיה הצלחה מסויינות, הרי שהיא תגרל יינים היינות ביסמה את רבריה. די הלבת עם המיפור לבומיבת עתונאים, הוצון לרבר על זה אני כאר עצוב כשאני חושב על שבעתיים לנוכח חסיהכוחות ההתולתיים:

7 HIBEDIO

והמשר בעמוד הבא)

יעקב שמאי: "כל מנהל ב'כור' יורע שתמיד יחיה מי שיחפה עליו".

(המשך מהעמוד הקודם)

והכשלון, דרך־אגכ, לא היה מוחץ כלל וכלל. לעומת הבחירות הקודמות להסתדרות, שנערכו ב־81', כהן התמורד דוד לוי, האיש החוק, מול ירוחם משל, האיש החלש – איבר הליכור כהתמוררות שמאי מול קיסר רק שלושה אחוים מכוחו. וזה בשעה שבכנסת הוא איכר כמעט שבעה אחוזים. "פתאום התחיל שמאי לחוש שהנצחון הוא נצחון אישי, שהוא זה שגרף בכותות עצמו את הקולות, שנעשה לו עוול בכך שלא מספיק פיארו והארירו אותר", אומר חברו לסיעה. "אחרי־הכל, איש לא הצביע בכחירות ההן כעבורו. מי שהצכיע בעכור סיעת הליכור, הצכיע בעכור המחנה הלאומי. כל הקמפיין של מערכת הנחירות עמר על העקרון של החבאת שמאי והאדרת הדרך של המחנה

בליכוד, פחות או יותר, זרקו אותו לכלכים. מרגע שהחליטו שהוא יהיה המועמד שלהם מול ישראל קיטר, הבינו גם שלא כראי להתאמץ יותר מדי. לאסיפות הבחירות גייסו מותחים כמו אריק שרון, רוד לוי, משה קצב – תוך שהם מצניעים עד מאד את המועמר האמיתי. סיסמת הכחירות אמרה כך: "אם אתה רוצה הסתדרות חוקה אתה צריך בה איש חוק. יעקב שמאי – איש חוק להסתררות". ומצביעים רבים

ת מערכת הכחירות והנסיון למכור את האיש החוק נוסח 1985, סיימה סיעת "תכלת־לבן" עם חוב של 300 אלף דולר. שמאי פנה כמוכן למצודתו וביקש שיכסו 🗷 את החוב, סהוא תתום עליו אישית. יוום ארידור, או נוכר "חרות", הוריע לו שאין על מה לרכר. שמאי צריך לשנור לכד את הראש איך לכסות את הגרעון. אים מהנהגת התנועה לא יצא לעזרתו של שמאי, גם לא דור לוי, האיש שלמחנהו משתייך שמאי מאו ומעולם. העניינים הגיעו עד כדי כך, שפקידי ההוצאה לפועל הגיעו לכיתו של שמאי, וכמעט החלו לעקל את תכולתו. כן משפחה התעלף ועדיין לא יצא איש מן החנועה לעזור. בטוף איכשהו הסתרר הענין, ויעקב גאלץ להפסיק את לימוריה. את ההשכלה

במשך לילות רבים, מתוך חרדה שדעה יבואו המעקלים להשכלה בכתב. בצבא שרת כסוהר בכלא שש, חזר הכיתה ונשא לאשה את מרים, גננת העוברת עד היום

תיכון והשלישית בבית־ספר עממי.

דווקא היתה די כסדר כתפקידה.

יש לו להיטפל למקרה שמת ככר לפני שניםז'

חריגות בתנאים שקיבל אותו מנכ"ל.

הכל. כל עור נשמה כאפר וכוח במותניו, ימשיך יעי

שמאי לרהור במלחמתו כנגר חברת העובדים וכיכון

יודעים היום, שכל מן שיהיו לו טענות כנגן המשבין

בעיקר בשל תחושה של קיפוח אישי, ירוק אל שניי

וינסה למכור לו חומר כנגד החברוג וחם גם יהלק

ששנאי יעשה בדיקה או שתיים, ומיד ירוץ עם החוב

לעתונות, יספר על שחיתויות ומחרלים, יביר שישיה

את כל החומר ביר, רק שאם יגלה את קלפיה יושה

יותר איחם את מוסר החומר, ולפיכף הוא מנוע

תוצאות: וכוא זום ואיש של הליכוד יישב על כסא

מוביל ההמעירות ובבה כי לו

ושמאי עצמו כטוח שיכוא יום ומאבקן ייי

שבתקופה שלו היו בעיות עם מחירי הרלק,

יעקב שמאי נולד בירושלים להורים יוצאי עיראק. כשהיה כן 14 עכר עם משפחתו לגבעת־ערה.

אכל השקפת־עולם היא השקפת־עולם. גם

כסיפור הנורא הוה אין כדי לשכנע את שמאי שאולי יש גם כמה "דעים" במחנה שלו, כמו גם כמה צריקים במחנה השני. "לא, אראפשר להגיד שהם זנחו אותי. היתה איזו בעיה, שבסופו של רכר נפתרה, והכל הסתרר. אין לי טענות ליורם ארידור. כן, אני עדיין חושב שהוא היה שר אוצר מצויין. הוא ניסה להלחם כאינפלציה, ולא כל־כך הצלית. אז מהז צריך גם לוכור והאמריקנים לא כל־כך רצו לעזור. מה שקרה לא קרה דווקא באשמתו של ארידור. עובדה, שכשרצו להלחם באינפלציה, הצליתו. סימן שזה לא היה כליכך נורא". וששייקה גביש ודני רוזוליו צריכים להתפטר

ככר אמרנוז אכיו, הוא אומר, רצה להגשים הלום ציוני של עכורת הארמה. אכל ארמה כגבעת־עדה היתה קשה וטרשית וצריך היה לסקל אותה מאכנים, ופרגסה לא היתה, לא לפני ששנתם של כל כני משפחת שמאי נדרה התיכונית הוא השלים באמצעות המכונים הכריטיים

הכוח בא עם הסיכסוכים

מפעלים, מדרך הטבע, הם המנרש הטבעי בל יעקב שמאי. הפועלים - הקחל. סכסוכי־עבורה, בעיקר בעלו רעש תקשורתי, יכולים פח ושם לחועיל גם לו. הוא מומיע, מדבר עם המעלים, בדרך כלל מבטיח הבטחות, ברובן אינו עומד. בהשתדרות אומרים עליו שהוא מחבל במודע במאמצים להשינ הסדר. "כוחו, אם יש לו בכלל, בא לו דווקא מסכסוכים", אומר פקיד בכיר בהטתדרות. "תוא מניע, נואם את נאומיו הדמנוניים, מבעירו לעזור, חוקף את קיסר והולך חביתה. שום דבר קווסטרוקטיבי לא יוצא מן הניחות שלו אל חמפעלים, לבד מחסחות של

יעקב שמאי, אתח הרי נציג הליכוד, מפלגה שמרבית התיקים הכלכלוים שיוכים לה. מדוע אינך הולך אל "חשרים שלך" ומוסח לדבר על ליהם לעוור לפועלים כאשר אלת ותונים בסכסוך עבודה או גשביתה:

הייתי זה שחשתיע על שר התחבורה, חיים קורפו, שלא לפער את משפוות ישראל. אני חיותי זה שניקה למצוא בתרונות ליאחאי, שצעק כל הזמן שאשור, לקנוד אוז המפעל, אני יושב הצבה פעמים עם שר האנצר, מנסה להביא הצעות לסתרון של סכקוכי ענחרו".

אמילו במכלנה שלך וש המוענים שאיש מן השרים לא לוקוז אות בלצינות, שאין לך שום השפעה בחסובורות אומרים שהפועלים בכינות עורשים את זה זרא מחייהסים בכינות להעפרומנות שלך

ברצינות, לא יודע על מה הוא מדכר. אני הצלחתי לשנות מרבה הצעות. הנה, מספנות ישראל זה רן כהן, יו"ר סיעת ר"ץ בהסתדרות, יצא לך

"את יודעת איך וה במפלגות. הרבה פעמים אומרים דברים מתוך חישובים אינטרסנטים. מי

שאומר שאין לי השפעה ושלא לוקחים אותי

להתקל פעמים רבות ביעקב שמאי בעת סכטוכי־עבודה. האם הוא רק מסית את המועלים כוגד החסתדרות, או שיש לו גם כמה תרומות חיוביות בטיפול בשביתות: כחן: "יוצא לי מדי פעם לשתף פעולה עם

ועקב שמאי, כי אין שום ברירה אחרה, אם רוצים להילחם בשלטון המוחלט שיש למערך בהסתדרות. בסך הכל אני מקבל את חעמדת שהוא יותר צועק מאשר עושה. יש אצלו הרבה פחות ראציונאליזית בטיפול בטכסוכייעבודה, נהרכת יותר תעמולה צווחנית וקולנית ולא קונסטרוקטיבית. בסך הכל כאשד יש למועלים סכסוך, הם צריכים אנשים שיעורן לחם לפחור אותו, ולא כאלה שיבואו ויטיתו, לשמאי יש מלוט, שברנע שקורה איושהו קבטוריעבודה שבו מעורבת הממשלה, הוא הולך לחיפוש עם השף האונע בענון, והוא יוצר אשליה שהנה הוא חולך לפדר את חענון. בסופו של דבר לא יוצא מות כלום, ווצמעלום חיום כבר יודעים את זה: שף הכל הם יודעום תישב על פי הם יכולים

לשמוך זכוי שועו מדבר ועושף הרבף רעש"

אוחרה – משרה הבריאות קובע כי העישון מזיק לבריאות

חשבונו. הכל נשאר אצלו כלנ. זה ענין של אמון. של נאמנות מוחלטת". וקרישאי, כתיחכום של פוליטיקאי וכערינות של משורר, הורף כל שאלה שכתשובה לה יש אפילו שמץ של חשיפת האיש שהתבצר בשתיקתו. ולשם הגנה על פרטיותו מגיים העוור הנאמן כל חוש וכשרון אמשריים כדי להסית את דעתו של הסקרן התורן. הוא ישטוף אותו כורם של כדיחות, לפעמים מסולפלות ביותר, ירביק בפרצי צחוק סוחפים, יצטט איושהו קוריווי. כפתום כתים שלמים משירתו של אורי צבי גרינברג, יקרא פרקים ממשנחו של ו'בוטינסקי, יראה אלכומי תמונות, יספר על אירגוני המחתרת, יכיך כשאלוח

וקרישאי אומר את המלים בטון כזה שאי אפשר

ויסיים בנאום תוכחה על בורותו של הדור הוה. כמעט

אף־פעם לא ימעד בפליטת־פת שלא התכוון לה. ואם

חלילה יפלוט דבר לא מבוקר, הוא ימהר לתקן, ירכך,

יבקש לא לפגוע. "הוא חבר שלי", הוא חוזר ואומר,

אני אוהכ אותו".

שיחה איתו לבכית. הוא קם ומתיישב בלי דרף, נוגע, מחבק, מציף בחומר כתוב. "תקחי הביתה, תקראי, כדי שבפעם הבאה תרעי על מה את מדברת". וכשנפרדים ממנו, אחרי שלוש פגישות של הרבה שעות -- עם שעורייכית על ספרו של ז'כוטינסקי "בדרך למדינה", ועדותו של ו'כוטינסקי בעני איזו וערת חקירה מלכותית בריטית,ו הסכמי השלום עם מצרים, וספרו של שמואל כץ "שרה קרב", וחוכרת של מרכו ההסברה שנקראת "האמנם פליטים לנצחז" - יוצאים בהרגשה משונה של שביעות רצון מהולה בספק אם אכן היא מוצרקת. לא. אני לא מגלה לו את הספק הזה. אחרת שוב יפרוץ כצרוים המלכב של ילד שוכב שנתפס, אבל כטוח שגם הפעם החן שלו יציל אותו מעונש, יצכוט לי בלחי, ויאמר עור "מיידעלע" סחמי שאין אחריו פירושים.

"אין ככל הארץ איש אחד שיכול לומר מלה רעה על קרישאי. מי שמכיר אותו, יכול לומר עליו הרבה ותר מאשר מלה טובה", כתב עליו פעם אהרון ככר ו"ל. "חבל על כל המלים", אומרת יונה קלימוביצקי. 'האנושיות שלו, זה מה שמאפיין אותו. הוא לב אחד גרול מכף רגל וער ראש. אי אפשר למצוא איש יותר נאמן ממנו מכל הבחינות".

כל ראש ממשלה לשעבר זכאי להמשיך להחזיק לשכה וראש לשכה על חשבון המדינה, וכך יש בכנין משרד ראש הממשלה כירושלים גם לשכה צנועה לכגין, המאויישת כמעט כלערית כיחיאל קדישאי. גם השבוע, כמו כ־14 השנים האחרונות, הרא ריבר משם עם כטי כחן, אמו של ערן ו"ל, נווט שמטומו הופל מעל מצרים ונעדר מאו מלחמת יום הכפורים. זהו טלפון יומי, וקרישאי מלא תשומת־לב וסבלנות. כן, הוא דאג להעכיר לשמעון פרס את כל החומר כנושא הנעדרים, לפני פגישותיו עם שר החוץ המצרי. "אני

קרישאי נראה כמעט כועס למשמע הרברים. אין

פרלמנטריים".

(צילום: חונית הרמן)

"אם ויצמן לא היה זיקוקין די־נור אלא להבה אותנטית. הוא באמת היה יכול להיות היורש של כגיו, אבל עייזר לא בנוי לחיים

שוה לא מרוייק, אלא שאין יסור לסברה שתוא מעלה-כנין החשיב את דיין כאיש בעל כישרון, ואת חשינות המינוי הסביר בכך שאישיותו של דיין מקובלת ומכוברת בעולם הרחב. בגין חזר ואמר את הרברים האלה למשלחות שבאו אליו ולמשפחות השכולות שהפגינו ימים רבים ליד דירתו ברווב רוזנבאום 1, ונס השליכו אבנים לחלונותיו".

מרוע, אם כן, חוור ארנם ומעלה את השעוה חנפוצה שדיין ויתר על כל סיני בשיונותיו עם תוהאם" שהכשירו את הדרך לביקורו ההיסטורי של הגשיא סאדאת בירושלים?

לרישאי חושב שגם פרום׳ ארנט פועה. הוא מירו

טיפוס שלא מתרגש מרברים", הוא אומר אחרי השיחה, "אלא רק מאותם רברים שהם כרגש. שאי־אפשר למשש אותם. למרוד אותם. בטי כהן מרגשת אותי. 14 שנה היא מטפלת כנושא הנעדרים. היא נפגשה עם כל מי שאפשר. כל קצין מטה, כל מנהל לשכה של שר בטחון מכיר אותה. אלה הדברים שמשאירים עלי את רישומם. עניינים שהם בגדר ריפלומטיה לא משאירים עלי רושם. אלא אם כן", מאיר חיוך את פניו, "יש בהם

"יום יבוא ואנשים שלא היו שמקובל לקרוא היום בעתונות".

דוגמה: כשבגין התארח בארמונו של מלך נורווגיה, סמוך לטכם קבלת פרס נוכל לשלום, הגיע לארמון בוקר אתר מזכירו הצבאי תא"ל אפרים פורן. "דאיתי את פרויקה הולך ומתקרב במסדרון, כשבריוק המלך הגיח ממסררון צדדי. במחווה של כבור, וכתנועה גדולה ביד, נתן המלך לפרויקה לעבור לפניו. וה סיפורת", אומר קרישאי תוך רעמי צחוק.

על הקיר תולה תמונה צבעונית גרולה. בנין משחק שחמט בקמפ־ריוויר עם זביגנייב כוז'ינסקי, יועץ הנשיא קרטר לבטחון לאומי. יחיאל קרישאי ינשב מן הצר וצופה. בתמונה אחרת כאלכומו הפרטי אפשר לראותו כשהוא יושב יתף. "אני יודע שיש כאלה שטנסים לולול בהישג הוה של קמפ־דיוויד או להמעיט מחשיכותו. אכל זה היה הישג. קבוצה של אנשים ישבה ביחר ותוך זמן קצר גובש הסכם שלום. תכנית שלום למורח התיכון. אפשרות להכנים את ירדן והפלשתינאים לשיחות על האוטונומיה, עם רצון טוכ

מה עור הרצון הטוב כששיחות האוטונומיה

שתהיה אוטונומיה'.

קרישאי, טיפוס אופטימי, מורה שזה היה רק לטוכה, "כי כינתיים כיססנו את עצמנו כיהורה ושומרון. היום יושבים שם 70:60 אלף איש, וזה טוב, משום שאנחנו מעוניינים להכטיח את חיינו".

אני מוכירה לו מה שאמר לאחרונה שותפו לקמפידיוויר, עזר ויצמן, או שר הבטחון, שהיום ברור לו שבגין הצטער על קמפ־רייויר, וכמוהו כל ראשי חרות. שכגין עשה בכוונה תרגיל השהייה פוליטי כשמינה את יוסף כורג לעמור בראש ועדת האוטונומיה ולא את משה דיין, משום שלא התכוון למלא את חלקה של ישראל בהטכם. פשוט להרוג את

817ealo 12

מעורבים כמלחמת לבנון, יקומו ויגיעו למסקנות שאינן זהות למה

זו הפעם הראשונה שהוא שומע אותם מפי ויצמן. "עייזר פשוט מאד משקר", הוא אומר וכדרכו ממהר לרכך, "או שהוא לא מבין את תכנית האושונומיה. או ששניהם התכוונו לדכרים שונים". זה ויצמן שנחשב פעם ליורשו של כגיוו

קרישאי: "אני כעצם אוהב אותו. אם הוא לא היה זיקוקין די־נור אלא להבה אותנטית, הוא באמת היה יכול להיות היורש של בגין. אבל עייור לא כנוי לחיים סרלמנטריים. הוא לא אשם. זה פשוט בטבע שלו. הוא לא מסוגל לשבת בישיבות אפילו שעה אחת. פעם, בישיכת מרכז של 'חרות', מישהו דיבר על רכרים שנוגעים בעזר והוא קם לצאת. שאלו אותו לאן הוא הולך, והוא צעק: מה, אמור כבר לצאת להשתיוד

יחליטו איזה חוק יחול עליהם בהמשך – הירדני או

רישאי אומר שמשה דיין אז שר התוץ אכן

היה מוכן לעמור בראש וערת המשאיומתן על

האוטונומיה, אבל רק בתנאי שתינתן לו יד

חופשית. "והוא בעצם התכוון לכך שננהיג

אוטונומיה כאופן חדיצרדי, ללא כחירות.

אבל בכך היינו בעצם נסוגים מתכנית קמפ־ריוויר.

בגיו, מוסיף קרישאי, לא הסכים שתהיה אוטונומיה

הציע לריין להיות שר חוץ בממשלתו, מסני שמראש

התכוון להשיג שלום תמורת ויתורים מרחיקרלכת,

משלי. אבל מה שאני מוכן להגיר הוא, שלא זו נלנד

והתקשה למצוא ארם מתאים לכך ממחנה הליכורו

כלומר, פרופ' משה ארנס לא במקרה טוען שבגיו

קרישאי: "בענין של מישה ארנם יש לי ועה

בלי כחירות ולכן הוא מינה את כורג.

"עייור אולי חשב שבתכנית האוטונומיה יש מקום למדינה ערבית נוספת", חוזר קרישאי לנושא. "אבל כגין ציין כמסורש שאין מרינה נוספת מעבר ל־22 המדינות הערביות הקיימות. והראיה היא, שככל הזרמנות כנין הרגיש שתקום בשטחים מועצה ארמינסטרטיכית. כרי שיהיה ברור שלא מרונר כמועצה מחוקקת, או בפרלמנט ולא בממשלה. רק מועצה ארמינסטרטיכית. בוטרוס גאלי ושר החוץ המצרין אפילו התרגו שבגין חזר על זה כל הומן. והכוונה היתה שהמועצה הזו תנהל את החיים כיהודה, מסה, בתו של בגין. שומרון וחבל עזה במשך חמש שנים. ובתום השנים האלו תועלה מחדש בעיית השלטון שם, ורק או

נשמונה לערך נכנס קדישאי לחדרו הקטן

לתל־אביב תשאר דלת חדרו פתוחה. אנשים יכנסו קרישאי גם דואג לאספקת ספרים: "עכשיו הבאתי לו והוא יקום ויחבק אותם, יטפח בחוזקה על הכתף, יספר בדיחה. הטלפונים שיגיעו יהיו בדרך־כלל מאנשים שזקוקים לעזרה. "בלתי אפשרי לעבור עם יחיאל", אומרת יונה קלימוביצקי. "מי שמכיר אותו יורע שאני לא מתכוונת לרעה. כי זה ארם שעושה הכל. אלף ואחר דברים. אבל פודם כל הוא צריך לפתור את כל הבעיות האנושיות. לפני כל דכר אחר. הוא תמיך משתתף בשמחות וגם כאכל. היינו פותחים עתון ואומרים לו: יחיאל, יש לך עוד הלוויה היום, והוא היה מוסיף אותה לסרר היום שלו".

בנין וקדישאי לפני ביקור שר הדתות בלשכת ואה"מ: לא מאלה שנדתף להפנין נוכתות. (צילום: רחמים ישראלי)

י שהזרמן ללשכת ראש־הממשלה תחת ניצותו של קרישאי, וגזכר באווירה שהיתה שם לפני כן, יכול היה להודות שהוא מרגיש שם כמו בבית. לקרישאי היו זמן ומלה למי שכא או טלפן. אפילו כשבחררו של בגין ישבה אותה שעה אישיות רמת־מעלה. כמובן, אם נוכחותו של קרישאי לא נורשה באותה פגישה. אלא שהוא לא נהג לרחוף את עצמו למקום שלא נקרא אליו. הוא לא מאלה שחייבים להפגין נוכחות, אחרת יגרע כבודם בעיני עצמם. בלאו הכי לא היה כמעט דבר שבנין הסתיר

וכך, כשפנו לעורתו סתם אזרחים – והשמועה על קרישאי, האומבורסמן בהתנדבות, עם הרלת והלב הפתוחים עשתה לה כנפיים - לא היה קצרירוח וסבלנות. מעולם לא פטר את הפוגים בהבטחות שווא מנומסות. לאחר מיון ובדיקה היה מרים טלפון למי שצריך, והמי שצריך לא היה זקוק לתזכורת נוספת כדי להסדיר ענין, אם אכן נגרם עוול לפונה. העתונאי שלמה נקרימון, שהיה יועץ התקשורת של בגין לצידו של דן פתיר, זוכר את קדישאי כמי שתמיד מנסה ליישר הרורים, ואפילו עוזר לנזקקים כשהוא מנתכ אותם ישירות אל בגין, גם אם לא תמיר הצריקה הבעיה את התערכותו האישית של ראש הממשלה.

היום, מדרך הטבע, התמעטו הפונים. וכך יש לו יותר זמן לקרוא את עתוני הכוקר והצהרים, לפני שהוא אורו אותם כחבילה ונוסע לביתו של כגין. זה קורה לרוב בתשע וחצי בבוקר. הוא מכיא לבגין את עחוני הכוקר שאינם מתקבלים כביתו, את עתוני

כן מפני שכנראה לא קרא את רשימותיו של ד"ר אליקים רובינשטיין והיום מוכיר הממשלה, ואז מאנשי משרד החוץ! אשר סתר ככמה הזדמנויות את הגירסה האת. "עדותו של אלי רובינשטיין" הוא אובגר, "שלא מינה להעיר, חייבת להיות יותר נאמנה מסכרות של

לוקה ללכ את הרברים, קדישאי. אריה נאור, מי קהיה נשעתו מזכיר הממשלה, אומר שהיחסים בין נגין לקרישאי הם הרבה מעבר ליחסים כין "בוס" העוור שלו. "אלה הם שני בני־ארם עם יחסי ידירות פשקים. כגין ממלא את עולמו של יחיאל. וזה לא פלא", מוסיף נאור מיר, "בגין הוא אישיות שיכולה

כל בוקר, ששה ימים בשבוע, ברבע לשבע בדיוק קצרת מכונית ליד ביתו של קרישאי בשררות בן־ציון נתלאביב. קרישאי, כחולצה קצרת שרוולים ותיק ניה, נכנס למכונית ומברך לשלום את אריה גילעדי, נהו של נגין. את ה"מותרות" האלו, מכונית ונהג זשר - אף הם מהוכויות השמורות לראש ממשלה לשנבר - אימץ ראש הלשכה לעצמו רק לאחרונה. פום לכן היה עולה לירושלים באוטובוסים או מודמנים מודמנים. לפעמים מצטרפת לנסיעה גם

שנפשרד ראש הממשלה. מרגע זה ועד שיחזור

"הוא חשב שזה לטובת הענין שבגין יראה את האנשים האלה ויעוור להם".

הצהרים וכמה עתונים יומיים ושכועונים מחו"ל.

מכור לווידאו. כל סוגי הסרטים

נוום בנין ספון בביתו שברחוב צמח ז בירושלים מזה ארבע שנים. הוא אינו יוצא מפתה חבית אלא לכדיקות רפואיות ולאזכרות לאפחו עליוח ו"ל, שבקרוב ימלאו חמש שנים למתה. על אחזקת ביתו מופקדת אשת שמנקה, מסדרת ומבשלת עבורו. הוא מרבח בקריאה. מעשה קורא כמעט את כל תעיתונים שיוצאים נארץ, והדבח עיתוני חוץ שקדישאי מביא יום־יום לביתו. הוא קורא הרבה ספרים, חלקם מביאה לו כחו, הלקם קדישאי והלקם נשלחים לו ע"י וצאות הספרים. הוא צומה בטלוויזיה, ואפילו נסרטי וידאו שבתו מחליפה עבורו בספרייה הפאלה. לצרכיו הקולנועיים אין העדפה מיוחרת. בנין אוהנ ומתעניין בכל סוגי הסרטים.

חובה פכתכים מגיעים אליו. כותבים אזרחים פתנקשים לברך בעזרתו עניינים שנונעים להסטוריה או לאקטואליה, וכאלה שלא נואשו פלואות אותו מחדש את תופעותיו בחברה. שולחים לו הזמנות לארועים שונים, ומקווים פיבות חוא מתוצל שבינתיים איננו יכול להענות. רבים מבקשים לברר אם החל בכתיבת הקפר קחבטיח לפרסם – "נדור משואה והתקומח". לא, כנין טרם החל בכתיבתו.

לאחרונה קיבל בנין מכתב מנשיא צרפת

בגין מקבל שיחות טלפון מידידים בארץ

פרוסואה מיטראן, ומאלי ויזל, ובו הזמנה לכנס עולמי של מקבלי פרס נובל. בנין חשיב שמסיבות בריאות לא יבוא, לצערו, לפריס.

ראשי תנועת החרות פוקדים אותו לעחים מזומנות, אלה מהמשפחה הלוחמת. מדי שבח מבקרים בביתו חשר חיים קורפו ורעייתו דבורה. שאופה למענו עוגה. מכקרים קבועים נוספים, מלבד קרובי משפחה, הם משפחת טילגר, מקנרת והארי הורוביץ, יועץ ראש הממשלה לענייני תפוצות, שגם ממלא את מקומו של קדישי כשחוא נמצא בחו"ל. אורחים שסרו אל ביתו כאחרונת הם סם לואים (שגריר ארח"ב לשעבר) ורעייתו בעת ביקורם בארץ, בנו של הרב אריח לוין ז"ל (רב האסירים בחקופת התנדט) ואחותו של חווג המלכות דב גרונר ז"ל עם בעלה ונכדיה.

ומחו"ל, מאמריקה ואירופה. מספר הטלפון שלו חסוי, וידוע רק לידידים קרובים או כאלה שקדישאי מוצא לנכון לתת לחם אותו. לאחרונה התקשר אליו סם לינוביע. מי שהיה יועצו של הנשיא קרטר. את קרטר עצמו, בשהיה בארץ. סרב בנין לראות.

עדיין באופוזיציה, אימץ אותו כעוזר אישי. כעכור שלוש שנים התהסך הגלגל. ערג מלחמת ששת הימים הוקמה ממשלת האחרות הראשונה. בגין ("כמעט וקנתי כאומוזיציה", אמר בראיון דדיון שר כלי תיק. אחריכך היו שחרורה של ארירישראל וירושלים. "ימים גדולים ששינו את כל חיינו, לטוב, לא לרע. והלוואי שהיינו על המשמר ב־73' כמו כ־67'. אם היינו נותנים את המכח הראשונת, הם היו חוטפים בצורה כזו שהיתה מכטיחה לנו תקופה ארוכה של שלום, לארבעים שנה לפחות". כעבור ארבע שנים - המהפך של 77'. בגין

ראשיהממשלה. קרישאי ראש חלשכה.

מאמריקה את הביוגרפיה החרשה על לינקולן, ואת

הספר שכתב ראש שרות הריגול של בריטניה שתאצ'ר

לא מרשה להכנים לאנגליה. בגין קורא את כל מה

שמופיע". מהוצאת "סטימצקי" שולחים לבגין חבילות

משלוח הרואר היומי. במשך שעה לערך הם עוברים

באותו ביקור של בוקר מכיא קרישאי גם את

בגין מכתיב לו תשובות על מכתכים שקיבל.

הטלפון במשרד לא מפסיק לצלצל. עם כולם הוא

"כן, כגין קיבל את השוקולר ששלחת לו. לא

קיבלת ממנו מכתכז בטח שאני יודע שקיבלת. מי

"שרון טעה פעמיים, פעם אחת

בהשתייכות שלו למפא'י, ופעם

וההשתייכות ל'חרות' הרי דורשת

ום עבודה לא זרה ליחיאל קרישאי, היום בן 🦾

64 אנים שגדל בשכונה על חוף תליאכיב

אר בביו ווסם. הבריטי, שם העולם השניה התניים לצבא הבריטי, שם

פגש לראשונה את מנחם כגין, עדיין כמדים של הצכא

הפולני. בסוף המלחמה נשלח למחנות העקורים

בגרמניה. בבראונשוויג פרש חסותו על מאה פליטות

יהודיות, החרים ושיפץ למענן בנין במרכז העיר.

והעכיר להן קורס כעברית. מאוחר יותר התחתן עם

אחת הנשים, אסתר. הוא קורא לה "במבי". שנתיים

נשאר באירופה בשליתות האצ"ל. לארץ חזר על סיפון

וכמשפחות השכולות של האצ"ל, "אלו שכן־גוריון

הכריז עליהם שלא יקפלו גרוש מהמדינה". את הכסף

תרמו אנשי המיפסרה חיים לנראו, אריה כן אליעזר

ומנחם כגין, מהמשכורות הראשונות שלהם כחברי

הכנסת הראשונה. ב־1958 יצא לררום אפריקה

בשליחות בית"ר. כל מי שפעל שם לידו – מתכנני

ערים, רופאים, עורכיידין, הקלאים – חי היום בארץ.

כשחור, הצטרף לאחיו, יצחק ז"ל, בניהול מוערון

"חרות" בכנסת. יוסק'ה גלעדי ז"ל, נהגו של כנין,

הציע את התפקיר לקרישאי. הוא רשם פרוטוקולים,

בינואר 1964 מת דב אלפרט, מוכיר סיעת

התיאטרון כתל־אביב ובחיפה.

אתרי מלחמת העצמאות טיפל כפצועים

ולמר כבית הספר "תתכמוני". במלחמת

יותר מאותר, כשיחזור למטרד, ידאג קרישאי שהם

יודפסו. אחר־כך יחתים עליהם את בגין ויקפיר שיצאו

מרבר בסבלנות ובתביבות, עם הרכה הומור.

כשנכנס לתנועת החרות.

אופי והתנהגות שמתומצתים

תקופתיות עם מבחר הספרים החדשים.

ועל מה מדכרים?

לדרכם עוד כאותו יום.

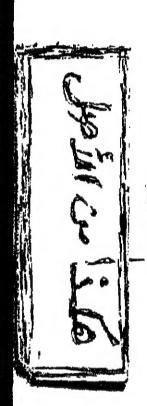
לרעתך הרביק את הכולז"

במלה 'הדר'..."

"על התרשמויות".

שיא בקריירהו "לא. זה לא עשה עלי רושם רב. התחלתי לטפל (חמשר בעמודו 14)

Male Clar

מאת ליילה עומאר, שירות "גאמא", מיוחד ל"מעריב"

פגישה נדירה עם האשה שאיתו כבר 27 שנים, הגבו'ת הראשונה של מצו'ים, מהשבוע שעבר בקדנציה שניה. פמיניסטית בצל הפירמידות. סוזאן מובארך, בת 44, נישאה בגיל 17, "לא מתוך אהבה". קריירה עצמאית. בדרך כלל מחוץ לתקשורת. עניין של השקפה, "וחוץ מזה אני יוצאת נורא בצילומים".

יא נישאה לתוסני מוכארך בגיל זו, "לא מתוך אהבה", אומ" חוסני, וזה הרבה יותר חשוב מלהתאהב. כך החלטנו להתותן. זה פעל היטב את הסתייגותה מנברים הלוקחים להם יותר מאשה אחת. וכך היא יפה מאר. אנו משפחה מאושרת מאר. כולנו חוזרים עייפים אחרי אומרת: "דת האיסלם אמנם מתירה לגברים לחינשא לארבע נשים, אך העבודה הביתה, אבל הבית מלא אהבה. אני בת מול, כי יש לי קשר זה סשה להשגה. סשה אפילו לחשיג אשה שניה. הגברים המשכילים נהדר עם בני ועם בעלי".

איך תגיבי אם כניך יכשרו לך כיום כהיר אחר שהם החליטו להתחתן, מכלי להציג את נשותיהם, כמו שעושה היום הרור הצעירו היא צוחקת ועונה: "באמת אינני יודעת איך אגיב, אכל אני נותנת

שיהיה להן רקע משפתתי ורמת השכלה רומים לשלנו. עד היום לא היו אשה יפה ורוה יותר מאשר בתמונות. גם אחרי בחירתו של בעלה להם קשרים רומנטיים רציניים. אני מקווה שום ישמעו לעצותי". עד בה, לא ניתנה למצרים הורמנויות רבות להאוין לעצוחיה. הראשונה", סולדת מהצד הנוצץ של התפקיד ומעריפה לשמור על

בעקביות מרכה להתראיץ ככלי התיקשורת. למצרים ות לא הית חסר. - המסורת של ניתול חיים צגועים, שקטים ופשוטים המקוכלים כמשפחה הם היו סבודים שאשת הנשיא נוהגת בתוכמה, מפני שעיניים סקרניות ב-27 שנות נישואית. וחטסגיות עלולות לגצל לרעה כל הסכמה שלה לראיון כפי שעשו לניהאן סאראת, אלמנתו של הנשיא המנוח. "לא, זו לא מקודה של שעוצמתם הולכת וגוברת במצרים, אשר תובעים מהאשה להתרכז הגשיא, זהו הרצון הכן שלי", חורה ואמרה לעיתונאים המעטים שהורשו בענייני ביתה ובמעשי צדקה. אין זאת אומרת שהיא מרימה יריים. "אתה להיכנס מבעד לחומות ארמון אל־ערובה, המעון הנשיאותי.

בממשלת הצרים, מתח במסע שכנוע של הנשיא ורעייתו, כי לפחות יש יכולנו אפילו לחלום שיום אחד נלך בלי רעלות. נשים הוחזקו מאחורי לתת פרסום לפעילותה החברתית של הגברת מובארך. היא הלא בעלת תואר מוספר בסוציולוגיה מאוניברסיפת קהיר, ואת רוב זמנה מקרישה בשם חורה ססובי, הסירה את חרעלה מעל פניה וקראה לכל הנשים לילרים נוסקים. כמצרים ישנם שבעה מיליון כאלו. אטיאט החלה "ללכת אחריה. הנשים כנראה חיכו לניצוץ הזה. כמעט כולן הסידו את להיפתח לראיונות, כתנאי שהיא יודעת מראש מי המראיינים והיכן רעלותיהן מיר. היום, הנשים הן כמעט מחצית הסטורנטים ב-14

Biagaio 14

מימין – טוזאן ובעלת, נשיא מצרים חוסני מובארך, במתת מסגד. משמאל, סוזאן מובארד. וברת ראשונה - ססם אישי והרבה חיוכים.

סוואן מובארך מעידה על עצמה שאיננה סמיניסטית בסיגנון רת טרואן, הגברת מס' 1 במצרים ומספרת מעשה שהיה: "אחי, מערבי, אף שהיא מעריכה את הפמיניסטיות האמריקניות על עוז רוחן. שהיה בחיל האוויר, הזמין את ידידו הקרוב, שהיה גם המדריך אולם ברוכה הנשית, כמו מצריות רבות מהמעמרות העליונים, קנתה 🎝 שלו, אלינו הביתה. חיבכנו האחר את השני, כלומר אני את 🗎 לעצמה עמרה חוקה בתחום הזה של הגנת זכויות הנשים. היא מסגינה לעולם לא ינתנו כך. לפני שמונה שנים אימצה האסיפה הלאומית חוק לפיו יוכל גבר לשאת אשה שניה, רק בהסכמת אשתו הראשונה. לצערי, יש עריין נשים המסכימות לכך".

סודן מוכארך, בת 44, אם לשני בנים, גראית צעירה מכפי גילה. להם חמיד עצות לגני בחירת ידידותיהם. אני מקווה שהם ימצאו נערות, "אני יוצאת נוראת בצילומים", היא אומרת. מה שנכון. במציאות, היא לתקופת כהונה שניה היא עדיין מתקשה לקבל את תואר "הגברת

היא מאד זהירה. בעיקר גוכח חששותיה מפני המוסלמים הקנאים, יכול לשנות הרכה בכוח רצון ובעבורה קשה", מסכירה מחאן. "הנשים אולם ד"ר מפדוך בלסאני, העומר בראש מרכז להטברה ולמידע המצריות לא כבשו את זכויותיתו בקלות. עד לפני כמעם ששים שנה לא הכתלים ולא הורשו ללכת לביתיהספר. עד שבשנת 1930 קמה אשה האוניברסיטות שלנו. הן מועסקות בכל תחום, אפילו לאחר נישואיהן. שני ערוצי הטלוויזיה שלנו מנוהלים בידי שתי נשים. שרת העבורה היא אשה, עורכת דין במקצועה, כמו בעלה ובנם. יש לנו נשים שגרירות ו-29 צירות באסיסה הלאומית.

"בתקופתו של סאראת הפכה אשתו, ג"יתאן, למגינה של זכויות תנשים המצריות, עד כדי כך שמוסלמים קיצוניים היו מוטרדים, תחילה מהראיונות הרכים שהעניקה לכלי התיקשורת המצריים והעולמיים. סבלנותם של הקיצונים פקעה כאשר ג'יהאן נשקה לנשיא ג'ימי קארטר, כעת ביקורו של הזוג סאראת בארה'ב". סוזאן מודעת לעובדה שראיון עם ג'יהאן, שהתפרסם ללא רשותה ב"פליי־גירל", הוא שהביא עליה את הקץ בעיני האחים המוסלמים. הם לא היססו לתקוף אותה, עוד בטרם נרצה בעלה, על שניהלה מאבק לתיקונים רכים כחוק, שתכליחם להענים לאשה שוויון זכויות עם הגבר. הראיון נתן להם תחמושת נוספת. זה לא גורע מההערכה שטואן רחושת לגיהאן במישור המאבק לשוויון זכויות האשה. גם הידירות האישית בין השתים לא נפגמה.

סרואן היא אשה בעלת קסם אישי רב, לכבית, חיננית, מרכה לחייך מתחת לעיני שקר נוצצות ושיער חום שופע. לבושה מאופק, דיבורה פשוט, אך אינטליגנטי ולא־מתנשא, מרברת אנגלית קולהת כגלל מוצאה הוולשי. בדרכה הנשית, היא מסגינה עוצמה. היא מאמינה, למשל, בכל לבה, שנשים צריכות לתתאחר כדי לשים קץ לפלחמות. "האגו הגברי, שיצר את המלחמות, ניתן לריסון רק על ידי נשים", היא (המשך בעמוד 41)

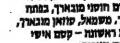
"חיבבנו האחד את השני, כלומר אני את חושני

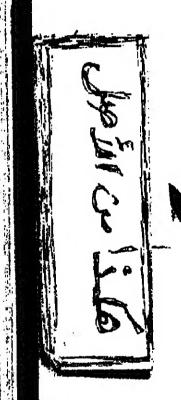
וזה הרבה יותר חשוב מלהתאהב. כך החלטנו

קשר נהדר עם בני ועם בעלויי

15 Waeain

להתחתן. זה פעל יפה מאוד. אני בת מול, כל יש

בנוה-אביבים

מגורים או. סביבה או. אווירה או. חברה או. מגיע גם לך להיות זו. רובינשטין בונה דירות שכולן או ברובע המגורים הייתודי "רובינשטין אקסקלוסיב" בנוה־אביבים. החל שלב ב' של מכירת דירות 5-4 חדרים ודירות־גג המתוכננות ובנויות לפי הסטנדרטים והאיכות המקובלים בחו"ל. ניתן לתכנן את פנים הדירה עפ"י טעמו של הדייר, כפוף למיגבלות הנדסיות ובלי תוספת מחיר. יתרונות נוספים של "רובינשטין אקסקלוסיב": * מרפסת שיזוף וגינון * ריצוף שיש ותריסים חשמליים בחדר־המגורים * אינטרקום TV * חיבור חשמל תלת־מזי * אנטנה לווינית דלת כניסח מפלדה * מערכת אזעקה דירתית כולל הפעלה ספרתית וחיבור למוקד * לובי מפואר * ציפוי מיוחד לקירות החיצוניים * חניית תת-קרקעית * מחסנים דירתיים * מים

חמים סולריים * קרקע פרטית.

相關的

רובינשטין אקסקלוסיב, נות־אביבים - מקום NI למגוריך.

החל מ-175,000 שיק

* דירות 4 תדרים ברחוב אושה: החל מ־175,000 ש״ח

★ דירות 5-4 חדרים ברחוב יהודה־תנשיא: החל מ־275,000 ש״ח

ערבות בנקאית צמודה וחערת אזחרה בטאבו. המחירים כוללים את כל חוצאות הפיתוח ולא כוללים מעימ.

חברת הבנייה הפרטית הוותיקה והאמינה בישראל

פרטים מלאים במשרדי חברת רובינשטין:

03-622621 מלי, רח' מקוח־ישראל 8, טלי ימי א', ב', ד', ה': 08.00 עד 19.00 רצוף ימי ג', ר': 08.00 עד 13.00

מושה הדא והיום כבר כותבים מכתבי שמיניסטים ממשלה שמכין את המלחמה הבאה - ממש

יהונתן גפן

הבלתי מסוכמים

ווש תשרי הוא חודש הסיכומים, ואין לך 🏣 עיתון שאינו כוחר את סופר השנה, או תחנת וריו שאינה מכתירה את זמרת תשמ"ו. עיתוני הנשים מכתירים את שלוש הנשים וני נשות נשנה התולפת, וכן הלאה. לפעמים אני מכנ מה יקרה אם הספר, המשוכח ביותר יצא דווקא נמף אלול או שמא השיר החוק ביותר יכנס למצעד

ל הימים הנוראים רוקא. כיצר יסכמו אותם? כמו נכל תחילת שנה וסיכומיה, חייג אלי ידידי ומחין השורטם והבלתי מסוכם, ואמר: "עוד פעם לא

לכפו אותי". מה אתה בוכה, אמרתי לו, "לא הלחנת שומדבר

"או מה", הוא אמר, "הם היו יכולים להוכיר אותי מור המלחין ששתק או משהו. אחרי הכל אני כאן, להצה כל הזרא הם סיכמו, ורק אני נשארתי בחרץ". לפען ירידי הכלתי מסוכם, וכל שאר הכלתי מסדם, אני מקריש תרגום תפשי זה של "סיכום" (א אנוד, אם נרצה לדייקו, של המשורר היווני הגרול תלתי פטכם שאאפי. אני רס מקווה שירידי המלחין

נפועה לסיכומי השנה הכאה. ציני שואל יותר אם אני מאושר או לא מאושר, אבל כובר אחד אני תמיד בשמחה נוכר: שבפיכום הנחול - הסיכום שלהם שבעיני כה

לו ילחין אותו, משום שאו הוא מסתכן בכניסה

ויש כו כליכך הרבה מספרים - אני לא מופיע. אתי דם לא ממרו, איני כלול בסיבום שלהם, המופי והדוולמי הנאו זאת מכמכת אותי.

מסנה לשנה, יום כיפוד הופך להיות יותר ויותר ים ויכיון למלחמה הרעה מכולן, ומפסיק להיות יום של זום וחשכון נפש דתי. כמקום לבקש מחילה הגה מנקשים מחילה מדרו ז"ל, וכל יהורי מאמין ניגלסוע על כרכיו לכיזון תעלת-סואץ כיום תענית ה להגד שלוש פעמים "גורוריש", להתכסות בחול פונר ולאכול את הלב לזכר קו כרילב.

משנה לשנה, כשמניע היום חנורא, כבר לא הקים תרננולת לכפרות, אלא לכל היותר, איזה של יהר, האיפה שאתה לא פותח את עיתוני כיפור, מה שומע מלים מסורתיות חדשות: "ציר עכביש", רני שירשור. הלך יום כיפור, ובמקומו חוגגים מלנויאת יום שירטורי. לרתיים יש דת, ולחילוניים סלו - הוערה הניצחית, ועדת אגרנט, הציר שלא

משנה לשנה מטחבר שלא כליכך הפסרנו, וככל מ ממנו וכיתרנו, משום שהומן העובר הוא שקרן לו לסו משנה לשנה אנחנו מנצחים יותר ויותר נצלומה האומללה ההיא. ופחות מופתעים. כי כמה

משנה לשנה, דיין אופטימי ינתר, נולרה פחות שונות הילדים המסכנים – שבקושי נולדו את הפושע המוסרי, שיודע להניה מקק ביוגורם כל מוצלה ער לווערה הבאחז

ואפנ מבולגלים, ערייו מקשיבים בכל שעה בסיפור אור.

לחדשות, ביום הצום, כרי לא להיות מופתעים. אווז אחת לחדשות ואוזו אחת ל"כל נררי" ולשאר התפילות. ומי יאשים את העגל הקיבוצניק הזה שנולד עם שני ראשים דווקא ביום המסוכסך הזה, שמשנה שגם מהם יהיה אפשר יום אחר לסחום מאתיים אלה לשנה הולך ומסתברז

כבר הרבה זמן אני מנסה להגיד לכם: אל תקנאו בעשירים. בגלל זה קריסטל קרינגטון בוכה בסוף כל אפיוודה של "דיינסטי" ומים רבים לא יכסו את אלקסים המירשעת ושאר הזוממים להתחלק בהון המשפחה המלוספת הואה. וכולנו רואים את סדרות הסבון הללו, משום שאם יש דבר שאותו אסור לנו, העניים, להומיץ – הרי זה את הצרות של העשירים.

קחו למשל את מיקי שטראוס, ומלחמתו במר יהויכין שמעוני שניסה לסחוט-ממנו 200 אלף ש"ח שיועברו אליו בתוך קופסת סיגריות מוצנחת, שאם לא - מבטיח פר שמעוני להטמין מקקים בתוך מוצרי המחלבה המפוארת של מר שטראוס, וכירוע – לרנונה בטעם נ'וק לא יהיה שוק. במבצע צכאי ענק שהעסיק מאתיים שוטרים (שוטר אחד על כל אלף שקלים סחוטים) סוכלה המזימה, ולפי העיתונים עברה המשטרה ברמה שלא היתה מביישת את מחלק המטר של מיאמי עם ראמפסי ומייקפיס ביחר. לבסוף ניתפס סמחט הגזקים, ואף אמר לכתב הסלילים הנרגש: "אם הייתי מצליח בסחימה – לא הייתי יכול לחיות עם זה, ושיהיה ברוך לכולם, מעולם לא שמתי רעל כמוצרים של ששראוס. בסך הכל לקחתי כמה גביעי יוגורם הביתה ושמתי בתוכם חרקים בצורה גלויה, כך שכל

ארם שיעתה את המיכסה יוכל להכחין בהם... וכד יש לנו בסיפור אחר גם את העשיר הטוכ וגם

אבל בעיסר יש לנו את עוז רוחה של המשטרה. פתללים מצירבוב זה של מסורת יהודית עם מאתיים שוטרים נירתמו לפרשה, ועמלו קשות עד שלנה בצירבוב זה של מסורת יהודית עם מאתיים שוטרים נירתמו לפרשה ועמלו קשות עד מאליים שפרים ביו ווא של מסורת יהודית עם מאתיים שוטרים ביו ווא הביסתט שבוע לפני בן. משליין לבאית, ולא יודעים מה הם צריכים לעשות שתפסו את המותט והצילו את הניסתט שבוע לפני בן. מה המראה ים העדשי להשליך גנרלים מה חם צריכים לעשות שתפסו את השוני נוגבי באכניה ההיא כוזיפה. עומילה השליך גנרלים לים או לחצות איתו ביום כיפור, כשור ביצו לערכים באכניה ההיא כוזיפה ובעל האכסניה ביקש שוטר גיכור אחד שיכנס לניירת לשנה לשנה הם מנסים לטשטש את המלחמה, מסכנה אחת, ויבוא להציל, ענו לו שלא יבלכל את השנה של המלחמה בל הציל להציל, ענו לו שלא יבלכל את השנה של המלחמה של הציל הציל להציל ענו לו שלא יבלכל וממשם

לכן, קריסטל תמיד תמשיך לבכות על יוגורט שנשפך, והעניים, למרות כל הצרות של העשירים, ימשיכו לגרד ולהפר, ולקיות לשינוי מעמרם, ולחלום בקופסת סיגריות מוצנחת כאיום מטורף בקשר לחרקים מוצפנים, ומאחיים שוטרים יכואו להציל אותם במכצעים מהסרטים, כמו מיקי שטראוס ומילחמתו

קוים שטוחים

ובכן, גם אנו אומה ככל האומות, זאחרי אלפיים שנות, גם לנו קווים פתוחים, כמו בעולם הגדול והנאור. כעולם הגרול זהנאור איז לך נושא סנור שאין לו "קו פתוח", בו יכולים המאוינים לשוחה על כל נושא שכעולם הגרול זהנאור.

בלוס־אנג'לס, שנחשבת נאורה אם כי רוערת, יש מספר טלפון מיוחר לכאלה שרוצים לשמוע לכלוכים על הומר מייקל ג'קסון. אני זוכר שחיינתי מתוך סקרנות ושמעתי: "ו'אקו המשוגע הגיש אתמול תביעה משפטית נגד כלכ שנשם עליו". ואם ככה נראה העולם הנאור, לא פלא סהוא רוער מדי פעם.

והנה, גם אצלנו, תגידו לי מה כואכ לכם דאני אתן לכם מספר. כו פתוח למובלים מהפרעות נפשיות, קו פתוח לכל מה שרצית לרעת על איירם, ורק השבוע, כמעט באותה מורעה עצמה, מצאתי שני מספרים חרשים. מספר לשאלות כנושא הגריפה והטיפול במחלות החורף, וממש צמוד אליו -- מספר טלפון של מיסיונרים חביבים שיעזרו לך בקשר למנהגי חגייישראל. המספרים הללו תפסו אותי כששככתי במיטתי עם גרימה טוכה, והילדים כריוק תחלבטו בקשר לטוכה ולשבעת המינים. צילצלתי,

וענה לי הקו הפתות: "כן, ארוני, איך אפשר לעוור לרוז "יש לי גריפה, אשתי בעבורה, משעם לי, או

חשכתו סתם לשותה קצו..." כו", ענה לי סול גברי נמוך ופתחת, "אבל כנראה שנפלה פה מעות, אתה מרכר עכשיו על הכו של

ווגייישראל..." "חגריישראלו" צעטוני, "רק רגע, יש לי שאלח של גריפה שקשורה למטורת..."

~...j2" "כואב לי האתרוג", אמרתי. ומיד ניתקתי כי ה מוסים לטשטש את המלחמה, מסכנה אחת, ויבוא להב"ל על היים ומקלים ירעתי שיש עוד מאוינים עם שאלות מעניינות על הביטחון המוסרת, השחץ והיוהרה, המות וואת לא אשמתי ששוב נכרכים ערבים ומקקים ירעתי שיש עוד מאוינים עם שאלות מעניינות על הקו. שנהייה בריאים.

17 Histoia

שש שנים קפקאיות של האשמות שווא ועינוי דין עברו על רב־פקד אלי בן־יעקב, לפני שנמצא נקי מעל לכל חשר והוחזר למשטרה. קרבן של עלילה הלקוחה מעולם הדימיון. אשתו מרים משחזרת את הסיוט. שנים טיפלה בגבר שבור בבית שאיים בהתאברות, חזקה כסלע. עכשיו היא בוכה. מאת עמוס לבב

לאינוד

ניצב ברימוס רחמים חדד: "זו רעידת אדמה. אני יוצא למאכק. אנשי משטרה שיקרו בבית המשפט, העלימו מסמכים, בדו ראיות, והכל כדי לרצות את המפכ"ל דאז. התגלתה פה פירצה

מרום בן:יעקב תיצב בדימוס רחמים חדד עם תייק מסממים (למעלה) ואלי בן יעקב לפני חסיוטו המכות ניחתו בזו אחר זו, בלי סדר ובלי חיניון.

מאחת הכיתות פרץ נער צנום בריצה מהירה אָת הקצין הנכוך, ושלח מכטים גאים כתלמידים ובמדריכים שהביטו המומים במחזה.

"כשאלי הוחזר למשטרה, ביקש ממנו אסי, נגנו. בקשה אחת: לבוא לבקר אותו בפנימיה כשהוא במדים", אומרת מרים בן יעקב. היום, שש שנים לאתר שהחל הסיוט, היא בוכה. שש שנים היתה חזקה כמו סלע. שיפלה בגבר שבור בבית שאיים בהתאברות, וצה לבתי הולים ולפסיכולוגים עם ילדיה שהתמוסטון ופירנסח יחידה את המשפחה בעת שבעלה, קציו משטרה בכיר, היה מושעה. "זה היה גהינום", היא אומרת. "42 חשרות היו נגדו, אחר כך הוגש ננדו כתב

ויכ פקר אלי כן יעקב שב למשטרה, כקצין רישוי ומתקנים מחוזי. תפקיד מינהלתי, חמר "אקשן". כקצין משטרה אין הוא רשאי להתראיין, אך אין סמק שהוא מרכר מגרונם של בני משפחתו. וגם מפקרו לשערו. ניצב רחמים חרד, שפרש מהמשטרה, מנהל בשבילו את המלחמה. "לא ארפה", הוא מבטית. "אלי היה קיבן לעלילה הלקוחה כאילו מעולם הרמיון. לא יחכן

הוא יושב שם בדירה בנהריה, לצירה של מרים כן יעקב, ומנסה לעשות סדר כאלפי המסמכים שהצטנון במחלך המשפט. היום, כשיצא וכאי מכתב אישום שהתבסם על ערויות עבריינים, קוראים לוה "עינוי דיו". ירון כן יעקב, אחר הבנים, קורא לזה משום סמד לקחו משפחה וטבחו אותה", הוא מסנן בשקט.

ללא התרעה מוקרמת. יהכל החל כינ ברצמבר (1981) מסתרת מרים בשקט. "כאותו ערב היינו אמורים לצאה לחתונה, אלי נסע ככוקר למטה הארצי. פתאום הא

נסים: "אני בטירונות, וחבר מביא לי קטע של היון, שבו ממופר על החשרות נגד אבא. אחר כך אני ות שהשעו אותו. במסדר, הרס"ר פתאום אומר לי:

מפשתו של נסים היתה מאד מעניינת, מביתן

גם את נקמחו של הוא נוקם

כל החל בתחילת שנות ה־30', כששוטרת עדיין קשרים רבים במשטרה, והוא נושא עימו בשם בטי עובד ניסתה להתאבד, הוקמה ארגזים מלאים במסמכים וחומר שהוא משיג ועדה בודקת. היה רעש גדול בעיתונות וצמרת מכפנים. "אל תשאל איך השנחי את זה", הוא שב המשטרה נכנסה ללחץ. אריח איבצן, המפכ"ל ואומר, שולף עוד מסמר, לדעתו, אלי בו יעקב דאז, הקים ועדת חקירה ארצית, כראשות יורם הוא קורבן לפרשה ההיא בצפון, שהחלה בקול גוגן, שהיה אז סגנו של יחזקאל קרתי במחלקת רעש ומצילתיים, והסתיימה בקול עוות חלושה. החקירות. אלי בן יעקב ידע על הפרשה כמו כל "הם היו מוכרחים למצוא משהו", הוא אומר. עם ישראל, מקריאה בעיתונים.

רחמים חדד, או פגו מפקד חמחוז הצפוני. מספר כי האווירה במחוז חיתה נוראית. "חרס. טוטאלו", הוא אומר. "נעשתה חקירה בתופים ובמחולות. הועלו חשדות על שוחד. עובות הנאה והיטפלות לשוטרות. נעשה צעד חסר תקדים. דוד פרוקו, מפקד מרחב הגליל, חושעה. חקירתו משכח חודשיים וחצי, ויחד עימו נחקרתי גם אני ועוד כמה קצינים בכירים. אחד, רב פקד אברמוביץ', חואשם אחרי כל הרעש כי הוביל שטיח ברכב משטרתי. פרנקו הואשם כי נישק שוטרת על המצח ונרוו לכמה גרושים סנס. כר נגמר כל הרעש. זמן מה אחרי זה הוא נפטר ממחלה ממארת. חיפשו משהו מתחת לאדמה כדי להצדיל את הצעד הבומבסטי שלהם, שהישעו קצינים בכירים על תוכלת שטיח ונשיקה על

המצח. היום אני כבר יודע שחיפשו גם אותי". יום אחד שמע רחמים חדד בחדשות כי נחסרים חשדות גם לגביו. על התנהגות בלתי הולמת. "נרעשתי", חוא נזכר. "צילצלתי למפכ"ל איבצו. חוא אמר לי: 'עזוב שטויות'. אבל הוה, שמתי ידי על יומן חקירה שממנו עולה כי זימנו בסתר שוטרים ושוטרות לחקור עלי, ועשו זאת בגנים ציבוריים, מאחורי גכי".

רחמים חדד שולף מסמך אחר מסמך. יש לו

שניקה את' העיר מנגע הבריונות, נוסף לכרף

בשנת 1982 החל המשפם ב-1981 ווכה אלי בן

עד נוסף סיפר על שוחד של ירקות ופירות. רחמים חדד שולף עוד מסמך, עליו חתום הפסיכולוג המשטרתי. שלפיו האיש הינו שקרו פחולוגי, ואינו יכול להעיד בבית משפט כי הוא מלא בפנטזיות. "גוון הסתיר את המסמך, תסתיר ולוא אומר בזעם.

מהם חומר ונדו"ו

את האיש בכית חשוטר, והביא אותו להעיד", דחמים חדד יצא למלחמה, לצידה של מרים בן יעקב. בוועדת הכנסת הגיב ניצב גונן ואמר שחדד חוא שקרן מועד, ואין הוא מבין כיצד נתנו לשקרן כות לפקד על מחוו. חדד אינו נבהל. הוא יודע כי במלחמה, כמו במלחמה, ישנם גם נפגעים. הוא יוצא לקרב למען פיקודו שופגע, אך אין ספק כי גם את נקמתו שלו הוא נוקם. יחכן שהוא צודק, יחכן

אחרת אין לי כל הסבר לווועה שנעשתה כאן. המשטרה קוראת לפושעים, שאלי בן יעקב נלחם

בחם כל כך יפח זניקה את נהריה מהם, ומכקשת

רחמים חדד נינש בזמוו למסוף המשטרתי, וניסה למצוא חומר על אחד מעדי המפתח

שהמשטרה תביאה נוד אלי בן יעקב. "מצאתי

שיש לו 64 רישומים פליליים", הוא מספר. "רק

לחצתי על המסוף, והוא החל להתחמם".

שגם נונו יודע על מה הוא מדבר. בינתיים אלי כו יעקב הוא זה שמלקק את פצעיו. ואו חלה ההתפתהות המכרעת. הנערה שסיפרה את סיפור השוחד התבלרה בינתיים. יום אחד התוודתה באוזני קצין מודיעין בשם מאיר איפרגן כי שיקרה

יעקב אוכל אותה כמו שהאחים שלי אכלו מנינו". איפרגן החל לחקור. ערך גם הקלטות סתר. בית המשפט העליון הורה להחויר את התיק לבית המשפט המחוזי. הצעירה הורתה הפעם כי בפעם הקודמה רקמה עלילה. הפעם הזיכוי חיה סופי ומחלט. למספחת בן יעקב לא היה אפילו כח לשמוח.

במשפט. "סיקרתי בכית המשפט", סיפרה, "יעכשיו כן

היום הם מנסים ביחד לאחות את הקרעים, להדכיק מחדש את הסברים. הם יצאו מהפרשה מרוששים, פשוכו כמשמעו. "את החרר הוה סיירנו כששמענו שאתה עומד לבוא", הם אומרים. לאסי לא הגגו כר מצווה. זה שכר את אלי יותר מכל, אפילו יותר מאותה חתונה של כת אחיו מישל, כאשר המשטרה עצרה את האח והכיאה אותו ככול לחתונת בתו. אלי עמד שם, בחתונה, והבים באחיו המלוח: כידי שוסרים. הוא ירע כי עשו זאת כדי לשכור אותו, ולא הניך עפעף גם כשאחיו מישל, ככול באזיקים, לקח מעט עוגות לתא המעצר וצעק לעכרו: "תהיה חוק אלי, תהיה חוש"

הוא נשבר מחוסר יכולתן לערוך הגינה כר מצווה מפוארת, אפילו יותר מאותו ליל סימורים מפחיד. כשכנו ירון געדר לפתע מן הצכא.

ירון: "ביום הכרעת הדין הייתי בסירונות. לי בן יעקב, אימת העבריינים בנהרית, האיש בצהריים ביקשתי מהמפקר רשות להתקשר הביתה, לשמוע מה קרה הוא אסר עלי בקותי את עצמי, שלהם. וכל אותה עת, המשיכה המשטרה והתחלתי לצעור כרגל הביתה. זה היה בש לבות ערויות מעבריינים נער בן יעקב הוא בשטחים הלכתי חמישים קילומטרים ברגל". ותחלתי לצעור כרגל הביתה. זה היה בשטח אש,

מרים: "כערב, כעוד אנו מעכלים את הזיכוי מ־15 את עיניון כלא מאמין. האשימן אותו בנגיבה עו. אישומים, הגיע טלפון בהיחידה של ירון: בנכם נעלם: בקבלה סינריות, ויסקי יסידור מסערה לאשת אחיו בים זה עוד חפר לנו. אלי שילפן לכל העולם החלו ובקשת שוחד מיני מאחות בת 16 של אתר העבריינים. חיפושים אוצרי ירוו".

ירוו: בינהיים אני הגעתי לעפולה לפתע שאלית האלים עד התגלתה אצלו גם סברת. באורה האלים עד אלמרום, ושאלו "יש לכם בעיות "יעקב מ־15 אישומים, והוישע בענין השתף המעני הן עילילום עד למרום, ושאלי "יש לכם בעיות "יעקב מ־15 אישומים, והוישע בעני המשמם עו ומא ראה אותי. בכגרי אמונים, עיף המדבש ושאל מה הקסיגוריה וחן, הסביבוריה עירערו כבית המשפט ווא ראה אותי, בכנרי אמנים, עיון ומידש, ושאל מה

19 Hipeplo

פני כחורשיים עצרה מכונית משטרתית בפתח פנימיית "כפר גלים" במבואות חיפה תלמי דים הציצו מתולונות. "מה קרה"ז היו שחשבו ששוב צצו בעיות עם נערי טירת הכרפל הסמוכה. במכונית ישב קצין משטרה מצוחצה בדרגת "אבא", צעק וחיבק את אכיו כמו משוגע. "אכא", נישק

אישום עם 16 אישומים, ועתה הוא זוכה מכולם".

שרבר כוה יכול לקרות במרינת ישראל".

כמו כל אסרן, נסלה הצרה על משפחת כן יעקב

פשו שונא כוכה, ומנתק את הטלפון. הייתי המומה. חישוני ול, שהיה מפסד מרחב הגליל, הגיע מיד ס אשון. ואן אלי בא, ממרר בככי איום. היינו בהלם. מת, הכן שלנו, התגיים באותו שבוע".

מה תלך כרוכי אביך'. התפרצתי עליו".

באפשתו הראשונה מצא נסים בית הפוך. שעה לום טאו נעוד שם חיפוש. האב בכה. מרים: "סגרתי התמנים נמטבה, שלא יראו. השוטרים עשו חיפוש, ה' ישב ונכה הוא היה או מפקד משטרת עבו, ששם שוטרים הופכים לו את חבית. מפקרם אפילו אלינו איה מקרד יפה יש לך'. חשבתי ששלחו אלינו לא מומלי מאחר יותר התברר שהוא איים

לים לל דינו עצמו לבית הספר של חילורים, והתקשו

מאסר אלי מידושלים, ואמר: 'הישעו אותי'. ואנ מיד למרים. אסי, ילד בן 10, איים בהתאברות. המחנכת זימנה אותה. המליצה להרחיקו מנהריה. לשלוח אותו לפנימיה. למרים היה קשה להיפרד מילויה הכטו. לבסוף השתכנעה. בסדר, רק עד תום החקירה, אמרה לעצמה, והיום היא שואלת: "מי האמין שזה ימשך שש שנים"? וכל אותה עת ישב אלי בבית, התבייש לצאת לרחוב. "לא יכולתי לשאת זאת", משחורת מרים. "גבר תוסס שנהפך לכלום כיום אחר. הוא החל לרבר על

התאבדות. התחננתי כפניו: 'אלי,' אמרתי לו. 'אל תעזוב אותי ככה, עם שלושה ילדים'. ביקשתי מחברים מובים וקרובי משפחה לצאת איתו לטיולים בערב, להשגיח עליו כשאני יוצאת לעכורה כנוכר. וכל הזמן מופיעות הידיעות כעיתונים. בעיתון אחר כתבו: 'הצפון הפרוע'. אנשים רעים נפנפו לי כעיתון מול הפרצוף. אחרים שתקו וזה לא היה יותר קל, השתיקה מקה על תח ניצב גוכן, שלא העלה אוחו בררגה". חזו. בלילות היו צועקים ברחוב, מול המרפסת: 'כן יעקב בן זונה, נחסל אותך'. כוקר אחר קמתי לצאת לעבורה, ניסיתי לפתוח את הדלת, וחשתי בהתנגדות.

אי כן יעקב יצאו החוקרים לחיפוש בבית הוריה הצצתי וראיתו משהו מתחת למרכר לניגוב רגליים. ל שרם אל קמוע שתי רגליו, ואם עיוורת. אחר כך מצעי לושות למיתוח אמצעי לחימה (רפא'ל) ועצרו הערתי את אלי, והוא זיהה מיד לבנת חבלה. לקחנו את ק לפני כל העוברים, את אחיה של מרים. לקתוהו הילדים למרפסת, ובאו הכלנים ופיחקו את המטעו. מאן ליווה אותי אלי בכל כוקר ער היחוב, בוקר אחר מיום, ועוכו גם שם חיפוש.

גילינו כי כל ארבעת צמיגי המכונית שלנו החוכים. מ אור זו, ללא סדר וללא הגיון. היא המשיכה מו לעכורתה כפקירה כבית החולים בנהריה. שים הקתמק ממנה. חברים הפסיקו לבוא. "אני יים להית חופה, שיננה לעצמה ללא הרך. "היה לי מת שמת ופתאם אני מפרנסת יחירה הוא יושב לום, ואני צריבה לחסביד לילדים הנכוכים, יום לילה מית האכא שלהם האמיתיי, הומן לחקירות, וראה איך גליון האישום תופה שפשף

ילרים אורים, עם אכור, החלר להצים לילדי מ לפות בי ירון חור יום אחר שותת דם למינים. וקרו אתו ביר: התגלתה אצלו גם סכרתו מוא משנו כוה את הילדים". פסיכולוג משטרתי

מרי אנטואנט, קליאומטרה, נפרטיטי. לפעמים מזרי מו לנו להציק בתמונת ריוקן שלהן ולא נעים להו־ רות, אבל לא מובן לנו על מה המהומה. זה לא רק עניין של אופנה. העובדה היא שנשים בתקופתנו פשוט נראות הרכה יותר טוב. ההסבר לתופעה הוא פשוט: בעירן המד-עי והטכנולוגי המתקדם שלנו הוקדשו מאמצים לא מבוטלים לפיתוח תכשירים לטיפוח היופי. לא מדובר במעשי נסים ההופכים כל אשה ליפהפיה נורעת, אלא כאבוען ועיצוב תהליכי טיפול וכעיקר כעור הפנים) המ־ איטים את תהליכי ההתבגרות ומספקים לעור אמצעים להגנה כפני מזג־אויר לא נוח ושאר מרעין נישין. כיום אין כמעט אשה המוניחה את מראה פניה. ההכנה כרבר

כיצר כורקים יעילות התכשיר? נערכו ז ניסויים אשר כל אחד מחם נועד לבודד תכונה אחרת של העור ולברוק את השפעת ה"סקין בילדינג סרום" עליה. נכריקות הוכיחו את תכונות היסקין בילרינג סרום" ויעילותו באמצעות צילומי מיקרו של ותכי העור וכן ניסויי סיכולת וניסויים פיסיקליים. לרוגמא: נעשר צילומי־מיקרו של 200 נשים בנוכתות

> א. מיר עם התחלת השימוש בסרום. כ 15 יום אחרי התחלת השימוש בסרום ג. 30 יום אודי הזחלת השימוש בסרום. הצילומים הראו פעולת ייצור מיירית לאחר חודש הראו הצילומים שיפור ברור של

חשיכות הטיפוח המתמיד נותנת את אותותיה. אשת המאה העשרים פותחת בשמירה על עורה כבר בגיל צעיר, כדי לנצל את יתרון הנעורים. זאת מכיוון שתמיר קל יותר לשמור על הקיים מאשר "ללכת לאתור" בגיל.

ואכן, כמסיכות שקטייל, בקילווע, בעסקים, מונשים בהן נאות ומטופרות נשים שיופיין מלווה אותן שנים רבות. להיראות במיטכר --- זה שם המשחק. עולם הקוסמטיקה מציע לנו אשרויות רבות. מרי פעם

מתחוללת גם מריצה של ממש בתחום היופי: שינוי דרמ־ טי בתננה על העור ושמירת רענגותו ונעוריו. את הרגר עים האלו לא כדאי להחמיץ. הם שיקבעו כמה זמן אשה תוכל להכנס לחדר יפה ומהממת.

הצער הגרול קרימה של התקופה האחרונה שייך להלנה רובינשטיין, והוא כגדר מהפכה מדעית של ממש. מרוכר כצמר: תכשיר ומכשיר. התכשיר הוא ייםקין בילרינג פרוסי, נוול עשיר כחומרים שהעור וקוק לום כדי לשמה על זוהרו ומכשיר, עיסרי מיותר ויעיל המסייע בהתררת המרכיבים החיוניים לעור. הצמר הזה שח בעולם היופי הבינלאומי, כשם שהרדיו פינת את מקומו לפרנויסטור, כד כוכש חצמן החדש את מקום השימות שחקבו לפתע למיושבות.

ההורמנות החרשה חון ליופי ממושך טגיעה אלינו מביתי היוצר תגרול של תמאת ה־20ני תמדע. יולנת דופינשטיין, עלק ויופי, העמידה צוות מדענים

בבידים לעבודת מעפרה מעמיקה לצורך הכנת הסרום. מחילה הקרו משאלה מה גורם לואובגרות הפנים: ותשר ליות האותר בשארה מה מדם להתבגרות המנים: ותשר השנה: יש לתומפי מום מדי להשיב פנינו בשרה. רים הרמיים של הנות בדי להשיב פנינו בשרה. הים הרמיים של הנות בחלנו משלים, בעורת ההתעמלות! לנות האנו בשיום כל אות בנות המלמו בריות החנית.

מתעייף, מתכגר ועירונו נעלם והולך. בהלנה רובינשטיין החליטו לעשות למען הפנים מה מן הטיפול הראשון. לאתר חודש ימים של טיפולים קבועים מדי ערב בוקעת מן הפנים רעננות חדשה, זוהר דך מלווה אותם לפתע.

חומצה הילאורונית — חומר האחראי לקשירת הלחות לתאי־חעור. בלעדיו אין ערך לקרמים שאנו מורחים על פנינו, כי הנוזלים הנחוצים אינם הודרים פנימה. חומצה זו קושרת את החומרים התסרים לעור כדי לשפר את רכו־ תו ולתרום למראהו החלק. החומר נחשב לאחר המרכיבים

הטוכים והחשובים בקוסמטיקה המודרנית. תמצית ותאמלים — זוהי חמצית צמחונית טבעית אשר מייצבת את העור ומעניקה לו את הזוהר החשוב לו כל־

תובנית טיפות תגרולים באמת משרם בשילוב נכון של התכשור

מבית חוות יומות אובית היות ואורגיה שונה ואורגיה משפש בעים אריאלי לאישר מסוגי שמי יערין משפש בעים אריאלי לאישר מסיגי שמש

PARTY STATE AND THE STATE OF SOME STATE OF STATE

צים יותר, רענגים יותר וצעירים. אלא שגם עור הפנים שתהתעמלות עושה לגוף. ה"מקין בילדינג ברוב" מספק "הלם של אנרגיה" לעור הפנים. העור מרגיש בהבדל מיד

פעולת הסרום מבוסטת על ידע והבנח מעמיקה של פער לת תאי העור וצרכיהם ובהתאם לכך נקבעו מרכיביו: קומשלקם דרמו כטימולין — הומר מייצב ממקור ביולר גי אשר ממריץ את פעולת תאי־העור. עם תהליך הותבג־ רות מתקשה העור כנשימה ולכן החמצן אינו חודר בכמות מספקת. בניטוי מעבדתי התברר כי עם הדרמריסטימולין

גרולה צריכת החמצן פי 5 (ו) מאשר בנשימה רגילה.

שילוכ כל החומרים האלו יתר אינו משאיר פירצה בלתי מטופלת. תוקפים את הבעיה מכל הכיווגים בבת־אות, גם עור שהחל לאכר מיציבותו זוכה לפתע לנעורים חד-שים. הרמות המשתקפת במראה משתפרת מיום ליום. כאמור, הסרום המעולה והמהסכני אינו רק נחלתן של נשים שבעורן ניכרים כבר סימני הגיל. מי שזוכה להשת־ מש בו עוד נשנות הנעורים נהנית מטיפול מונע אשר מבטיח עור צעיר ורענן גם כעתיד.

הישקו בילהינו שרובי הא חיוני בשמירת מראה סניוך, אבל תוא אינו עומר יחיר במעוכה. ההישנים הורש עם מוצרי סדות אלויסמנם היוסיתית שהסרום הוא חלק ממנה

סדרת האקויסטנס יסים ישר השומי על איתון CLEANER #

הוכחות מדעיות ליופי ההצלחה הסוחפת של התכשיר החדש – כמו זו הטרנזיסטור — איננה מקרית. שכן הסרום הוא פרי ד תוח ממושך של צוות מוחות: מדענים ודרמטלוגים בתהליך בדיקת הסרום נערכו סודות של נימוים קבי ניים (ראי מסגרת בעמור זה) אשר הצביעו על תוצאה

תר משמעיות: שיפור דרסטי במראהו החלק של העו וברעננותו. השיפור מרהים לא רק למראה עיניים, אלו גם מכשירי מעבדה מדוייקים מודדים את מידת ההצלה. יש הוכחותו ואכן, נשים שכבר החלו להשתמש ב"סקין בילרינג סחד מעירות על מהפך משמעותי בשני שלבים תוצאה סי

רית — כבר לאתר השימוש הראשון העור נעשה ולה וגמיש. לטווח ארוך השיפוד פשוט מדהים עור והה שנראה כריא ורענן כמו כשנים ההן.

איך עושים את והז

וזה לא הכל. כוכור תובטתה לנו פעולה כפולה גם מכשו לצר התכשיר. שכן, נודעת חשיבות עצומה לא רקלחם שמתרירים לעור חפנים, אלא גם לדרך שבה נעשהתים המכשיר המיוחד, דרכנו־אקציבשור פותח כמיות עם הלנה רובינשמיין כמשלים לסרום. על המנשיו מות גליל־עיסוי העשוי חומר רך וגעים למגע.

המכשיר מועל על רקמות העור ומפעיל שריר אתר שה הלחץ הקל בעת העיסוי מגביר את האנרגיה הטבעית ש שרירי הפנים. כדרך זו מעורד הדרכוראקטיבטור א התאים ובכך משפר את יכולת הקליטה של התבשה הורגשה פשום נפלאה

הפעולה המשולבת של הסרום והמכשיר יוצרת הודש חרשה שאסור להחמיקו התודמנות להיות רור ואשו לו שים שעורן שומר על רענגותו.

כל אשה אוהכת להתפנק אצל הקוסמטיקאית וחשוב לל שות ואת מדי פעם. אלא שאטור לחזניה את הסיפי היומיומי. דווקא אורה ותויים הקדותני של הנשים נדיו המודרני מחייב להקצות כמה דקות לטיפול קבוע נעי הפנים. ה"סקין בילרינג פרום" הערכוראקסיבטר ה ההדמנות שלנו לעשות זאת במהירות וביעילות.

על שולחנות האיפור של נשות היופי המקצועיות נדוגה יות, שחקניות, נשות ריסלומטים) וגם של נשים מספח אחרות, ניצבת היום ערכת "ספין בילדיננ": נסים ל מהודר הנושא את כקבוק הברום הכחול וכולל מיתש מי נון מרוייק) ואת ודרכנו-אלמיבשור בתוספת עלון הג

חסל סדר נסיונות על עור הפנים. עדיף לעשות ה כדרך חבטוחה, הררך של "סקין בילריונב". התלח

כיצד משחמשים בסוום חוודשו

הלנה רובינשטיין מגלה את אנרגית העלומים:

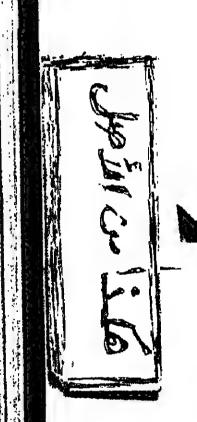
Existence Skin Building Serum.

Helena Rubinstein

מהפכה מדעית בעור פניך!

תדש בסדרת האקזיסטנס: סקין בילדינג טרום, התכשיר המהפכני לטיפוח חעור, שפותח בלעדית במעבדות הלנה רובינשטיין. באמצעות הפעלת האורגיה של העור עצמו מתחזק עור פנייך, והופך להיות יציב, גמיש ובעל מראה צעיר, בריא וזוהר. כדי להגיע לתוצאות מירביות, עסי את עור פניך עם הדרמואקטיבטור - ממריץ עור הפנים

(המצודף למוצד). אנרגיית העלומים חוזרת אל פניך!

בנק דיםקונט עורך עבורך ארקטובר 20 באוקטובר 18-73

מרתון בסניפים

כדי לסייע לך להחליט נכון בענין המניות הבנקאיות שבידן – יהיו 56 מסניפי דיסקונט פתוחים בתאריכים 20-18 באוקטובר מ־8:30 בבוקר עד 8:00 בערב לטרך מתן מידע, יעוץ והוראות למק.

כטניפים אלו ימצאו יועצים מיוחזים, עישיבו על כל שאלותיך ויצינו בפניך את כל האנשרויות העומדות בפניך לקראת ה־20 באוקטובר מצל את היעוץ המקצועי הזה, כך שיהיה בידך כל הטיוע

הדרוש להחלטה נכונה. בכל אחד טסניפים אלו תוכל לתת הוראות ולבצע פעולות, נם אם חשבונך מתנהל בטניף אחר.

ירושלים ורורום: ירושלים: כו יהודה 11 (סניף ראשי); דרן בית לחם פינת רבקה; הארוים: (בית הכים); יחוקאל 11 (נאלה); יפי 121 (מתנהיהודה); יש 202 (רומסח); עסק רפאים 12 (מדרום); קרן היסוד: (רחביה); שלוםציון העלכה! אשרדו; שבי ציון 10. אשקלון: מרכז מסחרים:

הסניפים בחם יתקיים במרתון היעוץ":

תמרכז: תלאביב, דן, השרון:
תלאביב: אב נבירול ללן, בן לוודה זק ליונוף 124,
תלאביב: אבן נבירול ללן, בן לוודה זק ליונוף 124,
הקרית - קפלן זק, יסו - שדי "רושלים 24; כבר ממרית.
יח באירים - יתודת משאיא; נולת בנוטין - אחד העם 25.
שלומון לל - התחנה המרכזית, שכות התקוח - ארכל?
בערבים: רבי עקיבא 16. בתיים: רוסשיל? 32.
בערבים: ויצטן פון 16. התילויה מקולוב 25.
תודתו הרברט קטאל 26. החינו יסוקלוב 86. אילת 36.
בתר לבאו ייצטן 97. לוד: כבר הפלכה 6. בתנית: כבר ציון 26.
בתר לכאו ייצטן 97. לוד: כבר הפלכה 6. בתנית: כבר ציון 26.
בתר לכאו יידעל 30. חבובות יודע לפין מערכי. בתנון
במאון לציון: הרבל 67. החבות הרצל 69.
בתר יודעל 67. בכבר מבירון: מיוקלוב 68. ענתון אחות 19.
בתר יודעל 67. בתר מוקלו מבול 68. ביו יודעלים 11.
בתר יודעל 67. בתר מת השיון: מיוקלוב 64. בענת: אחות 191.

עי המחזיק נהן).

תובת המבצר חצלבתי שניבנה בקצה מצו של מצרץ עחלית, ותוא כמו ערה לתוך הים. המבצר הוא איזור

החוף אנשר לטמל ולשחות. מוש לעם פנוש חניהן פתוח ממול, ליד

שות כאן הנום ועולים ברגל למיבנה עו על הנום ועולים ברגל למיבנה משת הבודבר, שנקרא עבשיו מו לימד, וש כאן תצמית מחדות על עשממנת את וחדוך הישנה כתנווף ואות חשיונות שחקים אהרון

מאת נילי פרידלנדר צילומים: שמואל רחמני בשיתוף רשות שמורות הטבע

לפי 70 שנו בדיוק ירונה אשרו בת לכן, לצערנו אי אפשר ללכת בה מחים אל מכדור בראשה, וזוו היה סופה של החווה, ורק לראות אותה מחמיצפה. פרה אתונסון ותחילתה של גבעות הכודבר כאן מלאות חצבים בסתיו וקורנית בקיץ. בין שיחי אלת תמסטיק אפשר לראות גדנות חצובות בסלעים, ששימשו כמחצבות לבויינים שהוקמו בחוף עתלית, החל מתתקופת הרומית.

פלם על הסיפור חזה. על אשח צעירה מעות טובת לב ויפה, שוויתרה על אפוה לאבשלום מיינברג לטובת אתותה אובתי", כתב לרבקה. לא לשרת. היו משעה על אזבתם שתדנשמה מאותר יוד בעתלית, כאשד רינלו שניהם נגד מחלם, ולפען האנגלים, שהיו בדרכם לבוש או אדע ישראל.

יורדים ותוורים אל הכביש. מכאן נוסעים מזרחה ימינה בכביש קטן בן שני קילומטר שמתחבר לכביש חישן

מימין לכביק: מיבנה מטויח באפור, בין שתי קומות, תבוי בין העצים. שם תחנות אותתה שרה לאניה הבריטית. רבקה אחרונטון הורישה את התווה לתנועות תבוער, ויש כאן מקום לינה ושירותים לנוער שבא הנה. החווה סגורה בשבת בתשלום. לקבוצות קטנות וגדולות, לביקורים ולמעשה אין כאן מה לראות אפשר לתאם ביקורים גם בשעות אתרות,

של שנו. ובני קדוב שאפשר להתקרב • אל זכרון בדרך היקב ליים בינה שמאלה לעבר אחרי נסיעה של שני קילומטר מצומה שם החור בינים לוד נדעון עם בינה שמאלה לעבר אחרי נסיעה של שני קילומטר מצומה עם בינים לוד נדעון עם

פעם חיו פה המעיין והשוקה. מקום לחניה כ"ג חשרי, חרע"ה. היום לפני 20 שות. ולפיקניק. מבאן עולים לוכרון ורואים וש אנשים שנדתעים מטיול בביח קברות מימין את היקב ועל הרכס, שוב הצלליות ויש באלה שאתבים לטייל בבתי וקברות הבולטות של דקלי ואשיונטוניה. של המושבות הראשונות. ללכת בין שמסבנים את בית אהרונסון. נוסעים ישר . הקברים חושנים, חשקועים בארמה

מימוי הואה, של דקלי כאן קפא חומן הכל כמו לפני 70 שנה את הכתומת וושיוים בעצמכם גם ואת לחוות חוצים אותו הבביש בביתו של אהרונקון, בית רווק גודה! לכדון יעקב בשף הקוניו.

מֵי שלא גר בנני רמת חנדיב, כדאי לו חקיר והמיטות. בחדר השינה שלו רואים את השיבולים של חיטת הבר שהנגי חרט על דפנות חמיטה. הארוו והשידה. אחד ימיוה, לגני רמת הנדיב. מול הגנים יש הבתים היפים ששרדו בארץ ישראל, עם חורשת אורנים. עם טפטלים ושולחנות ריתוט דמשקאי מקורי. בחדר האמבטיה

עדייו תלויה החליפה הירוקה וחולצת זנוף נהדר של חוף הכרמל והים. אם התחרה של שרה ניבורת ניל"י, חליפה תוזרים לכיוון תל אכיב במכונית הפרטית. כדאי להמשיך לבנימינה ולפרדט חנה בדרך פיק'א, עד שמתחברים לכביש ביום בחיר, תצפית נהדרת על חים שלבשה ביום שירתה בעצמה למוות, לפני במערב, עד לחיפה, ועל הרי הכרמל, עם 70 שנה בריוק. ליד האמבטיה, עדיין יש המהיר לתל אביב, וחזרה למאה העשרים. פתרו נחל אורן ממש מול תמיצפה. אם מאוניים מהימים התם. בבית ממול, בית ההורים, שהיה לכיתה של רבקה עד שמתה בשיבה טובה לפני שש שנים, עדיין עורכים שולחן לאורחים

עדיין יש רחיטי דמשק ושטיחים על • חדרן חזרח

במוזיאון. ובאמצע החצר, המוזיאון של

פיינברג, עם הבלדה: "אלף נשיקות לך

בית אהרונסון סגור בשבת. מסורת. הוא

השעות 99.30 עד 12.30. הכויסה

בתאום עם אסתר, בטלפון 12008'66,

את בית אהרונסון קל למצוא לפי הגדר הוורודה שלו, משמאל לכביש, כשבאים

מכיוון בית הכנסת חגדול. כדאי לחוות

לידו, בסימטה תמוליכה אליו, ולרדת

ברגל בסימטה. לחביט משם על הרי

חוזרים ותוצים את רחוב המייסדים,

והולכים קצת לכיוון רמת הודיב

ובנימינה, מול אנדרטה לברון רוטשילך

ושלט כחול מורה את הדרך לקבר שרה

מימין, וסביבו גדר כתולה. המצבח של

האם, מלכה אחרונסון, "מן העולות

הראשונות לוכרון", שמתה שש שנים

לפני בתח, שרה, ושמונה שנים לפני בנח

אחרון, שנתרג במטוט שופל לתעלת

לוז־מאנש. בין הברושים והאורנים, עם נוף

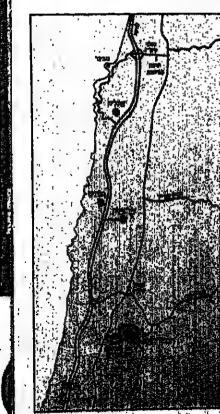
הקברים הישמים, במכולט האבור. ולנלות

בשעות פהבית מתות.

אוצבתי".

חכרמל.

אם ממשיכים לנסוע מצומת פראדים מימין את הבתים הישנים של המושכח בתישלמה, בת מאה שנה. כשפונים ניל"י. צילום כתב ידו של אבשלום שמאלת לבתים החדשים, לפני מסעדת הבנות, בניעים לחוות הסוסים של דובי. כאן אפשר לארגן יום כיף לילדים וגם טיולי רכיבה בני שעות אחדות או יום. בדרכים שבהו רככה שרה ניבורת ניל"י. מתוח לביקורים כל השבוע, בימים ואם תהיו רעבים, יארגנו לכם כאן גם ברבקיו בסגנון אמריקה. לבילוי רכיבה בנופי הטיול הוה, יש להתקשר לחוות הסוטים בבת שלמה, בטלפון 397022 66.

23 Hipeain

מרתון ב טלבנק דיסקונט"

המניות הכנקאיות החסומות, החייבת להיות חתוטה זה הוטן לעשות חשבון. עכשיו עליך להחליט!

תוכל להתקשר כבר היום לצוות מנקד היעוץ. ַ טלבנק דיסקונט" 839888-נ0, 777,625-נ0, מ־8:00 בבוקר עד 10:00 בלילה ולקבל מידע ויעוץ בטלעון נם בטלנוק ריסקונטר

תמחה והצפון: תיפחו דרך העצטאות 47 (חסניף הראשי)", שד טרומפלדור 54/76 (נוחשאנן); מרצל 16 (נית חקרנות); הנשיא 124 (מרכז חכרמל). סברית ורוד תוליל. נחרית: שד הנעתון 29, עכו: בן עם: 38. עפולת: תושיא 9. קרית מוצקין: השופטים 3.

פתרים המחיר ותפרדו"א פונים במחלף

מתמשים מקום לפיקניק יש כאן חורשת לימוד, חודשת אקליפטוסים, עם מים מה של אכשלום במדבר סוני, תלייתו מחוף החקלאית בעתלית אל הספינה מינויים שמענים אנתה התנרכים בבידו פא עבות ברחוב הבייסדים של פוקם, כאשו כל הויברונים צופים בה אוני חיקים מונמים. הנה היא הולכת מחר במישדים, וקותה ונאה, אל בידו אים, אתון את חסון. חיא מנצלת את סאר האכבטוה וחורה בעצמה. פול בית בזכרון יעקב מוושר, בכוז הקברות הישן, בן 102, ק מנה עקלוז מילה אחתי שרת. ועד קת אפרום בוברון, שרה, כשבדגישים

שות תופית לתחליף בנדים, ניסנרת מבחינת ניליי. חכל עבר לבית אחרונסון אל גופי תכרכל

בצומת אורן מונים ימינת ונוסעים דרומה, לאודך הרי הברמל. שרה ניבורת ניל"י שת ולי, האפי תיבות של יצח האביב, בין איגזים וכום ביו טיולים של שת לבת שלמה. באביב, גביא טיולים של של שת אישור, ארגון מחודת עברי לבת שלמה בדרכי העמר בכרמל, בין אהבה לרכב בדרכי חכרמל בלילות עבשיו מח שיתה כאן תוא לתמשיך לוסוע

לביוון מסאלה, מערבה, לכיוון הים. על מראדים, כפר ערבי גדול, באילו לכיוון הים. על מנים שמאלה לוואדי מילה, באילו לכיוון המשני מאד, רואים את מיועם. אל נומי הכדמים והמטעים של דרומה, עוד כשבעה קילומטר, עד לצומת מראדום, כפר ערבי גדול מימין לכביש.

ניעים למיבנה עזוב פראדים, יש מניה ימינה ליד גבעה עם מת שות לעבר תחוף. כאן היא שבורת אורוי סלע עתיקים, לבביש מפוחל. לו שלת. תחל חוודם תחת הנשר הוא שעולה לובדון יעקב. מצאר, שורה חודם רמה הנשד הוא שעולה לוברון יעקב. מאר, שורד מחיי הברמל לים. בקטע משמאל, תורשות אלווים ו"גן מיכאל". רק "שרה", והנואריך העברי של מותה. מאלווים אחד ליבול לים. בקטע

של חים התיכון. חמצבה הכי פשוטה כאי. ראשונים וראשונים, וזלוצים בונים, שומרים ועובדי אדמה ממלץ ללכת בין

הוחל והדמל ועל שדרת על שמפבנים את בית אחדומון. מסעים יותר ולקרוא את הכתובות עם האותיות העומדות על או, קברותם של המשמחה השמחה השמחה השניות והעוברות של או, קברותם של המייסדים, הרחוב תראשי של זכרון הישנות והעברית של או. קבריהם של

מידה חדשני דופן כפולה

נודל לכביסה במכונה

דייזי מכילה מרכיבים חדשניים דייזי. נוח, נקי ונעים. זה מושלם!

הבגדים אחרי הכביסה בדייזי מרגישים נחדר. גם את. בביקורך הבא בחנות קחי את דייזי ותגלו: איזה הבדל לנבס בנוזל:

נן מכבסים היום בעולם

פתחי את הבקבוק ונולאי את פקק המידה עד קו הסימון זוהי בדיוק הכמות הדרושה לכניסה אחת. מוני את דייןי לתא האבקה או

ישירות לתוף המכונה. שירות לתוף המכונה. דייזי תמהל במים מיד - ותחל בפעולה. אין צורך בהשרייה תולי שעם דייזי תהליך הכביטה הופך לנוח יותר, נקי וקל.

ליטר 22 מיטר

אלודות של האו בדוך בן־עזר (ראב)

שרה אהרונסון. הצברית הבלונדינית בת ה־27 שאנואוה החרכים לפני סק שנה "אני צוחקת לכמ! אני ולא אחרת קברתי אתכמ!" אישיותה, אהבותיה, נישואיה ועלילות הדיגול שלה, נשמו ביומו האישי של ידיד נפשה היחיד. מסמך גנוז המתפרסם כאן לראשונה.

> היום ימלאו 70 שנה למותה של שרה אהרונטון, גיבורת ניל"י, בזכרון־יעקב. זו ום ראשיתת של שנת ניל"י, לוכר מרשת הגבורה של רשת הריגול היהודית שפעלה בשרות הצבא הבריטי למיגור השלטון התורכי בארץ־ישראל בשלהי מלחמת העולם הראשונה. מרכז פעולות הריגול היה בתחנת הניסיונות החקלאית בעהלית. ברוך בן־עזר (ראב), בן

פתח־תקוות, היה מנהל החוות בעת שפרשת הרינול הגיעה לשיאה, עם העלמו המיסתורי של אבשלום פיינברג בסיני, חלייתם של יוסף לישנסקי ונעמן בלקינד בדמשק, והתאבדותה של שרה אהרונסון. בתקופה זו היה גם ידיד־נפש קרוב ויחיד של שרה, וביומנו האר את אישיותה ועלילותיה מזווית אישית שלא נודעה עד כה. לאחר מלחמה העולם הראשונה סיכם את יומניו כמטמך מפורט, שהיה חבני בגנזי המשפחה. המסמך שנכחב במקורו ביידיש תורום לעבדית בידי אחיו, בנימין בן־עזר, וומסר לנו לפרסום ראשון ובלעדי בידי אחיינו אהוד בן־עור.

סוף קיין 1917, למתרת ראש חשנה, נסעתי לרגלי עניינים שלי לרמשק. ברמשק נורע לי כי כארץ־ישראל כאה השואה. כלקינר (בן־דודו של אכשלום פיינכרגו נאסר ככארישבע כתורת מרגל. צעיר זה לא היה אישיות חוקת כיותר, אולם אהכתו לאכשלום היתה עצומה, וכמשך כל הזמן שירת אותו ולאתר מכן את יוסף לישנסקי, כסוכן ידיעות על תנועות הצבא התורכי ועל מחנותיו כסכיכות ראשון לציון. כמשך כל חומן הוא הציק ללישנסקי בכקשת ידיעות על גורלו של אבשלום, ועל כך שאין כל ידיעות ישירות ממנו. הוא התחיל להיכנס למריבות עם יוסף, אשר במשך כל הקייץ לא הניה לו לעלות על היאכטה האנגלית, כאחר מביקוריה בעתלית, ולהעליג למצרים כדי להיפנש עם אבשלום או למצוא איוה קשר אליו. בסופו של דבר הם כאו לידי קטטה חריפה, וכלקינר החל לוחסש לו דרך אחרת להגיע מצרימת.

הוא השיג לו חליפת כגרים ברואים, וכן מורה־דרך כרואי בשם אברסיטי, וכרי להבעים את יוסף פנה אל המדבר כדרך למצרים. כיוון שלא היה נוסע מדבר מנוסה, הוא סבל בדרכו מאוד מצמא, וכיום חם מאוד הניע את מורה הדרך שלו לפנות אל מאהל כרואי שניראה מרחום. מורה הדרך אמנם לא רצה בכך באמרו שהמקום הוא עדיין בנדר סכנה. אולם בלקיגר פשוט פרץ בככי מרוב סכלו מצמא וחולשה. הם פנו אל המאהל, ולמרות שבלקינד היה לכוש כברואי, זיהו אותו הבידואים הערומים ומיד מסרוהו לשלטונות התורכיים של בארישבע, כמרגל.

לא היברר הדבר באיזה אופן נשבר בלקינד ומסר את כל המתתרת. דעה אחת אומרת: באיומים והפחדות כתלייה, וכאמצעות דיבות־כבוד של המסקד הגרמני הראשי פון קרס, כי חייו ינתנו לו כמתנה כאם יתן הודאה – הוקיע בלקינד את שונאו יוסף לישנסקי. רעה שניה אומרת כי באותה תקופה כבר היו בכארישבע בתידונלים גרמניים עם דופאים גדולים, ופשוט, כאמצעות רופא אחד, מהפנט גדול, שאבו מכלקינד את כל הררוש להם. כיום ראשיהשנה הוא כבר היה אסור. לשרה אהרונסון נודע הדבר מיד, והיא הכינה כי השואה תולכת וקרבה.

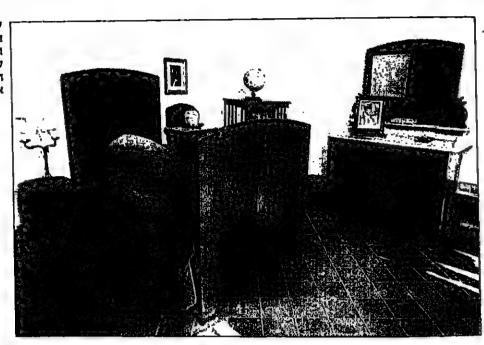
בחודש אוקטובר 1917, כליל יום הכיפורים, ליוותה שרה, ביחר עם יוסף לישנסקי, את גיסתה ובנה הקטן, אל סיפון אביית היאכטה האנגלית, אשר באה לקבל דואר בחוף עתלית. לאחר שהיא מסרה את הכל, ועשתה את הסידורים הדרושים עכור הפלגת גימתה, היא קראה כקול: "יוסר, גרו? נחזור לעחליתו אין ססק שכל המעשה נונגלה עכשיו על ידי בלקינד, ולכן עלינו להישאר על משמרתנו בארץ־ישראל. אמור לנו להישאר על האניה ולנמוע אל מצרים הבטוחה". בצערים מהירים היא ירדה אל המירה הקטנה, וביתר עם יוסף היא הוכלה במירה אל התוף.

לישנסקי. סמס2 לירות זהב להצלת שרה.

כעבור וזמישה ימים כבר היחה המשבה זכרון־יעקב מוקפת חיילים. אין יוצא ואין כא. יוסף התחמק דרך משמרות החיילים וענר אל עבי החורש מתוץ למושבה, שם הוא נפגש עם שני חכרים מ"השומר" אשר נסעו בעולה מיהודה אל הגליל. שני הצעירים היו חבריו לשעבר, מימי היותו ב"השומר". יוסף התגלה לפניהם ממחבואו והסביר את מצכו. מתוך תקווה כי הוא יקבל עורה מאת חבריו לשעבר, הוא הסגיר להם את עצמו. הם לקחורו עמם בעגלתם ונסעו הגלילה. זמן־מת הסתירו אותו אצלם, ווצא נתן להם סימנים שלפיהם מוטמנים מתחת לעץ מסויים בסביכת ביוסף. הוא, החולה המרומה ה"מסכן", התכוון אמנם לקלוע ביוסף כהלבה, אנל

הם, כמובן, חורו אליו עם ידיעות דעות, כי יש צורך בעוד ועוד כסף. בסופו של דבר הם החויקהו במחבוא במושבת מטולה. תוכנן, כביכול, שיש הכרה בדבר כשהוא מנוסם בנהל דמו. בסחבה סתם את המצע המעור, והצליח להגיע ליתרה להעבירו בלילח למקום אחר. חבר אחר שהה עמו במשך כל היום החולף כשתוא קודת, ויוסף, במשך כל היום, הניה תחבושות על ראשו ועל הזהו. מאוחר בלילה שני הרים, ושם עשוייה היתה לחכות להם עגלה כדי להעבירם למשם מזבוא אחר. חפצע שלו.

81323IO 26

שרה אהרונסון; חדרו של האת הבכור אהרון אהרונסון עם תמונתו על השידה ותמונת שרה על הקיר; האחות הצעירה רבקה וארוסה אבשלום פיינכרג.

יוסף, וחיכתה לגורלה. החיילים התורכיים, צאצאי היאניצ'רים, החלו לכצע את הפקורות של הקומנרגט אשר בשלח מדמשק. אין אפשרות לתאר בכתב אפילו חלק זעיר מן הפאגיקה, הכהלה והמועקה באווירה בוכרון. איש לא יצא מפתח כיתו, ופרט לילרים קטנים אי אפשר היה לפגוש איש ברחוב, אלא כשהכווטים של התורכים חובטים בהם מאחור. התחילו להוציא את האנשים מן הכתים לחקירה, שהיתה אינקוויזיציה אמיתית, של מכות ועינויים.

. גם את שרה הכיאו לחקירה, והיא נשאלה – מי הם שותפיה לעבורה: וכייתוד היכן נמצא יוסף? הם ניסו להסביר לה כי יתנו לה את חייה במתנה, זעור פיתויים רומים, אם תגלה.

"אני צוחקת לכסו" היא פרצה בצעקה, "אני! אני ולא אחרת קברתי אתכם! קברכם מוכן! לא מישהו אחר ורק אנוכי לבדי, מפני שאני שונאת אחכם, מפני שנסעתי ברכבת אשר דרסתם בה את הארמנים המסכנים, ואכרי ידיהם זרגליהם הכרותים נהכטו בחלונות הרכבת. את כל זה אני עשיתי לכם, זיכולים אתם עכשיו לעשות לי מה שתרצו. אולם גורלכם נחרץ וקברכם כבר נכרה ובמררה תיכנסו אלין ותמלאותו. אותי אתם יכולים לתלות, כי אני את שלי גמרתי".

דם התחילו לייסרה, וגופה הענוג שתת דם תחת שבטי היאניצ'רים. "הכו, הכוז" היא צעקה, "בגופי הגכם יכולים לעשות כאוות נפשכם, אכל לא במצפוני. גם הספרדים עשו כמוכם בומן האינקוריויציה. אנן היהורים רגילים ככר לכך, ובשקט הננו יכולים לעלות למוקר על קירוש מצפוננו".

את אכיה הזכן של שרה השכיבו על הרצפה ותכטו בשוטים על כפות רגליו. הם תבריקו את שרה ואת אחיה להחזיק ברגליו המורמות בשעת מעשה. הוקן זעק עם כל חבטה: "שמע ישראלו"

"על תועק אכא", גערה בו שרה, "לא איכשת אבא. הגך ככר כן שכעים וחיית דייך. עתה הנך האדם המאושר בתכל, כי הנך מת על קידוש־השם" האיש הוקן נשך בשפתיו עד אשר איבר את הושיו, אולם אף מלה לא הצליוע

היאניצ'רים להוציא ממנו, אף מלה אחת ויחידה ועמיים שקוש ביום הוכילו את שרה מכיתה אל הקומנרנט. אשר התאכסו כבית המלון וניהל שם את החקידות. היה היתה מוכלה בין ארבעה יאניצ'רים עם לשות מחופש כאשה וצולים יוסף לחתור הלאה דרומה, כדי לגנוב את הגבול רוכים מכורנים. כולם היו מתחכאים בשעת מעשה בכתיהם ככרי להימנע מהמראה שים בקיבות הייתות של התתור הלאה דרומה, כדי לגנוב את הגבוי. הוה. אכל היא היתה עוברת את הרחוב שקטה, כאילו מטיילת, וכאילו על ידה לא היתה עוברת את הרחוב שקטה, כאילו מטיילת, וכאילו על ידה לא היתה עוברת היתה של האשר היתה הוגשת את אתר הולבות היתה צערו כלל חיילים עם רובים מכורנים. וכאשר היתה פוגשת את אחר הילרים. היתה נפשה מתרעננת והיתה אומרת לילרו "שלוכו מה שלום אמאז מה שלום כל בני

תתורבים, לאחר שאסרו אנשים רבים זלא יכלו להוציא מאיש שום הודאה. החליטו להעביר את כולם, ביחר עם שרה, לנצרת. בנצרת היתה המפקרה הראשית בלון בשנה בכים כן השובר". ביום ראשון את 13 לרצמבר 1917, הגעתי האינטורויציה. שמה עקרו את הצפרניים מן האצבעות, תלסו את הלשונות מן בשנה 250 לפני הצודיים, ולעיני תינגלו השניים המוכרים לי היטב, השה המלשויים. הניתו ביצים שלוטות תחת בית־השחי, ועור מעשים כאלה נוסף המה במלקחיים, הניתו ביצים שלוקות תהת בית־השחי, ועור מעשים כאלה נוסר לשווטים ולמכות שהיו בלי גבול. היו כאלה שקיבלו כל יום מאה מלקות, ונוסף לכך . חושמו שלשלאות ברול על חידיים ועל הרגליים.

והמשך בעמוד 30

שת נשאה אצל אביה, בניתו בוכרון־עקב, עוד לפני שנודע על תפיסת

הסיסמא היתוד, כי כאשר תעבור העגלה סמוך למקים שנקבע, תישמע שלוש פעמים יללת "מיאו", ואו על יוסף וחברו לצאת לכביש, אל הענלה הבל התנהל כמתכנו. זכרון־יעקכ 2,000 פונסים זהב, כמטרה שישתמשו ככסף הזה להצלת שרה מן החטיא את המטרה. במקום לפגוע כלבן של יוסף הוא פגע כבתפו השמאלית. יומף נפל מיד, והחבר ה"חולה" עלה על העגלה והכתלק עם יתר החברים.

חלוש ביותר מפאת איבוד דם מרובה, הוא הגיע אל אשתו של ידידי פליקס מסקה שהנה אשה נועות ואמיצת לב, ואם כי ריחמה סכנה איומה על כל מי שיודע שמד יצאו החבר הדולה עם יוסף מן המחבוא שלהם, ועברו את המטעים בדרך צדרית בין שני הריח ושם ששונה היחה להרוח להם שולה דרב להשונים לאחר היום לישונים מבלי להסגירו – היא החביאה אותו, הזינה אותו וריםאה את

ל האל היו ד להם מהתקופה ששירת כשומר בראשון לציון מטעם השומר. לפין אותו לשלטובות התורכיים, שניפו אז בנפה את כל ארץיישראל שינם ומשונים אורים. ותורכים, שניטו או בבנו או היכות של כאות וה את השונים אורים. ותורכים שלתוח לרכשק בשיירות היכות של כאות וק אשר ואמרו כעריקים וכנאשמים בריגול. לישנסקי ישב אמור כיחר עם ל ועד הברים רבים בן השומר. ביום ראשון אוד, 15 לרצמבר 1917, הגעתי אות הברים רבים בן השומר. תומית נחבה ומרכזית של ומשק, רחבת הימרג". מרצד של אשר היה נוכה במאורע הטרני של ביצוע התלייה, סיפר לי כי יו הארונים של יוסף היה ישרת שרום"

27 Hjaeaio.

קשה לי להיפרד מחפצים, כמואגשים

ני לא מחפשת פלום בחיים ששוט מחבה שותמנו לי דברים, והדברים מודמנים דוופא כשלא מהפשים. בשאני הולכת לקנות דבר מסויים, אפילו נעליים, אני נכשלת. אני מחמשת ומישהו בשביא. אכל כשירצאים מתם לודעב. הרברים מהכים לך. צריך רק לחיות שחומים, גם לרברים שלא היו בראש שלך לודם, נמקומות שלא חשבת עליהם, לחת את עצמד למקריות בכל מקום וככל רגע. היום אני מתאסקת יותר, משתרלת לעכור על פני דברים, להיות יותר סלקטיבות, אבל לא תפיד זה ביתן לשליטוב תמיד נרמה לך שעם חדבר המסרים הוה תהיוו קצת יותר מאושר.

הבית כלא אוסמים. אנחנו חיים כנסיפת עידן השולקלור, מה שעור ראיון למני 10 שנים, חיום כבר לא עושים, ואם עושים, עושים את זה יותר גרוע. כשאני רואה רבר משוט, למשל צעצוע, שים כו אוסובטיות, חמישות וחיוניותן אני נקכשת. הידיים מתחילות לרעור לי. זה יותר חום מצני אני לרכוש אותו אולי זה יצון המשחק שלא יכש ביי אני אוסמת, למשלו בובות, יש לי מאות. לא בוכות מוביניה אלא בוכות מולקלוריםיםיות או ישנת. גם עבורתי קרובה ללורות שחיו לו מבוכות, הרי אלו המסלים ולאשות שילון רואה החורות הפלסטיות היאשונות הותייחטייות הראשוניות לבוף האהם יוה הבסים צם לאבסטר עם בובה פעטו במגבת, למשל, הבוכות שאני עושה זה סרו שיתוח בשנותי של הבובה. מרביתם ארונות בארגוינג ויש עוד איבוים מלאים בבובוויה של בתי, בשותחת ילוחן חיום הן בחאימות למודאון

נות וסיבה חוצים שקיבלה עם הומה עדי אחר לפני בלחמה יחם ביפוח חייוי בנונסים, בשניהי זה היח בן עדי, השבילתיה הנג שבו ובלי שנה לבנליון

נוקדה בפתח תקוה, גדלת בכפה מע"ש, סיימה תיכון חדש בתל אביב. למדה ציור ופיסול אצל אבנו עיצבה בדים, שטיחים וצעצועים, בחברו ארבעה ספרים, איירה עשרוה

ספרי ולדים (וספר אדוד למבוגרים) חצינה ציודים, מסלים, תכשוטי קרמיקה וכסף בעשרות הערובוה בארץ ובעולם, ושואה למסל שבורושוק, אם לבת, לבתא לובדת. בית בתל אביב

יוברום שבל חשנים חלמת עליום וחנת חם למניך בשפע מבולה (כיבולת תקנין שלך חזרה עם מפון של סטג ליגן שמפות רברי שע ברים, בובות כמש שינבל להוד השלות עד הוברשון יות ביתן מבו או תאווה האימון של וואנת ורא שקשו לי לחשרי בחמצים, כשל משומים אני דינה שני בו שאני אותנת ידה תמוד בשומה והובעצם אומי כשיש יה

רות צרמתי

ציירת, פסלת, סומרת ומאיירת.

יותר מבה שאתה צריך. דורבה מעמים אני אומרת די גמרנו, אין יותר מגרות, ארתות, מירות ריקים כלאיי מסוכלת על קירות הבית, אני רואה שמעט מהציוויי התלויים ום שלי ושל בעלי, שהציורים שלו נפלאים כאילו את נוהנת את זבות הקרימה לאתים כשם שאת יודעת כמה ציורים יש לך, וכל יום עלדים ציורים חרשים, או מה, תרוצי למסגרו הם (כנסים למגירה ואם יוצא להם פעם לצאת לאור תיום

יש מה זרוצקי וסטימצקי ועוקשי ובייל וב וחדר ואחרים, חלקם רכשנו, חלקם סיכלנו, לפע בעיסקת חלימין, כמו האת של וריצקי לפני ב-10 הצגתי אוסף תכשישי קרמיקה מיחורים מאר בתקוח בינלאומנה, זרוצקי התאהב בתכשים מסנים שאבחר במקומו חמונה. אני לא סגורה לל חדשני אני חושבת שבמות האנרגות הסני והיכולת, של חלם מחציוה של היום להענים להרכה ומן מאר מצומצמת, יש בן אינה שוני בחושה הוא מבוסס על גווים ההירוש וההשתעה והו הראשוניו ואני עדיין מהאשה אה התורה המהבש מיצירת כמו במוסיקה, אם מספיק לד פעם אחת שמשת חבר. אחה רוצה למצוא בכל פעם חוב אנו מאר אוחבת, למשל, את המדונות הביתשינו דוםנסקים, את הציורים האסרוסקיום בסספו מהאימשרטות יסטים, אה מיקאטי. כנראת שפרי ב בולן אלם וחוויות כן מרבוים או כן (מו איני ללון בבורת מטיימת, פולל ויום איזור ליפ האינין במאלם, וחווני העבולה ויות דילים לא בוסצל הביל מטריל לי לומנחלי לעבור או ב לבתך מנון משומות לפערות בי בו 1868

קל חדי שמש, בתים על עמודים, המדוכות הגרועות, דברים שמרוב שאת שונאת את מתוילה לאחוב. והאור הלבן, האובד, האבק, האפרוריות שלא נותנת לצבעים לפרוח. פישואלי בעיניך? אני, את, הוא. זה דבר שלא תלוי בהחלטה אלא בהרגשה, חלק ' שמעני העפני וחרוחני, כמו נס שעבוע על מצחך.

נה ושראלי בעינירו <u>הדברים שאני עושה, המבט בעיני אנשים; פתוח, גלוי, תובעני. חרי</u>

מונה מצב את אוחבת להימצא? <u>במהלך הרביעי של היצירה, כשאני כבר נוסעת חלק והכל</u> . ערניון לחמי.

מו נות לך נדודי שינחז <u>עודף מראות, עודף מחשבות ושעה לא מתאימה</u>

מָה מַּמִּחִיד אותך אצל אנשיפו <u>דברים שלא נראים בפנים ובהתנהנות, ומתגלים תוך כדי</u>

מו לוזר לך להתרבוז <u>מקום נטרלי, זר ומנוכר.</u>

או החלטות תשובות קיבלת בתייךו <u>להתחתו. ואף פעם לא התחרטתי.</u> או אשה חזקהז <u>לא, אבל כנראה שאני משדרת כוח, כי אחרים חושבים שאני חזקה.</u>

אי משודה מקשיים, אבל כשהם באים, אני עומדת בהם. ללמי צד לךו <u>על אנשים שלא מתלהבים, שלא מוצאים ענין בחיים.</u>

גם את מתקואת: <u>באנשים שיכולים לנצל את כל הפוטנציאל שלהם ומרגישים שהם</u>

מה את נעלבתו החיים צופנים לנו כל רגע עלבון, אבל אי אפשר לחיות כך, או אני לא <u>פשח לעצמי להיעלב כל הזמו.</u>

מה החולשות שלךו <u>שאני מוותרת הרבה, עושה דברים שאחרים רוצים ממני ואינני שלמה</u>

שאיוה אנשים נוח לךו <u>עם אנשים חמים ושופעים.</u> או או שונאת לעשותו <u>חשבונות, כל עניני ה'צטעלעד'. זה הורס לי את היום. האיחיוה</u>

חו מצורי ולדותרו שירלי טמפל.

מואה אוהבת לעשות עם בתך: <u>לנסוע איתה לטיולים. היא בת לווייה נהדרת.</u>

תשתת במשך חשנים: אני מתפתחת כמו צמה, לאט לאט, כלי תהפוכות גדולות. מה תחסים שלך עם בתך שונים מיחסיך עם אמרז אמי התייחסה לחיים כאל נטל שנכפה <u>ליה הדאנות היו משוש חייה. היתה אמא קפדנית, תובענית וחמורה, לא שמחה. אני –</u> מוק התור. כשאני באה לבתי, אני מביאה את השמחה והעליצות שלי.

ממין הענייון אם כאולו עושה ודכר לחוחלת חיצירה ולמעשה כל חומן מנסה לברוח מההתקודוות. איגנין

יכולה לצייך נהי מול חנה, אני פובדה לשבת מול

רף נייה ולצייר כאופן תוויתי גם כשאני עובוים על

מסלים או מווטרטים, אני מערחה או הייונים כי או

מסתנכים לחוכך עיסרי הרברים ומה שלא שייך

לעוליו, כאועו לא שווך להמתח הפנימיה

אות אתך מחביתו הכל. הבית זו מיו עולה שאת סוחבת תמיד מאתוריד, במה שאת

מעוד תיית רוצה ללמודו אולי צודפות.

מתיישה קם ער שתיא מוצא

היום, אולי משום שהתאורים זה הרבר שמתקרב לוויוואלי, אני מרגישה איתם הכי טוכ. לא תמיר עומרת בי הסבלנות לגמור ספרים שאינם מרתקים אותי לאורך כל הררך, אחרי כמה עמורים, אם אני מרגישה שלמעשה כל הומן אני עוסקת בעריכת הכתוב – אני יודעת שהספר לא כשכילי. אני לא בולעת ספרים ואין בי הסקרנות לדעת מה קורה. אני אוהבת לקרוא ספר כמו לשתות יין טוב, להנות מבל מילה, מכל לנימה. בשכילי, החוויה החזקה היא ברברים הלשוניים ואולי לכן אני אוהבת שירה.

אינני יכולה לצייר נוף מול הנוף. אני מוכרחה לשבת מול דף נייר ולצייר באופן חווייתי.

אלתרמן, חלק מאצ"ג, דליה רניקוביץ, משה סרטל ואחרים. מושכים אותי בשירה עולמות מוזרים, לא ריאליים, חלומיים, בצד דברים כאילו פשוטים, כמו שרליה כותבת, מהדברים שעליירה. למעשה, אני מאר עם שתי רגליים על האדמה ואני אהכת את הדכרים הבסיסיים, את הלחם השחור.

אני רואה את "שושלת" באופן קבוע. לפרות שאינגי מתייחסת לזה ברצינות, כאן, יצר הסקרנות שלי, שלא קיים בקריאה, פועל חוק. רוצה לדעת מה יקרה חלאה. בערב הטלוויזיה פתוחה, אבל כשאני עושה משהו, אפילו תוכנית מרחקת לא תויו אותי מהעבורה. אתרי הצהרים אני צופת לפעמים כרברים כמו סרטי הטבע של דארל ונהנית. רואה סרטי דרמה. "זה הומן", סרטים דוקומנטריים. כלשים וספורט בשבילי זה עונש. מקלט חרדיו מכוון לתחנות שבהן משמיעים מוסיקה יוונית: ויש גם תקליטים והכון

בשבילין מוסיקה יווגית זה צורך, במיוחד בתקופות מסויימות. אני קמה והולכת לישון עם הצלילים

כשבולי, מוסיקה יוונית זה צורך, במיוחד

בתקומות מסויימות. אני קמה והולכת ליפון עם הצלילים האלה. אולי ממני שזה מתקשר אצלי עם וצוף האנשים והאויה האשונית של יוצב במיקנום, אי לכן שכתיו כמו משומלים, והנות לארינת יוי עם פסיפון שמתובו כספה מוסיקת שכל האווירה ומלח חיכן וכחול השפיים היו כה ועכרה נערה עם מנש של עוגיות פסתא החלה לרשור. הקשר בין הריעוד והצבעים והרוה והסעם ותחנשה חים והצלילים. מוזברון וווה ומצל ורומן שלי עם מומיקה יוונית. אני כאה אותנת את ודביראקים וואים מתאדוריקים ניותר הדברים העממיים, המשומים שלו ומוצת המוטיקה ווסיממונית שבה איבר מעם את הסשונסגיות שלו, ויש יאני למאנום שולא הקמשויכתי תנתוק שלום, בעובן הכוב של חנולה, אילי בנגל הושועות האינולקית שכבו על טורה השייה העסמה אני פשימע (גם מינים או אינים אורה אינים העסמה אני פשימע (גם מינים אינים איני

אהבת שרה

שרה ידעה את המצפה לה, וכתור אשה עלה כירה לקבל רשות מקצין המשמר להיכנס לחררה בכרי להחליף את כגדיה. מכלי לאכר כגע היא הוציאה מתוך מגרה אקרח מאוזר קטן וירתה כצווארה. כת 27 היתה. היא נפלה כמובן מיר ארצה, על המקום. במהרה הניע הקומנרנט כמרוצה, כיתר עם רופא המושבה, שקיכל סקורה להציל מיר את שרה. הרופא הזקן, ד"ר הלל יפה, שהכיר את שרה מילרותה, היה נאלץ למרות רצונה להשיכה לתחיה ולטפל בפצע שלה.

כאשר חזרה להכרתה ופקחה את עיניה, היא בקושי יכלה להגיע את שפתיה, ובעברית היא לחשה: "הה, דוקטור, מדוע החזרתני לתחיה? האינך יודע כי מותי חשוב יותר מחייז הה, דוקטור, כמה אני אומללה שלא עולה כירי לעשות מלאכה כשלמות. לא יריתי כהלכה, הה כמה חכל! התורכים עור יוכילו אותי לנצרת, במקום שיובילו אותי, כמו שהחלטתי, אל המקום אשר מול הגורן, ליר קבר אמי"...

אבשרום. האחות לקחה אותו

שרה אהרונסון נולדה בשנת תר"ג (1890) כזכרוךיעקכ. אביה פישל אהרונסון היה איכר שהצטיין ובעבורתו בכרמיו ובמשק חצרו, וכן כחינוך ילריו. האם היתה אשה כבודה וחכמה, כת למשפחה מכוברת ברוסיה. היא היתה נותנת הטון כבית. הילדה שרה התבלטה כנעוריה רווקא כהתנהגותה השקטה, הסולירית והסלחנית. היא גדלה על ההר המיוער והסבוך של המושכה, הצומה ישירות לים התיכון

ביחד עמה גדלה אחותה השניה, הצעירה ממנה, אטר חוננה בכשרונות גדולים משלה ללימודים, אכל גם כאופי סוער כהרכה משלה. שרה היתה כילדותה סמל של טוכ, נאמנות, צייתנות ונדיכות־לכ. בשנות התכנרותה ככד היו אחיה מכוגרים יותר והגיעו לכלל עמרה יציכה יותר: האת הנדול, אהרון אהרונטון הגאוני, היה המחנך למעשה את שרה לאופי ולאומץ־לב. עם זאת היו האחים במירת־מה כני מורת בנטייחם, וכמקצח קנאים, ומנעו מאחותם חברת גברים ושאולי לא היו באמת טובים דייםו. האם היתה עקרת כית גרולה ונקייה, וואת אפשר היה להכחין בהופעת שתי הבנות שהיו תמיר לבושות כנקיון למופת, כפשטות ובטעם.

שרה למדה בבית־הספר הכפרי של זכרון־יעקב אצל המורים יצחק אסשטיין וציפרין, אשר השפיעו על הילרים אהכה רבה להיסטוריה היהודית ולחנדך הקדוש. את אכשלום פיינברג הצעיר, כן המושכה היהודית חדרה, הכירו הילדות בחגינה מסויימת כמושבה. הוא היה בנו של החלוץ המצויין מחברת "כיל"ו", אשר נשא לאשה בארץ־ישראל כת של חלוץ אחר, בשם בלקינר. משירוך כזה יצא נצר של "פרי ארק־ישראלי", שהיה עלול להיראות שמי כעיני ארם אירופי. הצעיד היה מיכל של בנדין ואחר. היה אמיץ ורמב־לב ומאור פראי בימי ילדותו, ואביו שלח אותו לצרפת בכדי ללמדו קצת "דרך־ארץ". בחורו בפעם האחרונה מצרפת סיפר כיצד לימד הוא את הצרפתים דרד־ארץ". אף על פי כן לוטש בהרבה החיספום שלו. אהרונסון ועדול (אהרון) הבין מיך הכן היטפ את חבוצר הזה והחל לקרכו אליו, עד שנעשה בן בית במשפחת

ה"זווב" הרותח הענים את רגשי הסימפטיה שלו לשרת השקפה והגינותה, שהיתה מפוחות בגופה הרכה יותר מאחותה הצעירה אולם אבשלום היה יותר מדי אביר מלהכריו על כך בחיפות, וחוך כדי כך גילתה לו זאת האחות הקטנה מצירה. שרה, בעלת האופי הוותרני, ומחוך אהכת ויכה לאחותה, אשר גכרה עוד לרגלי מות האם, פשוט פינתה את המקום לטובת אחותה, אכשלום היה יוצא וכא אל האחות הצעירה, ובינחיים - נפנש גם עם שרה ככה, מכלי משים, חשב שהוא אוהב כאמת את האחות הצעירה, ולכסוף התארס עמה. כואת התוורה תוא לפני בעצמו.

maeaid 30

שרה באוחה תקומה נעשתה ידועת הולי, אפשר

,"הוי, הוי", נשונע קולה של שרה בדומה צפור הלילה. בלת של הרובה היא תבשה בראשו של אדם דגלי הנושא נבוט גדול, וכן בירו של ארם שני אשר עתדו בדאש שני גונלים.

> המחבר ברוך בן־עור (ראב): חיוך מתוק על שמתים חיוורות.

כגלל מות אמה ואפשר בגלל אירוסי אחותה. ואז לקחה אחיה עמו לטיול כאירופה, ומשך זמן מסויים חיתה בשוייץ, אולם תקפו עליה הגעגועים להרי הכרמל ולשטיח הכתול של ים התיכון. מיד היא חזרה לארץ ישראל, והכירה צעיר רוסי שחרחר, אינטליגנטי ויפה ביותר. היא טיילה עמן פעמים רכות כהרי הכרמל, והוא התאהב כה. אולם היא לא יכלה להיענות לו כל ומן שאכשלום, הפרי הארץ־ישראלי, דמותו עמדה לנגד עיניה, והצעיר נסע לבסוף כלב שבור לגרמניה.

אכשלום. וככן - על שרה להתחתן עם אדם רציני היטו אותה לקראת עמרת אחיה.

נישואין. עץ חדוב בעציץ

אותו זמן הגיע לארץ־ישראל אדם אחר בשם חיים

מקונסטנטינופול גם הוא, הומלץ על חיים אברהם בפני משפחת אהרונטון. הלה רכש מיד יהם ככוד מצירם. תוך זמן קצר התארם עם שרה, למרות נמצאת כעת באמריקה". שהטיפוסיהפיכורים שלה היה ונשאר כן ארץיישראל.

שרת התהלכה שבורה, חולמנית ועצוכה, המילה את עצמה להנהלת משק הכית, וקיכלה עליה את הרין לראות את אחותה מתענגת בחברת אבשלום. אחיה התחילו להניעה לצעד המחוייב כחיים, רהיינו להתחתו, וכו כזמן הכליטו את פראותו ומוזרותו של ומיושב וכעל נסיון כתיים. טוב לבה וותרנותה של שרה

אברהם מקונסטנטינופול. אדם זה גרל כחינוך יהודי והיה סותר גרול וקומיסיונר. הוא היה גם לאומי, וכן נציג ה'מכני" (חבריכנוד של האגורה הציונית שנקונסטנטינופול. הוא החליט לשאת לאשה בת ארידישראל, והיה ככר כגיל למעלה משלושים, בעל שיער ארום כראשו, נכוחיו ושפמו, ולא יפה ביותר, אולם מנופס ופתון ובעל נימוסין גרמניים.

הנסיונות של עתלית.

עמו לקונסטנטינופול. עוד בעברם דרך אלכמנדריה כבר הרגישה לראשונה רגש של מורת־רוח בלכתה עש מתחנת הרכבת אל האניה – ברגל. "כן ילרתי", אנר לה כריאלקט גרמני מצוחצת, "מוכרהים להתרגל להיות חסכנים". וואת למרות שהיה אדם עשיר כיותר. וה שרט שריטה ראשונה בנשמתה הרחבה, והיה וה כאילו נשתל עץ התרוב הענף מהר הברמל לתוך עציק פרחים כאולם. עציץ יפה, אך צר מהכיל את פרפי החרוב שעתידים לנבול.

מלחמת העולם הנדולה פרצה כשנת 1914, ותיים אברהם הסביר לשרה שיבומן כזה אסור להביא ילוים לעולם כי הכל עולה ביוקר. תורכיה נכנסה אי היא למעגל הריקורים של המלחמה, והחלו צרוח וצוירות על היהודים בארק־ישראל, מה שהשפיע השפעה מרכאה על שרה. צעיר אחר, יצחק הח, הגיע או ישנססנטינופול בשליחות סודית של אגודת "הל וכמקרה הכיר את שרה בכיתה. היים אכיהם הלש באותו זמן על עסקים גרולים עם גרמניה, והיה עלין לנסוע בגללם לגרמניה. שרח רצתה להצכורף אליו, א בגלל שתי סיבות לא מילא חיים אברהם את רצונוב ראשית, הנסיעה תעלה כסף רב בזמנים כאלה שנית. הוא ידע שהצעיר השתרחר אשר שרה היתה בידירות עמו לפנים, נמצא כעת בגרמניה, רווקא במסום שהוא צריך לנסוע לשם. כיוון שיצחק הוו היה צריך לחוו באמצעות יריד משפחה, מר לוי שמוצאו היה לארץ־שראל, ביבר חיים אברהם לשלוח עמו צח שה אל משפחתה. "מוטב שתסעי לפלשתינה ותוכל" לטחות לעזור במירתימה לאביר הוקן, בפרס שאחת

שרה קבלה בסבר פנים יפות את החבר לנסיעון

הל אלנו נארץ ישראל. בתלאות רבות ובאמצעים בזכרון־יעקב. לבן היא שהתה עמנו כל הזמן בעתלית, של וארי-פלח, התחלנו לטפס אל הרכס הגבוה ביותר בים היצו נסעה איתו דרך אנטוליה והדי הטאורוס, וכדי פעם בפעם היינו יוצאים לסיורים בהרי הברמל. מב השע עד הגיעה לארץ ישראל בתירש רצמבר בהיותי כבה כיתר עמה היתה לי ההורמנות לעמוד על מונו משוא קפאה ורעבה וכיחון שחיים אברהם לא מיבה. היא היתה אדם טוב במירת יוצאת מגדר הרגיל, מיים לה כמי מרוכה לנסיעתה. את מלתחתה גנבו מסורה ונאמנה ללא גבול ויכולת תיאור, לכל אחר מון מענה, הוא סבלה נהראות כשרכבת התורכית מידידיה הטובים. וגם תקיפה מאוד לגבי אלה שלא היו תונותם את פליטי הארמנים האומללים אשר חביבים עליה, ואפילו אם היו אלה מבני משפחתה. אשרו מתעות כשהם גוועים מרעב, קור וטיפוס בהזדמנויות אלו היא סיפרה לי רבות מימי עלומיה שתת, היו נשבבים על פסי הרכבת. שרה זועזעה ומילרותה, אפילו דברים אינטימיים כיותר ממשפחתה. אשת מסוט ה, חמן רב ביותר לא-יכלה לשכחה.

שה. רזה ועיניים בבזיות

שתה תקונה הכדתי את שרה לראשונה. אוויות נהירה ורזה עם עיניים כבויות, אך חיוך אל לשתתה החיורות. עבדתי בתתנת הנסיונות שלת היא היתה אחצונו של המנהל שלי. אבשלום אינת כנו היה עצור בבארישבע כאשמת ריגול מה שתנס על הגבול המצרי כשומא רוכב על גמל,

🖁 ער את, כתנהלכי בכביש של תחנת הניסיונות. ששה כי כשאני לברי, ופנתה אלי בשאלה: מפן הא הדבר שאתה ידיד של אבשלומז":

כן עניתי לה אניצו הגך יכול להיות כל כך שקט כשאתה ית שבל התלייה מאיים עליוז"

משנט עניתי לה "אבשלום הוא בן ארץ־ישראל, ביול ונועו ובעל לשון חדה, ואין ספק שיעלה בידו לאודו. מהגם שיש בידנו ידיעה ממנו שבה הוא בערים אל דבר אתר: שלא נעשה שום צערים מלל לחון שתא מטפל ברבר בעצמו. וזה טוב למרי

אם יווע לך מרוע הוא נסע נסיעה ממוכנת כזו

לאו עניתי לה שאכשלום הגיע ממצרים על גבי יז אשר אנגלית, אשר הודידה אותו כנמל הזרב לשלית העתיקה, הניצבת מול תחנת הנסיונות. הוא דין למילפה שנית על ידי אותה אניה ובאותו קונגקי נוכמבר. למרכה הצער האביה היתה מופיעה שים, נותנת סימנים, וככל זאת איננה מורידה סירה לחות ה עים לכך שאבשלום לא רצה לחכות יותר, לשל בר גקל שם את פעמיו דרך המדבר למצרים. שני יוע אם קיכל לאחרונה מכתבים מאונותי

בנים ואפילו שלח אליה דו"ח ארוך ומעניין על ודשאל, לאמריקה. הוא שלח זאת אפילו ללא

ים אני, כארש יכואר 1916, הופיעה כעתלית תם וחומה לשלושה סוסים, וממנה קפץ אבשלום. אתם לא היה קק, בייתוד שרה, שהרגישה שיות אלנו, היתה מאושרת לראות את אבשלום ממושי למדח נסעה שרה, בידור עם אכשלום, לים שהון אוה קהמושל התורכי ג'מל פתה קרא למאק היא חודה עם אחיה כלבד, כי אכשלום התני וון רומיה, שאותו זמן היתה עדיין נויטרליות,

מבודי נפניה, ושרה מצאה את חברתה אצלנו מעמים מספר היא קבלח מכתבים מאבשלום. וקוב של שיה היה כותב לעתים קרובות מכתבים מים נמבות כתיכה מנרמניה, ובתם יעץ לה אשת נודול עמות ובמשק בית מושבתי. זה היה מי שתה מאדר, ובפרט הבתיכה במכונה ולא מב ד, פלץ היתה לפי דותן.

את מורו אליה ביות עם הברק בעיניה, היא אות שלאן חיים אכשלום ואחרון היו כבועט

של הברמל שממזרה לכפר עין־חור, המכוסה בולו יער של עצי אורן, חרוב, תאנים, דפנה ואלות שונות. כל אלה הפיצו ניחוח מעורב שדמה לריחות הטוכים שבזרי הפרחים. אחריכך, במורר ההר, סוסינו עייפו במקצת. הכלב צייר החל פתאום לרטון. סופתי איילה זקפה את אוניה ותוציאה נחרה מאפה.

לאט לאט נעשינו ידידים טובים.

גבי המום,

ברכיבה לוכרון יעקב".

היית כוכרונו"

היא היתה פרש למופת. ודווקא לא על גבי אוכר

נשים. אהכה מאוד סוסים יפים, וגם הבינה הרבה

בסוסים. כאשר הברון ארמונד רוטשילד ביקר לאחרונה

כארץ־ישראל כמושבה זכרון־יעקב, היתה שרה בין

הפרשים הראשונים כמשמר הכבור, והיא דהרה בראש

לילה אתר בעתלית, לאתר ארוחת הערב, ליר

השולחן הקטן שהיה ערוך לשנינו, מול החצר הריקה

של הנתונה. הופיע חצי ירה שהפיק כרו אור ישר אל

הים. שרה ישכה והביטה כפס האור הבהיר. כחצר היה

שקט, הפועלים כבר ישנו, רק סגל האורוותן מצלצל

עדיין במפתחותיו, בסגרו את האורוות. לאור נפרור

שהדלקתי בו את מקטרתי ראיתי שתי דמעות בעיניה.

היא ישבה בשקט וברגליה שיחקה כנחת בצרפי הים

שהיו פרושים על הרצפה. כאצבעותיה היא תלשה עלי

"הבטו", היא אמרה, "אני רוצה לנסוע אתך הלילה

"מה פתאומו" אני שואל אותד, "כבר מזמן לא

"אינני רוצה זאת הפעם לנסוע סחם כרגיל, כדרר

הרגילה השתוקה לאבק מגלגלי קרונות ורגליים גסות

שדרכוה. רוצה אני לנסוע אל מול קרן האור של

הלבנה, דרך ואדי־פלח, לחצות את הרי הכרמל עד

עברם השני, מול עמק יזרעאל. לכשנגיע לשם כבר

תהיה הלבנה נוטה כלפי מערב, וביחר עמה נחזור על

עקכינו ררך ואדי אל מלח, כואכה המושבה בת־שלמה,

ודרך הר שפיה אנו נרכב עד וכרון יעקב. זוהי דרך

ארוכה לזכרון יעקכ, עוברת הרים מיוערים ועמקים

האורווה. "סגלי סגלי נא בטובך תחבוש את שתי

הסוסות, כוכבה ואיילה. על כוכבה תתבוש את האוכף

הגדול עבורי, מהרו?. סגל מפהק פיהוק ארוך על

משכבו. היא פונה אלי ומסכירה כי האיצה בו כרי

שהלבנה לא תברח בינתיים. "שמעו", היא אומרת לי,

"אתה תקח את הרובה שלך אתך, ולי תתן את הרובה

של אתי וכן את הכאפיה והעקאל שהביא לך אחי

מדמשק, ואנוכי אתעטף בעכאיה החומה של אכשלום".

מבלי לחכות לתגובתי היא הסתערה לעבר.

מכוסים שטיחי פרחים ועשכים רענגים".

יראי נא, שרה:

הכוכב. האדום

עואת תכנה אותו

הכוכב עול בעלך

גם הוא כבר עוד

אעט ויטבול בים".

שושנים ואיריסים, שעמרו כתוך גביע על השולחן.

"עצריו" אני צועק אל שרה, אשר רכבה לפני. "הניחי לי לצאת קרימה. אנו עומרים לפנוש כאן

"מה?" אומרת היא, "המאמין אתה בצייר?" "כן, וגם הכחנתי בזאת באיילה, אשר מימיה לא

הכזיכה אותי". "אם כך," היא אומרת, "אני דוצה דווקא להישאר קרימה". והורירה את הרובה מכתפיה ודירבנה את עגלת הברון עם רגל ציון בירה. גם כאשר המכבים כוככה והפליגה ברהרה. סוסתי דוהרת בעקבותיה מפתחדתקוה ביקרו את חבריהם בוכדון־יעקב בחג בשהיא מסוככת בראשה פתאום נעמדת כוכבה בשהיא הסוכות 1913, היא ערכה איתם "פנטויה" ערבית על - רותחת ורוקעת ברגליה הקרמיות.

"אחם ונכנים את היאהור בני ונוות. ראו נא. אשה. פשום אשה מבנות היאהוד, שרדה ולארבעחכם אח הגוללים עם "החיטה! ראו נא, אשה!

"הי, איש־אל־ואלז" (מי הוא השטן) – שומע אני קריאה של כמה קולות.

"הוי, הוי", נשמע קולה של שרה ברומה לקולה של צפור הלילה. בקת של הרוכה היא חבטה בראשו של אדם רגלי הנושא נכוט גרול, זכן בירו של אדם שני אשר עמדו בראש שני גמלים. מטעמי זהירות קראתי את הקריאה: "הוי אוקשוני:" (הכנע:) ויריתי יריה

אחת באוויר. בעוכם את הגמלים בירנו ברחו הערבים לעבר הדר בקולות זוועה וצעקות לעורה.

"מה עשית, שרהי" שאלתיה. "מאומה, רק לצון המרתי לי", אומרת היא, "זכעת הא לך שני גמלים, כנראה עמוסים היטה בשקיהם". החילונו נשרכים עם הנמלים, הלאה לאורך העמק, אשר התפחל דרומה והחל להתרומם לעבר ההר.

כבר התחלנו לראות את הלכנה, והעמק כבר הלך

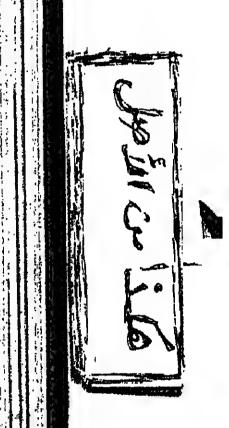
"מה הגך סבורה יהיה בסופו של דבר על הגמלים: הרי הם מפגרים בהליכתם אחרי כוסינו!"

"קרא להם בחזרה והחזר להבי כבר את הנמלים", היא אומרת אלי. "הוי יא־אוולאר, הוי: (כואו נא ילדים), בואו וסהו

את גמליכט!" צעקתי אנוכי אהריהם. לאחר רגעים מספר אנו שומעים כיצד הם רצים ונושמים וקולטים: "אָה, יא־מאלי־יחאלאליי" ורוי

31 BINESIO

גבוה וגמיש, שווף שמש ובעל עיניים שחורות ובוערות כואת התוודתה גם היא בפני. התתונה התקיימה ללא רעש כחוג המשפחה והידידים, שהתכנסו כתועה לאחר טיול נישואין קצר לירושלים, נסעה ניוד

אוני יודע, אבל כפי הנראה כתב אליה

שנון היה עמוק ביותר באותה תקופה. הארבה

לות רוח שטו בלילה

מש אוש מדן ואפרל התלימה שרה במקצת, מפשות הנוצח לא היח לה נוח להיות

יוטף לישנסקי: אנשי "השומר" בגדו.

הכל היה שקט. ביקרתי את כל המגעולים של האורוות והמחסנים. הכל היה כסרר. הלכתי הלאה אל הגורן, כרעתי ברך בפינת הסככה. הלילה היה אפל מאוד ומעונן במקצת. ממול מרורה קטנה המאירה מרחוק. הכל היה שקט, ופרט לקרקור צפרדעים לא נשמע רבר. לאחר זמן ממושך תקפני שעמום והתחלתי לרדת אל שרות התחנה. כל הומן הרהרתי במה שרצו שני הברואים. בעת האחרונה נעשתה הסכיכה בלתי שקטה, בגלל חיילים רבים שערקו מהצבא התורכי ולא היתה להם כל פרנסה אחרת מלכר גניכה ושור. נס הוא

שטרם נגנב אצלנו דכר. אכל האם זה יחזיק מעמרז פתאום הנגי שולע רחש בין עלי התירם הגבוה. שנשמע בו הרחש. האם עלולים אלה להיות שני הבדואים? לא, הם היו מקימים יותר רעש בעבודתם לשם קטיפת אשכולי התירס. ניעשותי חסר סבלנות וצעקתי: 'מין הַראז (מי זהז) – הנני יורה אם לא אקבל תשוכה"

צחוק נשמע מבין התירס הגבוה, בקול שלא היה

"מי שםז" שאלתי בשנייה כקול רציני. "אני: שרה".

אלי שבשמיים" קראתי כהשתומפות, "איזה מין עתלית. הלצה היא ווע הרי עלול הייתי ברגע זה להרגך ביריה, איך הגעת תנהו".

שרה התקרבה אלי כשהיא עטופה בעבאיה ואומרת לי: "מהרגע שירדת מכבש המדרגות של חדרך שמעתי הכל, כקותך את הרוכה ובטענך אותו, וכטתחך כלאט את הדלת ובהגיער את צייד, ומיד ירדתי אחריך בעמורים המתבלטים מתוך המים". והנבי הולנית בעקבותיך כבר מזה כמה שעות, ואתה "כן שרה, זה היה הסגבון שלהם. גם קיסריה וומה אליך".

"למה עשית זאת, שרהז האם אינך יודעת כי

בקרב עם נובים או שודרים, והיאך הם נחפוים לברוח הנשברים בין הסלעים של ראס־אל נקורה, ליו צורו כשכרורי הרוכת שלך רורפים אחריהם כוה אחר זה".

יא שרתי, לא תמיד אתה הנך הרודף. צריך

"אה, לא יתכן", היא אומרת. "ניחא", אני אומר לה, "אולם ראי נא, שרהו שביל בחדר השני, ירותי אל החצר והמתכלתי אנה נאנה. תחלב כשמיים כבר נומה צפונה, והכוכב תאיום שאת. (רשימה ראשונה, סוף בשבוע הבא)

בונאורע הערגי של ביצוע החלייה בדתשק, סיפר לי ני דבריו האחרונים של

עברנו ררך השער אל באכ־אליענאל ומשם העפלנו לגבעה הגבותה ביותר הצופה למול פני היב השמיים התכהרו כמקצת מן הענבים, והליל נהיה קצת בהיר יותר. רוח קלה החלה מנשבת מצר דרום. הים היה גיראה כשטיח שתוך וגדול. מצד ימין אפשר היה להבחין בצריח הגבוה של ה"קסטל", תורבת עחלית העתיקה, שהסתיר כמה כוכבים בצלליתו הגבותה שה התיישבה על גבי אבן מתחת לעץ חרוב ופניה למוח, וביקשה לזהות בתשכה את הרכסים השונים של הכרמל.

"דאד"

"דאד"

וורנמנט

17:W 250 DEP

יגוווע טולני

שיווהמוןצועי

ליסוי ואחריות

כראי הוא".

"פלא הוא היאך הרומאים כנו את העיר עם מבצי נרול שכזה, ומרוע השאירו פתח כה צר לעבר היבשה התומה חסומה סביב סביב, ורק נשאר שעד קטנסן. כני הנראה היו הם יותר אנשי ים, כיוון שיותר ממחצית העיר כוננה כתוך הים. אפשר להכחין נם כיום

ממרחק רכ נשמע רעם עמום של תותחים

"אה, שרה, מה שלך נרמה זה הקול של הללום אשר חירם מלך צור חצב אותה, כומנו של שלמה

לחבריל בין רכסי הרי הכרמל ובין השמיים שהלם

מכנה אותו הכוכב של בעלך כבר גם הוא עוד מעם ויטבול בים. השעה היא לבטח כבר אתרי הצות, כואי שרה ואלווד אל החצר". "לא, לא אלך אל החצר. הנני רוצה לשתות כאן

עמך, שמא בכל זאת יופיעו שני ה'חברה' לגנוכ תידם". "אוה," אני אומר, "הלילה הם כבר לא יכואו. עוד מעט וכבר מאוחר מרי בשביל לבוא לגנוב".

"אם כן", אומרת שרה, "מוטב שתכוא עמי תספס אל העבר השני של הגבעה אשר ליד תוף הים. בינחיים נעכור דרך כַאכיאל־עגאל, ווה יהיה מעניין דמקא בלילה. הערבים מספרים שמעבר זה תוא מטוכן כלילה כיוון שהוא רוחש שודדים ורוצחים המוצאים כו מחבוג ומסתור. כאן, לפני שנים מספר, שדדו את הרופא הזכרוני. כאן גם העליבו פעם נערה יתודה נעברה בעגלה. הנני רוצה שנתיישב כתריץ של סלע, ונערוך תצפית על המתהווה, מי יוצא ומי כא, שמא יעלה בידינו למצוא אחר מן החבריה ההם".

"ראה נא", היא אומרת, "ליד הכוכב הכחול שלך נמצאת ה'מותרקה', שם נפנש אליהו הנביא עם נביאי השקר. אליהו הנביא מסתמא עבר גם הוא דרך כאן באתר הלילות, כברתו משומרון אל המערות כברסל. למעלה היו למלכי יהורה שלנו כרמיהם ותוילותיהם יורע אתה, מפליאני הרבר, היאך מאפו הוביל כאן את אמנון שלו ועלה כידו לצייר את המקום הזה, הייתכן שעבר, גם הוא כאן באתר הלילות? אוה, כאן היה הי הנוער היהודי שלנו לפבי אלפים שנה, כאן חלם אח חלומותיו, אולם כיום, אהר, כמה השתנתה הארץ הואת. אך אנו עוד נחיה מתרש את הסלעים השתורים ואנו כרעתי על כרכי והנגי מכוון את רוכי לעבר הצד נייער מחדש את כל הרי הכרמל הללו. הם יכוסו יות וההר של עירחור לא ישאר היחיר. אוה, כמה מאושיים נהיה כולנו לכשיתנשמו חלומותינו. כיום הכל נמועק אטור לכול ציוני להימצא אצל מישהו. תמונה הדל היא כחוקת טריפה. יתורים רכים כבר היגלה ג'סל פשה. וכאשר תצליח התוכנית שלנו יהיה לנו ולק בדחיפות העגלה של ישראלית שלנו קדימה. אנגליה תביר בזאת, ייתבן גם והדבר יעלה לנו ביוקר, אנל

היא נסבה ימינה והסתכלה אל הצריח הגבוה של

"אודם" אומרת שרה, "השתמעו שם יווים רציתי לראותך כשהגך על המשמר, וחששתי האנגלים על התורכי הנחמד שלנו. אומרים שהם כנו

רכושי, רכושי הכשרו). בראותם אותנו לאור הלבנה, הם נעמדו כמאה צערים מאתנו והחלו לבקשנו ולהשכיענו שנתויר להם את הגמלים. והם מוכנים לשלם לנו כופר. "שמעוו" רעמה שרת עליהם בקולה, "אתם מכנים את היהוד בכינוי 'אוולאר־אל־מאוות' וכני מוות), ראו

נא, אשה, פשום אשה מכנות היאהוד, שררה מארכעתכם את הגמלים עם החיטהו ראו נא, אשהו" ולאור הלכנה היא גוללה את העבאיה שהיתה עטופה כה. "ראו: 'כינת יאהוד' (כת יהודים). כסכורים אתם שמכיוון שיתודים אינם שודרים ואינם גונכים – בגלל כך הינס 'אוולאר'אל'מאוות'ז מהיתה חה, ואתם, ילרים מתים יפים, גיבורים כביכול, עומרים ורועדים

הם החלו להתפלל. "והו "מארד" (רוח) ולא כן־תכותה פשוט", אמרו, "והו השטן עצמו המשוטט כלילות כעמק אפל ומקולל זה. הלא עמק זה שייך משקיעת השמש ועד וריחתה לשר הירוע שתום־העין". הלכנה נטתה לפאתי מערב, ושרה אומרת: "פרימופ אלווה אותך חזרה ער עתלית".

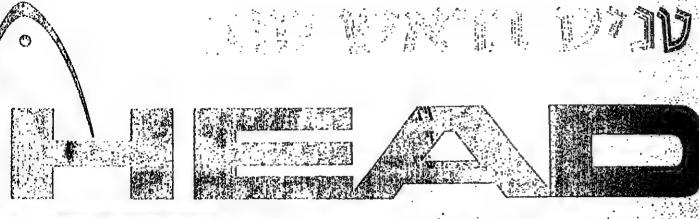
חלום. ולרחוק רעם התותחים

תפשנו איש כיר רעותו ורתרנו הלאה.

כאחר הימים, לפנות ערב, ולאחר יום קיץ הם, כאשר העגלות נסעו עם כני המשפחות של עתלית לרוווץ כים, נשארתי יחידי כחצר. טיילתי כגורן שהיה מלא ערימות שעורה, חיטה, פולים, ערשים ואפונים. ישכתי לי על אחת הערמות מול חברי הנירוש של השעורה השהורה (זו מסויים משדה הנסיונות) אשר זורתה ונופתה. השמש שקעה ושני ברואים בעבאיות כלל אינך מרגיש בכך, ורק ליר התירס התקרבתי לואת ויותר מזה - אשקלון, הייתי שם אשתש ושמה שתורות שפניהם לומים – עכרו להם לאיטם ליד גנול יווחנה שחיה סמוך לגורן. שני הכחורים הסתכלו כרוב עניין, בייחוד על הכרי הנקי של הסעורה השתורה. הטביכה היא בלתי שקטה" כולנו היינו עייפים מן החום הקשת של היום שחלף. עליתי לחררי כדי לחטוף תנומה, אולם קשה חיה שמא יקרה משהו חלילה בעטיים של שני הברואים אינם רחוקים". להיררם. לאחר מאמצים והרוצורים של חשר בנוגע אשר סיפות על אווותם ליד השולחן, רציתי לראותך לשני הברואים שהמתובכו ליד התחנה, נרדמתי מוף

צייר, כלב התצר, העיר אותי בנכיחות וקפיצות על כבש מררגות העל. מיד קפצחי ואחו כרובה שלי להיות מוכן להיות גם נרדף, ולכן שהותך כאן היא השועלים החלו לילל, ובמזרח כבר אפשר היה שטענתי אותו בשני כרורים. עספתי את עצמי כעכאיה בגדר סכנה רבחי... שחורה ופתחתי כלאט את הדלת אל הככש. כיקשתי להרגיע את הכלב כדי שלא יעיר את שרה אשר ישנה

HIJEJ 0 32

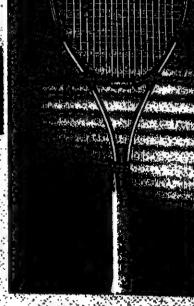

Forgett areal 11

מחבט העניס המוביל בישראל עדיין במחיר מלפני שנתיים. אבמקום 400 ש"ח דין 250 ש"וו או --.700 ש"ח כולל פרובג יהאד' בשווי -- 65 שיח

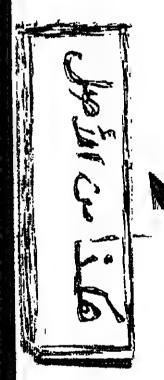

VIBRATIONSANALYSE

自己的意思

מחבטו"ותאד" – היחודים המווערים בשוטת הוויברשן קונטרול סיסטם. פטנט בלעדי ל"חאד יתן לתשיג: בחנויות הספורט ומועדוני הספורט ברחבי הארץ ואן בש-גל (שבא) ספורט בע"מן ייבוא, ייצור ושיווק מוצרי ספורט, רח תוצרת הארץ, 17, תליאביב, טל' 121222160

וידאו עליך ישראל. המציל הלאומי בשביחות המלוויזיה וגם ביניהן. מפב אלף מכשירים. יוחר מבכל אדינה אחרת, יחסיח לאסבר התושבים. מפצ סבריות. מלחמת קיום ארה של חברוח ההפצה על כיס הצרכן ונגר תחנוח הכבלים הפיראטיות. סא סרטים חדשים בכל חודש. לא חשוב מה. מוכח, רמבו, נינג'ה, או אורגיה – העיקר שיהיה באה לשטוף את העינים הארובעות בביח. להרגיש כמו מלך. אולי גם חקבל איזה סיבולוקס בחור בונום.

> מאח אבי מורגנשטרן צילומים: שמואל רחמני

רמשמש כנציג המשפטי של עמותת מפיצי איש אינו רואה לה פתרון. הוויראו כישראל, ממוקם ארון רחב־ידיים,

האחרים, על הפרות החוק שנעשות כאן. המשטרה לא

מפעילי תחנות ככלים למיניהם ומשכפלי קלטות, את האתיאים על החוק והסרר במרינה. "הפיראטיות שעושים לעצמם עבורה קלה ועור יותר מכך, רווה ונושא הכבלים זה אש בעצמות הענף. לנקח לנו תרבה חינניות שסוגרות את התרוח. סטייל. מהיר וטוב. מה שלא עושה המרינת למען הוויראו, זמן וכסף ליצור מורעות בציבור ואצל הגורמים עושה העמותה, מכורה הנסיבות.

עו"ר מנטוביץ' מחזים, במשרה מלאה, תוליה מתייחסת לעניין ברצינות. אמרו לנו, תתמורדו עם מיוחרת של שישה איש, שכל מטרתה למצוא את העניין הזה לבר. המשטרה ממנה אותנו למשרר עברייני הוויראו. מוציאים צו בית־משפט, מומינים התקשורת, זה מפנה אותנו למשרד המשפטים, זה שוטר ואם צריך כמה שומרים גכרתנים, והולכים לנחק מפנה אותנו למשטרה ואין מי שבא לעזור לנו. את הכבלים. אחרי שבוע הכבל יחזור מן הסתם בחתחלה היינו פועלים לבר והפעלנו חקירות בסוף שנות ה־70, תחילת ה־80, חבן החדת פל

אות החדרים במשרדו של עודר מנוסביץ', למקומו. ושוב ינתקו, וכך הלאת. מעגליות שברגע אינטנסיביות. לאט לאט הצלחנו לעלות על העבריינים, אבל השיטות משתכללות", אוף מנוסביץ' איכר כבר את הכעם. נשארה רק מנוסביץ' כך למשל, יש היום ספריות וידאו ממועות שמכיל אינפורמצית ערכנית ומפורטת על המרירות אחרי שנים של נסיונות בלתי פוסקים לנער . כמו שמוכרים אבטיחים. עוברים ברחוב עם ונג ומחליפים קסטות. או ששולחים לבתים ריילוה

ענף הווידאו בישראל נמצא היום, לפי מרנית העוסקים החוקיים כו, כמצב פוב. לא היסטרי כמ בתחילת שבות ה-80, אבל אף אחד לא מתלום. הלק מרכר על עליה מתונה, אחרים מתנמחים מהירות ומעריפים להגריר את המצב כיציב. לא יותר מכר

קלטות הווידאו החלו להיכנס לשוק המקשי

לאם לאס זון ווואל היוה בדוקה. לשת 31 היו בארץ 300 אלף מכשירי ויראו" שראו שיש כאן פוטנציאל אריר, אומר מנוסביץ. שראו שיש כאן פוטנציאל אדיר , אוש כבורת הלטוח קלטוח לישראלי המצוי, שמיהר לספריות קלטוח לישראלי המצוי, שמיהר לספריות קלטוח לישראלי המצוי, שמיהר לספריות ספריות מו ברכניה, בעליהן של אנלה כיהס לכפות התושבים. נוצר כיקוש של קלטות ויראו נסגרו כתדירות מרחימה, בעליהן

קלטע, מרכית השוק פעל או במסגרת פיראשית. אדיד לסרטים. זה מצב שכמובן הומין פיראטיות. בעלמו כלא היו, והצרכן נשאר ללא כסף. חנות מסוצעת, שהיו לה מנויים קבועים, קנתה עור ועור מסוצעת, אבל לא הגרילה את מספר המנויים ומיהרה משמש משת מיוים ומיהרה בשומים מיוידה עיצוב העטיפות גבל היה אז ברבה מאו בשבים עם וידאו בצודה היסטרית הרשמיים היה אז ברבה מאו בשבים למול. בתחילת שנות ה־80' היו בארץ למעלה מ־500 בינים לשבור קסטות. אנשים שבעו וידאו ורצו סרטי קראטה ואלימות, סרטי ברביות הטובים היו ספריות וידאו. ימי ארידור העליזים, זידאו לכל תושב. לפות אנשים שמעו וידאו ורצו מרשי לא המר המולים. לפי הערכתי, כל הסרטים הטובים היו מגדירים העוסקים בענף את המספר הוה היום מגדירים העוסקים בענף את המספר הוה מדינה מדובה של ספריות שחשבו בתחילת שנות ודי80 פיראטיים. חברות הסרטים בכלחיייאמן. ההיצע היה למעלה מכפול מהגרכים לא מדו בנודש והוצאות ועלות משסטרופה על אם החלו להיכנס לשוק הישראלי, כיוון במול מורית בדולה. לא של אם החלו להיכנס לשוק הישראלי, כיוון בדולה.

הנפילה הגרולה, כסוף 84', גרמה לרבים שימאסו ויחששו מספריות הווידאו. "האוכלוסיה הטוכה ברחה (המשר בעמור הבא)

35 Bipealo

המשר מתעמוד תקודם) מהענף", אומר דרור לירן, מנכ"ל "ערוץ ז". "אנשים ניכוו והפסידו כספים ולא רצו יותר עסקים. להערכתנו, יש היום 350 אלף כעלי מכשירי ויראו בארץ. רק 100 אלף מהם מנויים בספריות. איפה כל

השאר? זו השאלה הגדולה", אומר לירן.

בשנים האחרונות פועלות כארץ חמש חברות הפצה גדולות ו'הר ארצי", "אימפרית של קולנוע", "ערוץ 1", "יונייטר קינג", ו'פורום פילם", שעוסקת בסרטי וולט דיסני), שמייצגות חברות סרטים אמריקניות גדולות. יש עוד כמה חברות הפצה קטנות כמו "אמבסי" ו"חמישה כוכבים" שמתחלקות בשאריות. עיצוב העטיפות הפך למהורר, כמו בתו"ל. איכות הטרטים עלתה ללא היכר ובענף נשארו מקצוענים,

שהבינו שאי אמשר לעשות רווחים קלים ומהירים. המלחמה בין חברות ההפצה מתנהלת היום כשני מישורים – בעל הספריה וכיטו של הצרכן. בכל חורש יוצאים לשוק כ-40 סרטים חדשים. בעל חנות ממוצעת צריך לעשות סלקציה קפרנית כדי להמר ולקות את הסרטים הטוכים והפופולארים כיותר. הוא לא יכול להרשות לעצמו לרכוש את כל הסרטים, ועוד נכמה עותקים כל סרט. המפיצים גלחמים על כיסו של בעל התנות ומנטים ללחוץ עליו שיעריף את הסרטים שהם מפיצים. "לצרכן" אומרים אנשי חכרות ההפצה, "יש בעיה טובה. ההיצע ענק. יש לו מבחר אריר של 3000 קסטות בספריה. דבר שאין דוגמתו, באופן יחסי,

אימפריה של קולנוע" יש יתרון אחד גדול על שאר חברות ההפצה. כארץ מפוזרות כ־90 ספריות של החברה. לשאר חברות ההפצה אין ספריות כלעריות. נקורות השיווק של "אימפריה" מצויות כרשתות השיווק הגרולות. סופרמרקטים, קו־אום, כל בו שלום ועוד. "היחוד שלנו", אומר רוני וקסמן, מנכ"ל "אימפריה של קולנוע", "במהפיכה של השיווק הנסיון הראה שאנשים צריכים את הספריה ליד ביתם. הצריכה של סרטים כנויה על בסים שכונתי. לא צריך לחפש מקום חניה ואפילו הילרים יכולים לררת ולשכור קסטה. המטרה היתה שיקתו קסטות ויראו כמו שקונים לחם וחלב. מה שנאמר, לתם ושעשועים", מרגיש וקסמן.

ישוק הווידאו תגלגל 22 מיליון שקל בשוה. לא הרבה ביחס לבידור. אבל הביראטים והכבלים אוכלים את הכל. הם תגלגלים ספו איליון שהל".

שאר החברות לא ממהרות למכור את הקלטות שלהן לספריות של "אימפריה". וקסמן אומר שחכרות ההפצה האחרות מעוניינות למכור, אבל "אימפריה" היא זו שלא מעוניינת לקנות. שמואל סחר מ'הר־ארצי" טוען ש"אימפריה" לא מקדמת את הסרטים האוצרים. "אנחנו לא רוצים לתת להם סחורה, כי הם לא ישתדלו למכור או להשכיר אותה כמו שהם גם ביום השואה וביום הזכרון לחללי צה"ל, יש דרישה משתרלים לסרטים של 'אימפריה'. הכייכי שלנו יוונה שם. בספריה של 'אימפריה', אין את כל הסרטים החוק של העם הוה. הטוכים. הצרכן רואה את הסרטים של 'אימפריה' בלבר. התאגרנו, שאר הברות התפצה, כדי להראות לצרכן ולהרגיש שיש עור הרבה סרטים טובים, שתא לא יכול לשאול או לקנות ב'אימפריה', בגלל שנצטים שלנו לא נמצאים בהחנות השיווק. גם אנחנו מבהלים מו"מ על נקורות שיווק כמקומות כאלו", אומר סתר.

גם בעלי החנויות הפרטיות וכחלו מהגירול במספר הספריות של "אימפריה של קולנוע". לפני לא מתרגשים כשנערים נתפסים כבית הספר מפירי תוק יוכלו לחתמורד על הזיכיון להפעלה כשנה היתה ישיבה של נציני הספריות הפרצונת שם כשנה היותה ישיבה של נציגי הספריות הפרטיות עם כחול. פסיכולוגים וסקסולוגים טוענים שהנוק לעיתים מחנות כבלים חוקיות. נותנים לאותם פושעים בדיו והחתו בשר הוכלים חוקיות. נותנים לאותם פושעים בדיו והחתו בשר הוכלים הוקיות. נותנים לאותם פושעים רוני וקטמן, ושם הוחלט שהספריות הפרטיות יקבלו אינו בר תיקון, אבל זו כבר אופרה אחרת. במיוחר לבינימציה אם הס וחלילה אחר מהם יוכה בוביה איני מרטים שבוטיות לחוו התחרות של ישואתרים ביני להם שם החלילה אחר מהם יוכה בוביה איני מרטים שבוטיות לחוו התחרות של ישואתרים ביני ביני להם שם

הפרטיות ניסו במקביל להקים מעין ארגון גג, שייצג אומם, אכל בסופו של דבר נפל הרעיון בגלל סכסוכים

מאסיכי ואגרסיכי. לא לציטוט יאמרו לד שהיחמים ביז סכסוכים והשמצות. מדברים כמונחים צבאיים. ואפילו סרט מוסיקלי של פרינס.

הסיבות להצלחת שוק הוויראו לפי העוסקים בו:

התרשים היכשים של קלטות הווידיאו הם כדרך כלל כיולי־אוגוסט, כשכל עם ישראל מבלה כתפוצות. התקופה הטוכה מגיעה עם הנשם הראשון. החורף נועל את הישראלי הממוצע לכורסא עם תה חבו, רגליים על השולחן עמום הפיצוחים וקלטת הוויראו כול העיניים. מוגברת לקסטות. סנטימנטים כנראה, הם כבר לא הצד

הפרסום בתקופה האחרונה לקלטות הווידאו הופך חברות ההפצה רחוקים מלהיות הרמוניים. רומזים על אסטרטגיה, מלחמה, כוחות חרשים. המלחמה האמיתית מתרחשת למעשה בתחום הפרסום. כך למשל יצאה חברת "אימפריה של קולנוע" בתחילת ספטמבר במכצע המשך, שנקרא "ג'מבו 2", וכלל גם פרסים. שעון, מיקרורגל ועוד מכשירים אלקטרונים. מנגד, מיהרו שאר הברות ההפצה להתאחר ויצאו בסרסום משותף, שפירט את ההיצע הגדול שלהם. חברת "הר־ארצי" יצאה נמסע פרסום שנקרא "גשם של קולנוע". שילוב של סרטי פעולה, סרטים קלאסיים

האזרה הקטן מעריף להישאר כבית, לשכת בכורסא שלו, לבותר את הסרט, את השעה. העוסקים בענר מדברים הרבה על המומנט הססיכולוגי. ארם רוצה להרגיש מלך. לא צריך לחסש חניה או להזמין בייבייסיטר. גם הסלוויזיה הישראלית עוזרת, בררכה, לשגשוג הוידיאו. כולם, ללא יוצא מהכלל, מודים שהרדירות והתיוורון בתוכניות הטלוויזיה מקפיצות את זוויראו מעלה מעבר לכך, צריך לזכור שבמקומות מסויימים כארץ, הווידאו מספק את תרכות הפנאי

כל סרט שיוצא לקולנוע מגיע כעבור חמישה חורשים בממוצע לספריות הווידאו. על סלטת הווידאו אין צנוורה. כך למשל, יש סרטים בהם נחתכו כמה סצינות בקולנוע, וכווידאו ניתן לראותם כאורך מלא, כפי שהוקרנו בוצ'ל. הרוגמה האחרונה מצויה בסרט "בשי כלו". כקלטת הוויראו ישנה סצינת משגל בת חמש רקות שנעלמה ממסך הקולנוע.

יום, אומרים בעלי הספריות, הקהל כבר ניחן כמוכן ש'רמבר", "נינג'ה" ושאר מיני אלימות הכי גדול שעכשיו יש להם תברת פרסום משלום עריין הולכים טוב, אבל בכמות הרבה מחות היסטרית. שמפרסמת בכבלים. רק מזה זם עושים הון תועפות גם לטרטים כתולים יש ביקוש לא קסן. בבתי הסמר אומר מנטוביץ ומוהיר, "לפני ומן קצר נכתב שאותם סרטים שנועיים לפני הספריות של "אימפריוה". רוני מסמו מבחיש מיוה החרם ביה דעל אימפריוה". רוני פורח השוק הכחול מעבר לקו הירוק. "היום כבר אי מודיע כאן, קבל עם ועדה, שאוחנו לא ניתן להם שה וקסמן מכחיש קיום הסכם כזה. בעלי חספריות אפשר להתעלם מהתפתוצות הווידאו בשטחים", אומר סרס. אנחנו לא מוכנים שיירקו לנו כפנים".

אפשר כמובן להשיג סרטים כחולים באומן רשמי. וקסמן מרגיש ש"אימפריה" משלמת כשלושה

היה נראה ללא אותם פושעים", אומר סחר.

שמטובסרות. נראה לי שהשוק די עומד במקום".

'המרינה לא שמה לכ לכך שם בתעשיית הכבלים הכלתי תוקיים, אלו משפונת של עבריינים, ששולטים בכח בענף. כל מי שמנסה להתקרב אליהם נפגע. לא רק ענף הזויראו נפגע. הם כטעם איכותי יותר מאשר בתחילת הדרך. לא משלמים מע"מ, לא מם הכנסה ואת היווהים האלו שוכרים סרטים קלאסיים, סרטי איכות. הם מגלגלים לסור בסמים וששעים אורים. האבטוד

רוני וקסמן. "יש אפילו תעשיה של הברתה כלמוח וידאו מישראל לירדן ולשאר מדינות ערב, שם צי

מיליון דולר לזכויות מהברות הקולנוע באדהים שמואל סתר אומר ש"הד־ארצי" מקדישה כ־6000 רולר בחורש לפרסום. "השוק עצמו מגלגל 22 מיליון קל בשנה. ביחס לשווקים אתרים בכידור זה לא נחשב להרבה. הפיראטים והכבלים אוכלים את הכל. הם מגלגלים 180 מיליון שקל. שאנשים יחשבו איך השק שמואל סתר מ"הרארצי" אומר שעתיד הוידא

טמון לא כהחלעת קלטות, כי אם במכירתן. "כל עוד יעסקו כאן רק בהשכרה זה ישאיר את הענף על מקוב. הרווחים לא יהיו משמעותיים", אומר סתר. הראוצ" ניסתה לפני כמה חצרשים לצאת במבצע מבידות על קסטות ויראו. עד היום נמכרו כמבצע 4500 קלטות במחיר של 39 שקל. סחר מדגיש שבתור צעד פתיה: זה בהחלט מעודר. "חשוב שהווידאו יגיע למעמד כל ספר או תקליט. כמו שקוראים ספר ולא מחליפים מו ששומעים תקליט ומשאירים כבית אני מטוה שנגין למצב רומה עם קלטת הווידאו", אומר סתר.

רוני וקסמן לא נשמע נלהב לגבי העתיד. "כנד עכשיו יש ספריות לא מעטות שמרוויתות נקודי ואפילו כמה שמפסידות אבל לא יכולות לסגור זה התנות כיוון שיש להן הרבה סרטים ואין מה לעשה איתם. לנו יש ספריות בקרית שמונה או כיננג

"חשוב שהוויראו יגיע לאטאד של ספר או חסכים. כמו שלא מחליפים ספר ותשאירים חקליט בביח, אני מקווה שנגיע לאצב דואה עם סלטח הווידאוי.

החשש הנרול נובע מכניסתו הצפניה של הערון השני ותחנות כבלים חוקיות. כולם מודים שלפונה בכום תראשוני הווידאו ייפגע. אחר כך, הם מקוית המצב יתייצב. הם מביאים כדוגמא את ענף הקולות שנפגע בראשית ימי החידאו, אבל עם השנים נוצו סטאטוס־קוו יציב. דרור לירן נשמע הובה יותו אופשימי מווקסמן. "עובדה ש'ערוץ ו' נכנסה עמוק לענף. עכשיו רכשנו את זכויות ההפצה של סיאיי.סי "אנהנו מאמינים כווידאו כארץ."

לפני כשנתיים נסגרה בתל־אביב אתת הספריות הגדולות שסעלו כארץ. מספר המנויים כה הגיע לכפה אלפים. לבסוף, כשעלו אנשי התוק, במקרה על הספריה, ביצבצו מתוך רשימות המנויים שמות כמ ח"כ יוסי שריד, ח"כ עזר ויצמן, שופטי בית המשום העליון ואמנים רכים. היום ספריות הווידאו הכלהי וצקיות נוגסות רק מעט מהרווחים. הכריש הנודל הוצ הכבל. נשארה רק התקווה שעכשיו, כשמתכנים להפוך את נושא הכבלים ללגיטימי, הוויראו מון מו יצא מחיכוק הרכ שבמעט וחנק אותו.

אוכל סיני באידוי

מתבספת על תהליך אידוי.

ני מספר כלים ומיתקנים.

לצורך זה קיימים במטבת הסי-

וושמם - כלי קיבול עבול עשוי

! מצוק - היא אתת השיכות לבישול

מותי. סירי הבמבוק, שתתתיתם

: שות, מתלבשים נה על גבי זה. בכל

עד מה המון הנא. הודמת קיכור

לפה תודד מקומה לקומה, מבצע

המלך הבישל, האיטי יחסית. בדדך

דמים המאכלים במבע עם אדי־מים

לני. סעמם המקורי של מרכיבי האוכל

וכנה מאבלי הריבוסס רווישח

רבות רבה וכן השקעה ברולה יתברת

א של נארן אין יותר משתי מסעדות

מית סבון תוכל לקבל מאכלים אלה.

דת מק היא ה'טייסט־אוף־סצ'ואן"

כולאנית וחוב מרמורק 6, לשעבר

🗷 'אמולה'). משמונה הסבחים, בני

פוענג, המשרתים את מסבתה של

בוד ב, שנים הם מומחים ל"דים סבו"

מאור ולשולתננו הסבה סבוצה

יהוב על מערים הזמנו את מרבית

מה הדודשם" המופיעות בתפרים.

שני, הן הניעו כ"סירי" הכמכוק

פשתיים נילינו שם: רמפלינג של

בלונים ודמפלינג של ירקות:

פעדינה של דבר אתר, שטעמם

משלב הוכיר יותר כשר כבש מעודן

מת צו מעמו הנוטה למתוק של

שנדונס השינרתי; כצקייה מקמה

מונקת פרורי בשר בקר מיובש:

מלפי נצק (מריאנגל) ממולאים

מד, פלאתר תהליך הבישול באידוי

שום אתם קבדת כדי להעניק להם

מ מרכות הנדרשת: "לתם סיני"

כינקד מבס כנוסח קנמונזי. אל

בלמו שלו האפונות זו נילוו שלושה -

עד ומבים: האחד על בסים של

חומים, השני על בסים של תומץ כיני

מיס, כנוון חום אומרם, שמוכיביו

ל היים לנו וחריפותו מופלגת.

פרה השנת הנוכרות היו, כצפרי,

ילונות כשעם הנוכרות היו, כצפוי, ילונות כשעם ולמרכית יושבי שלח היו כבהינת הירוש מסקרן להישבוב

נשנת עיקריות קיבל שולחבנו

מין מיניי, עוף בשקדים, יסוויטי

מוח ה ניסוקם בם כאן.

בריתונאה המפית מעהדת ביותר.

שולחן עמוש כל טוב ומטעמי "רים־סם" שיניים. (צילם: שמואל רחמני)

היה פרומות דקות־יחסית של בקר

שתושרו ורוככו במרינדה והוגשו

לשולחן לאתר טיגון קל, בתברת רוטב

שאת מרכיביו לא זיהינו. פחות מעניין

אך מעים מאוד, היה העוף בשקרים

מסוכרים עמופים בפרורי קוקום.

השעה שתיים אחרי תצות ולפיכך

משמשת אבד שואכת למאררים בנשף.

אנו־סאואר' ודג עשוי נשום ה"סטיייק" מזנון שבת

ארוחה מלאה בסגנוו המונוו החופשי, כולל מסים, כולל אוירה של מסערת יוקרה, כולל

וכנ"ל הדג העשוי - כשום. נוף הומות ירושלים ודרציון. ה"סווים־אנד־סאואר" היה מכשר עוף. המלצר הטביד לנו כי הוא עשוי בנוכח מסעדת "משכנות־שאננים" בימין־משה. הונג־קונג ועל כן הוא נערר מעשה כצקי. חלק מיושבי השולתן תמכו בנוסה הנה כי כן, מרי שכת בצהריים, פורשת חות, אחרים מענו כי הם מעריפים את המסערה הזו, הנחשבת לאחת היקרות הבוסח השבור יותר, עם הרוטב והמקצועניות בעיריהקורש, מזנון חופשי הקונירטור של הכית: מוס שוקולד השקוף־אדום, שמתיקותו ללא פשרות במחיר קבוע. המקום מהודר, משחרל וללא עידון. למותר לציין כי למנות להרעיף אווירה אריסטוקרטית. הכל אלה נילוותה קערה נדולה, נדושה מתנהל בהתאם לפרוסוקל גם כשהמדובר של הארוחה דנוכרת. כראי להשאיר מעום. באורו, שהיה עשוי כהלכה. קינהנו במזנון תופשי הצוגה הדלפקים אסטטיה. כ"בדורי שלג של שיקוס", כדורי אנוזים רלפקים מיותרים למנות ראשונות, לבשרים שרים, למנות חמות ולקינות.

המחירים: מנת "רים־סם" בין 5 ברלפק המנות הראשונות מצאנו: ל-8 שקל. מנה עיקרית – 18 שקל. מנת פרוסות חציל העוטפות לבכות דקל, בנאת את התוחת: אלראלף. אורו – 3.5 שקל. מבת קינהו – 3.5 שקל. יוצקים על זה רוטב על בסים של סחינה: מי שזוכר את גילגולו הקודם של סלט פטריות במיונית וקירש; סלט המקום, קפה "סקאלה", לא יכיר אותו. וולדורף: סלט מורחי, טלט ירקות עם המקום עבר שיפוץ יסודי, הריהוט טחינהן סלט גור חמצמץו תכשיל סלט הבלתי־נוח סולק ובמקומו הובאו מענבניות ועלפלים. כמפו של הדלפק שולחבות וכסאות מסיביים, המעניקים הזה נח בשלמותו שורל-ארום למוער תחושה פובה וישיבה נותה. (פורל־פלפון), מכושל, קלוף, ענק

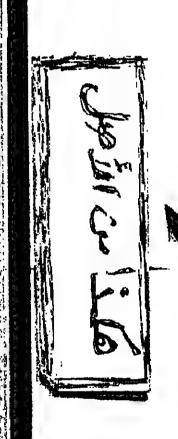
ברלפק הכא נהו פרוסות כשר: חזה אווו מעושן עם מלון: כתף כקר: אווו בפלפל שתור: עגל צלוי. הדלפק שאחריו יסקה ב-40 שקל לפוער, כולל אצר את מנותיו בתוך מיכלים מתחממים וכהם: לבבות ארטישוק ממולאים במות; תאנים ממולאים ב"שכרי עגל": אצכעות עוף ברוטב בנדקטין: רג זאביהים ברוטב זיתים: סטרוגונוף: אורז עם זעפרן ופיסות המוער: כל שכת קורש. המקום: בשר בקר, אגסים ממולאים אגוזים, שרויים

ברלפק מנות הקינוח מצאנו שבעה מיני עוגות, כולן מעשה יריו של העוגות וכל היתר – חגיגה מסעירה ללקקנים. ואין הצהרה זו באה לקפת, ווט ושלום, את ככורן ומעמרן של כל הגעות הקודמות. כמעט כולן ראויות לשאת

המסעדה אינה סוברת את דלתוחיה לפני במידותיו.

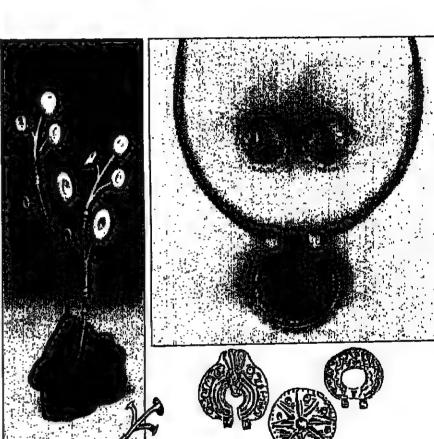
8132318 36

37 ชเลยอโอ

אילאס ללאוניס, אמן תכשיטים יווני. גלריות יוקרה בבירות העולם. מקשט את המלכה נור, ג'קי קנדי־אונסיס, וברברה סטרייסנד. סגנון הארכיאולוגיה באופנה המודרנית. סררה חדשה שלו – "אוצרות ארץ הקודש", על תקופת התנ"ך ובית־שני – בתערוכה שנפתחה אמש במוזיאון ישראל.

ילאס ללאוניס הוא אמן רופוליס, הוא מראה לי בתתלהבות נעור מית לאמנויות. האיש נולך באי דלפי, חבויות. הוא קורא להן "בלריות". הכשיטים יווני מפורסם השר רים ולמרות שתוא כבר כן 65) את הציי דור שלישי למשפתת צורפים, וגדל כאי יצירותיו הפבו לסימני היכר הישראלית. והוא מסבירו "לא העתקתי" ריו. הוא היה הראשון שיצר את אפנת הספות היווני אריסטומל אונסים העד נים לארכיאולוגיה. היה זה הרעיון של בריוק את הרגמים מתוך יהם של כבור, התכשיטים היוונים הנודעים המבוססים תן עם ב'קי קבדי היא כיסה אותה סבי טדי קולק להזמינו למוויאון ישראל כדי אלא לקותי פרט קטן וממנו יצרה על הארכיאולוגיה היוונית. כיום זהו רגל ועד ראש – כמובן בתבששים הגד ליצור. מרות רגמים מתולדות הארץ, רה הדישה, הוא הכין לתערוכה 100 אחד ממוצרי היצוא הממורסמים של יוון . פריוסים של כן ארצו ללאונים. מאותו תכשיטים וכלים אילה התשפה הכנענית תכשיטים (טבעות, צמידים, חליונים ענ־ ומתפרנסים מגנו מאות תכשיטאים. וער ימי הנית השני. ללאונים כא, התר" קים ועגילים) ו־40 חמצי נוי (פמוטים, הוא עצמו הפך עשיר מופלג מאמר "חצה" לרכוש מתכשיטיו. בין המפולם רושלים כתערוכת 'אוצרות ארץ חקו' ריסטל לכן

בסרנא שלו באתונה, לרגלי האקד אלא גם שילוסוף וחבר באקרמיה הצרפ" ג'נבה, ציריך הזונג־עונב. אלה לא סחם

רות שעשה בחשראת המורשת תונה הסרנא שלו נמצאת ליר בית הרי בעלות טעם אישי ומקורי. כאשר איל

יום כל אשת חברה אמריקאית מרגישה

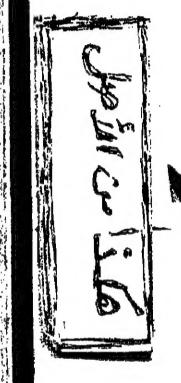
שם, עיצב, ואת והתוצאה אפשר לראות מאפרות, כרים צלחות) החפצים והתכי נותו, אף על פי שמחיר תכשיטיו זול. מות העובדות היום את יצירותיו מכיר כמוצאי שמחת תורה בפחח השויאון ברי שיסים עשויים מזהב, כסף ברונוה וקר מתוצות יקרטיה", "טיפניט" או בולני את המלכות נור מידרן, פרה דיבה ומני רושלים בתשרוכת "אוזרות ארץ תמוי לרו מידרן, פרה דיבה ומני איד. רי". ללאונים הוא הבעלים של שרשרת מספרה ואת מראם זיסקר זסטין, אליו. רש". אמנות שימושית. אמשר לקנות ללאונים, אדם מרשים גנוחה עם חגויות ביוון (24 במספר), ועוד שבע כם טיילור, בדברה סטרייסגר וברברה ת הרכה הומור וחכמה, הוא לא רק אמן בחו"ל – בניו־יורק, לונרון, פריו, רומא, לכורה. ללאובים אומר: "התכשים אינו לוד

יותר של האום להפראת יתר מתקופת החוק את הצופתים והאיניעים התיכון, מער שמר העתיקה היתו צומת כאגן הים התיכון, מו תירות אכא, אומרת שהיא מיפנש של תרבויות, האמנים הקרומים

מולים האושי וכאשר אני כותן אוליטית. משרת התערוכה כי מעבר לתצוגות המוויאון בעת ביקורו בתיאולגים במהיאונים אני הא אומר: "משרת התערוכה כי מעבר לתצוגות המוויאון בעת ביקורו בתיאולגים במהיאונים אני השלים היא ליצור קשר בין העבר ההסי מרץ. בי שמסייר בתנויות תכשיטים מרץ לתרגם אותם ליצירות מורי המוהיר של העם היתור ותהות. גם מרץ בשווקי העיר העתיקה מורי המוהיר של העם היתרי ותהות. גם בירושלים, לא ימהר לתציג עצמו כמי בירושלים. לשפר את היחסים כין עם ישראל לעט בירושלים, לא יבוש לווגרי להסיף לעמיתיו מתקופת בית שבי היתני. להקים נשר. זוהי חזרה לשורשים שהמציא תורה ועור להסיף לעמיתיו שלא אכד שול מעירת נאשרור בדמות ראש ואני מקווה שאמנים ישראלים ישאבו בארץ לחקות את דרכו. אפילו שלא אכד מאירת השודה בדמות ראש השראה מהמוצנים ויתפשו ליצור תכשי מיעתיקו את יצירותיו. "במירה יש היא לא למערכת "אילת השודה", השראה מהמוצנים ויתופשו הדי יש וויעתיקו אותי זו תהיה עבורי מחמאה ים שרא למערכת "אילת השרה", השראה מהמוצנים ויתפשו ליצור תבש" מים וכלים מהמורשה העתיקה. הרי יש ויעתיקו אותי זו תהיה עבורי מתמאה למ שראציות על המגן דהר, וכדים לכם אוצרות נהדרים במוזיאונים. אל גדולה". "עד מתקופת תוקן את הצופתים והאיטלקים. ישראל "עד מתקופת מתקופת הצוו הים התיכון, "עדר דובר מוזיב או של הצוו של הצו

טכעות ועגילים, צמידים וחליונים, פמוטים, כדים ועור הפצי נוי, בהשראת דתקופה הכנענית עד ימי כית שני. "אם יעתיקו אותי זו תהיה עכורי מחמאה

שרי רובר

אשקלונה לגונה

תפוס שלוות על מי מנוחה למען הכיף וגם לבריאותן. משחקי מים ושעשועים

בועת סנפלינג

חבועה חרטובה היחידה במדי טפס, החלק וגלוש, ברכות או במהירות וגם - למען הספורט.

חוף דלילת, ת"ד 50, אשקלון 78100, טל. 8-6-ו-39970(051)

בטן גב או סתם לשכב, צלולה, חזה או התירה, א אישי או שיא טיפשי,

אנין טעם, בוא אכול מטעמי גן עדן, מיגוון מיול.

באליגל

כיף גדול לתינוקות

בריכה מלאה מגלשיות. לכל תינוק יש חשגחה

כדי שאת תחיי שקטה בארץ חסלאות.

האוורסט

אם אתה אמיץ - בוא לנטות. רוצה לגלוש בכיף ולחנות

מיגלשות הקמיקזה הגבוהות והמהיח

בוא למגלשות המפוחלות והארובה

SHKELUNA the lerael water amusement park

צל ננין היה ירוע כמי שמקבל כל פניה ועומר

המו להשאיר באוויר יד שמושטת אליך".

'אף פעם לא ביקש לעצמו דכר", אומרת יונה משניצקי, "נהג להגיע לעבודה מתל־אביב . משמסים וצה לשמש דוגמא. בסוף נשאר רק עם פירושים.

> שישאי: "יום יבוא ואנשים שלא היו מעורבים הה למה שמעובל לקרוא היום בעתונות. ההתייחסות צח תוות בריכוכבא גם כנפול ביתר'. הנה בא אישט הרכני, אדם השוב מאר, הרכה יותר ממני, שש שאם לא היה פורץ מרד בריכוכבא, עם ישראל . אה מאר בארץ ישראל. ומולו היסטוריון מכובר אתר, לא לא היה בכלל קיים. כך גם יכול לקום אריק

יך ימינו

מניינים בלשכה משעות הבוקר המוקדמות ועד לשח הלילה המאוחרות. כל יום עשרות החלטות. אלונר על כל אותם 'דברים קטנים' כמו אם ללכת מתורה של זה או להבריל ללוויה של זה, ואם למותוי נתנינת יוכל של איזה מקום, או בפתיחה של שי ננית וצלים. והיו פגיות של אזרחים. לפעמים מים אלי ממונות. רוב הפגיות היו מסוננות על ידי. יו חשי ממשלות שאינם מטמלים בפניות כאלה. - אוד ייענה. לא להשיב - הוא היה אומר

ארה נאור מאשר שלשכת ראש־הממשלה לא לוא את הייו של יחיאל קדישאי: "הוא נשאר אדם זמו. לא הרים את אפו. אפילו לא שינה את הרגלי הצילה צו הלבוש שלו".

סלנה נקרימון: "תמיד מילא את התפקיד על וצר הווג ביותר כלי לכחוש. לא ישב בריונים, לא אופי והתנהגות שמתומצתים במלה 'הדר', ומחשכה ויה להביע דעה. ומכל אנשי הלשכה היו לו יניתונה 'שעות בגיו".

חרי ביקורו ההיסטורי של סאראת והסכם שרון קרא את כתבי ו'בוטינסקי. אבל את דבוטינסקי השלום עם מצרים, היתה מלחמת לבנון. לא מספיק לקרוא. צריך גם ללמוד אותו הרבה". במלחמת לכנון, יקומו ויגיעו למסקנות שאינן מישהו, היו יחסים קרירים. שרון לא דיבר חורשים ארוכים עם אף אחר בלשכה. "ווא היה בטוח שכולם . ציה להעשות לפחות בפרספקטיבה של עשר שנים. רוצים לרפוק אותו", אומר האיש. כולם, זאת אומרת, סאת שהאמת היא על פי השקפת העולם של קרישאי, דן פתיר, אפרים פורן, אליהו בן־אלישר, שונור. יש לו דוגמא: "אני חונכתי על הסיסמא אריה נאור. רעותיו של כנין, למשל כנושא שרון. ברור שבהתייחסויותיו של כני בגין לשרון, כני מכטא ש קאונר, שאומר שאילולא מרד בריכוככא עם את דעותיו של אביר". הורש של בגיו. ממן שאומרים לו שאין לו זכות דיבור משום להתחייב מי בסופו של דבר יהיה היורש של בגיו.

בגין תמיר התנגר להשיב כששאלו אותו מי משוכנע שלולא נפלו החיילים האלה, היינו מאכרים יבוא אחריו. הוא אמר שאנחנו רפוכליקנים. שחברי המרכז יחליטו. גם על שמואל חמיר ז"ל, כמו על עזר יבל"א, טענו פעם שיהיה היורש. אבל גם לו היו 'סיכות'. אפילו שהוא היה יותר רציני מוויצמן, בני בגיןז בהחלט מוכשר וראוי לזה. הוא איש צעיר שיכול בהחלט למלא תפקירים חשובים כיותר אם יצבור

מספיק תומכים". ואיך מתיישכת הרחתו של אריה נאור מהתנועה - בגלל תמיכתו ברעיון הוועירה־בינלאומית - עם הרפוכליקניות הואת נוסת בגין?

רישאי: "עלי לא מקוכלת התביעה נגדו וגם לא פסקיהרין, משום שוה כליכך לא חשוב מה שנאור אומר, שפשוט לא צריך לעטות מזה ענין. הבאתו לבית־הרין רק ניפחה את רעותיו 🛮 ואת האנו שלו מעל ומעבר לערכם". ■

יחיאל קדישאי, סיפוס אופטימי. בטוח שיהיה טוב, מעבר לכל זה. בלחי אפשרי אחרת עם נוער כמו זה שיש לנו, שמתנרב ליחירות קרביות ולתפקידים מיוחדים. נוער שהוא הרכה יותר טוב ממה שהיה פעם. רק מהז "חבל שהרעות השוליות הן שכיובלטות היום, כי זה טיבה של התקשורת. אם היתה לנו טלוויזיה במלחמת העצמאות, מי יורע מה היה מצבנו אוז שמיניסטים כמו אלה ששלחו את המכתב היו לנו גם לפני ארבעים שנה".

רואג לשלום המדינה, לעתיד מזהיר לעם ישראל, לרווחתו של מנחם בגין. הכי פחות מעניין אותו זה יחיאל קרישאי. לא מחפש קריירה פוליטית ומעולם לא ניסה להיבנות מקירבתו לכגין. גם לא חשב מעולם לנצל את הקשרים הרכים עם שפע האישים רבי ההשפעה למטרות עסקים. אין לו תקרים בפוליטיקה הישראלית. "זה אולי מזלו הטוב של בגין שמצא לעצמו אדם כמו קרישאי, שאין לו שום אמביציות משלו", אומר אריה נאור ומוכיר אחד לאחר את ראטי הלשכות של ראשי הממשלות הקורמים: יצחק נכון (של דור בן־גוריון ז"ל), עדי יפה ז"ל ושל לוי אשכול ו"ל) שהפך חבר־כנסת, שמחה דיניץ ושל גולדה מאיר ז"ל) או אלי מזרחי וסל יצחק רבין) שפנה לעסקים פרסיים. קרישאי הוא היחיר שהתחיל עם כנין לפני שהיה ראש ממשלה ולא ונח אותו גם אחריכך. "האמביציה שלו", אופר נאור, "זו הנאמנות לכגין".

סימה קדמון

ער לא הולך לאיבוד

לה שלחי לו. ככר היה ערב. הוא אמר: 'השתגעת: מח ככת באמצע אימונים, כלב השטחים? בטח כל ינת קהם על אימונים, בלב ושפחוני. הלכתי יצו הקד, שם נתנו לי לאכול ולשתות, וצילצלו ליה שלי הפקידה, שכחה כנראה למסור את ישקה וכר חיפשו אחרי כולם, כשאני חזרתי משמם האוון הלכתי לאוהל לישון". הופיע ויצר סערת דוחות. התגלתה פה פירצה שאין

הקנין ששהט את ירון היה אנושי. בכל מערכת את שפט את בן־ארם. הוא שפט את יוורק לפנוע ריתוק מחנה.

אנו פיחמרו, עברנו כל כך הרבח, אז גם את לנדעו ומ את העלמותו של ירון עברנוי.

קיותל מי פנו משפח על קבוצת עבריינים"ז

חפש חד אינו שקפן "זו רעידות ארכור", הוא אומרות מיים בכאני. כך דיא נוכחה, עוד משלו יבא את מדה סיסואציה כזו בכללין דרי נעשה פה מזה, התחום אמוננו במעיכון המשפט, אכל מדע הוא שנועי הרשתי פעקות בשור קבדה אך בסתר עבורת כל כך לאפן להלומהאות?

ליבי לא האמנתי שעושים כך סתם לכן אדם. רק עתה, כשהזיכוי מוחלט, אני יוצא למאכק. אנשי המשטרה שיקרן בנית המשפט, העלימו מסמכים, כרו ראיות, והכל כדי לרצות את המפכ"ל ראו ולהביא לו ראיות נגר קציני מחוז הצפון. לא ארפה מן המאכק הוה", הוא מבטיח למרים בן יעקב ולכל מי שמוכן רק להאזין, כולל חברי ועדת הפנים של הכנסת, שכפניה ככר

שהוא אשם במותם של 650 חיילים, ולומר שהוא

פי עשר בתנופת ההמתערות של הסורים חצי־שנה

אני שואלת אותו מה אמר כגין על דכריו של

האם בגין ידע את כל מהלכי המלחמה כפי

היו דברים שידע והיו דברים שידע לאחר

מאוחר יותר יעיר קרישאי שאריק שרון כעצם

נולד לתוך מפא"י, שהוא נולד למימסר הוה והיה שייך

למימסר הזה כל השנים. "יתכן שמבחינת השקפת

עולמו היו לו סטיות, הרי העקביות שלו לא מצטיינת

במיוחד. אבל צריך תמיד לקוות". קרישאי מסתייג

ומחייך. "שרון טעה פעמיים", הוא מוסיף. "פעם אחת

החרות. וההשתייכות ל'חרות' הרי דורשת שני דכרים:

פוליטית שאפשר לקרוא לה 'האטכולה

"ואידך זיל גמור". כלומר, מכאן והלאה לא צריך

אני נראית לו כמי שבכל זאת זקוקה לפירושים.

בין שרון לבין אנשי לשכתו של בגין, מספר לי

אני שואלת את נאור אם קרישאי מבטא את

נאור: "האדם הכייקרוכ לכגיז הוא כנו, כני בגין.

אחרי שעזר ויצמן איכוב, קרישאי כבר לא מוכן

אוהבים לכתוב אחרי פרקה כון כי הטלפון אינו פוסק

יצלצלו גם עתה. רבים נסמעו. אחרים לא, ומרים היתה

נדהמת שוב ושוב לשמוע, את אלי משיב למברכיוו

אני מפריף שלא החקשר יותר". הק אותם מתי מעל

קרישאי מתרצה ואומר: "שמעתי שכזמן האחרון

בהשתייכות שלו למפא'י, ופעם כשנכגס לתגועת

לאחר מכן. ואיש לא יכול לומר לו שזה לא נכון".

"הוא לא אמר דכר וחצי דכר", אומר

שרון באוניברסיטת תליאכיב.

"ברצינות", הוא מוסיף וצוחק.

מעשה", הוא אומר ולא מוסיף.

שטועו שרווו

הז'בוטינסקאית'ב.

היום שכ הצבע ללחייו של אלי בן יעקב, אך אין הוא כבר אותו אדם לעולם לא יהיה. הוא חולה מים אלי אמר לי שהוא נקרע לגורים באותה בסוכרת, ועדיין חי על ואליום. מעשן כמו קטר, עצבני מאד. חסר מנוחה "אלי השתנה", אומרת מרים אונ, אל אל את עצמו כשקט. הוא ידע שמצפים בהשלמה. "אדם פעיל שלמתע יושב שש שנים כאפס מעשה, אינו אותו אדם, דוא מאר חסר סכלנות". היום יש לחם בית ריק, וזיכוי ביר. בעתונים

שים כן יעלב יצאה אשה שונה מהמרשה, חוקה משפחת יותר, אני מאר מארכובת ממשטרת את הא אומרת. אלי נתן את נשמחו למשטרה. מלצלצל". לא בכיות בן יעקב. דם ביקשו במפורש כי כל אלת שהפסיקו לצלצל אליהם ביקו הפרשה, לא אובת הקשה חבה, עם מחבלים ופושעים ובריונים. וקלו פת לא ראינו אותו כבית כמעט עכשיו פיו והם היום צייך לכנות הכל מחרש, הרבה כסף ללה או כל הסכונותינו הרצאנו, כדי שאורי. שש שלא נסשו אותם בתשפון הנוראה ההוא, ממשיכים לבוא ולצלצל ולהתשבל גפנים אוהבת. יחבל, שנייכה לפולך שושה פווי כרי לצלות את ידורידי ואמיתיים, קחולנו מליחן, הוא לא אשם. למה הפילו כך

עדות שקר קטלנית

ב פקד שאול בן אהרון, ראש לשכת המודיעין 🖛 במרחב הגליל, הוציא מסמך מודיעיני על ובריה של פלורה שושן, שעדותה קברה חיים משפחה שלמה. וכך אמרה לו: "מח דעתך על מה שעשיתי לבן יעקבו אחח יודע שבאו אלי קצינים שתכריחו אותי למסור נודו כל מיני דברים: המלוכלך חזה לא נתן לאחים שלי מנוחה. כל זומן התוכל להם, וכגללו אחי דוד השתגע. אני לא נשארתי חייבת, ושיחקחי לו אותה. הכאתי לו סיפור שיעשה שמיניות באוויר, ולא ייצא ממור. מסרחי עדות בבית המשפט שחקבור אותו כמו שקבר את האחים שלי. אמום המצפון שלי כואב של זה שתמצאתי לו סיפור ועשיתי לו בושות בבית המשפטו אבל אני נוכרת במה שהוא עשה לאחים שלי ולא מצטערת".

בבית חמשפט סיפרה פלורה שושן כי לפני שבע שנים ביקשה לחביא מצרבי מזוו לאחות שחיו כלואים במשטרת נחרית. כשחיו לכד, במשרוז של בן יעקבן ועא ומן לה שהיא צריכה שלעוור לוד אם היא רוצה שהוא יעזור לאתיה. היא פירשה זאת כהוממו לקיום יחסי מין, ועל פו ערומה השיבה: "אני לא מוכנה לתרום את נופי בשבול הארוים שלי".

עד חיום לא הועמדה שלורו שושו לדין על עדות שקר. לדעת בנו משפחת בן יעקב היא תותו צרוכח לחשמי של רצח של משמח

צמום לכב

41 Hideolo

סחאן נולדה וגדלה כמצרים עילית. אמה, ליליאן, היתה בתם של כורהיפחם וולשי, צ'ארלס פאלמר, ואשתו אנה, שחיו בפונטיפריד שבוירום־וולס. ליליאן הכירה רופא מצרי, ד"ר צאלה תאכח, שעבר באותה עיירה. לאחר נישואיו שכ לכפרו כמצרית עילית, עם הרעיה ליליאן. ער היום יש לסוזאן מוכארך קרונים בפונטיפריד ומקורניה מספרים שהם נוהגים לנקר אצלה לעיתים רחוקות.

"עוד כהיותי ילדה, עברנו ממצרים עילית לשכונת־הפאר שהיתה חדשה או בקהיר, שכונת הליופולים, למדתי בכתי־הספר של השכונה. בגיל 17 היכרתי את הטיים חוסני, שהיה מדריך הטיים ועוד באותה שנה נישאתי לו. קורם היו לי חלומות הקשורים בטיס. רציתי להיות דיילת כחכרת התעופה המצרית".

שנות נישואיה הראשונות היו קשות. לא קל להיות אשת טיים, שזינק במהירות לראש סולם הדרגות עד לתפקיד מנקד חיל האוויר של מצרים. בשנים הללו ילדה את שני כניה, ג'מאל ואלאה, בני 25 ביותר בציור, במוסיקה, במלאכות־יר שונות ובספורט, ו-23, כוגרי הפקולטה לכלכלה כאוניברסיטת קהיר, המשרתים כקצינים מן השורה בצבא מצרים. "בעשר השנים הראשונות ישכתי כבית והתמסרתי לטיפול כבעל. שנשא על כתפיו משימות בטחוניות משות כיותר בתולדותיה של המדינה, וכמובן נידלתי את שני הילרים. אבל כששני הבנים התחילו לעמוד על אתה מקבל חזרה בתוספת ריבית". הרגליים, החלטתי ללמוד לתואר הראשון במדעי המדינה וסוציולוגיה כאוניברסיטה האמריקנית של

וואן, שקדה על לימוריה גם כאשר מונה בעלה, בשנת 1975, באורה מפתיע לסגנו של כשכונת הילדות של בני־הזוג, הליופולים, לא הרחק מככים מרכזי סואן ביותר בקהיר. לאחר שסיימה כהצלחה את לימורי התואר הראשון, המשיכה את כמה ילדים אוהבים ספרים. הם שומרים עליהם מכל הלימודים לתואר שני, וזכתה כציון "מעולה" על עבורת מחקר, שנושאה "ילדים מקופחים באיזורי עוני". פעילויות ספורט ומוסיקה". כאותה תקופה עיינתי כסטטיסטיקה של משרד החינוך המצרי, שדיברה על ילדים אלה, והודעועתי. כמצרים סוזאן: "חלומי הגרול הוא לראות את כל תלמידי יש כ-3,000 בתייספר הטעונים שיקום, 5,000 בתייספר מיסודיים כאותן שכונות עוני; זוכים בלא רשתות מים וחשמל ולמעלה מ-2,000 מוסדות בארוהה חמה ומלאה ככל יום, או לפחות כבוס חלכ". חינוך ללא שירותי בריאות".

סוואן גילתה כי הריבוי העצום כמספר הילדים במצרים, כתוצאה מהילודה הלא־מתוכננת (כמיליון תינוקות נולדים ככל 10 הודשים), מחייב את המרינה להקים מאות בתייספר חדשים. "זוה", היא ממהרת להוסיף, "לכד מהמאמצים שבעלי משקיע מיום שחורים שנים רכות. היום אנחנו רוצים לצחוק. העם שהתמנה לנשיא, לשכנע את המצרים להגכיל את שלנו מאמין באמונה הם מאמינים ששום רבר לא יכול הילורה. הוא מתייחס לזה כרצינות רכה, והנושא נמצא בפיקוחו האישי. ועדה, שתוקמה כחמותו, מנסה להפסיק - סוואן מוכארך מדברת על הרכה התחייבויות את גירול הילורה כאמצעות תשדירי הסברה בטלוויויה ובכל כלי התיקשורת.

"40" אחוזים מהאוכלוסיה שלנו הם בני 15 ומטה". היא אומרת, "ואני אמרתי לעצמי שוה מייאש, אבל ביקטתי לעשות מחקר באמצעות עבודה מעשית ללמוד קרוא וכחוב, ואם אפשר, להעניק להן מקצועות, בשטח, בשכונות־עוני, ולהתעלם מהמספרים המחרידים כגון תפירה וריקמה. בשבועות האחרונים היא מבקשח שברו"הות הססטיססיים". היא יומה, איפוא, כסיוע תברות וידידות המקורכות אליה, פרוייקט ניסיוני של שטיחים בכתיהן – מלאכה שהיתה מקוכלת על טיפול בחמישה בתי־ספר בשכונות עוני עמיקות, המצרים הקרמונים, ויכולה להוות מקורישרנסה נכבר ולרבריה, גילתה בהמשר כי לפניה ילדים, שבמטט סיוע, ניתן להעמירם ברשות עצמם. אחר מכתי-הספר הללו שוכן בשכונת בולאק, שבו לופ ים בתנאים : רשמיים לקבלת פני גרולי־עולם ונשותיהם. יהכהונה קשים ביותר 2000 תלמירים עם ר בות בעיות. הרמה אינה מרשה לנו לצאת לכל מקום כאוות נפשנו, הכיתות לא ענו על הצרכים, התפוצצו מ זב תלמידים. ' אפילו לבקר אצל חברינו הרבים משכבר חימים,

בהפסקות במכות ובאלימות. אז צק רעיון בראשי - בימים פנויים, אנו מרשים לעצמנו להומין את החברים ברוע לא נגיים את חילרים עצמם לשיקום בית הספר, . לביתנו. לקישום הכיתות ולנקיונו של המוסד כולו, התקשרתי עם ההורים, שכיניהם יש אנשי מקצוע רבים, שמיד" הנשיא בגרים כצבעים עוים. היא אומרת שמעולם לא התנדיבו לבצע עכודות שונות כך, כסיוע התלמידים, "משתה דיאטה, אף שגיורתה נותרה חטובה ההסבר לכך הפר בית הספר, תוך זכו קצר, למוסר חינוכי שכל הוא כמו שהיא אומרת, היותה טבחית גרועה, אך היא תשכונה נאת כו היים:

urdenio 42

אוחבת לאכול סוגי מאכלים שונים, היא אינה מאמינה

סוואו מובארר (משמאל) בחברת המראיינת. ליילת עומאר: "במציאות מיא יפת ורות יותר מאשר בהמונות"

טוזאן מספרת: "במהלך עבודת המחקר שלי במגידי עתידות ובגלגול נשמות, אם כי, לעתים, היא ואני טוענת כי אם לא הייתי נרתמת לעבודה זו, היו ילרים אלה נשארים אלמונים, אולי היו יוצאים לרמוכ, לחוסר־מעש. כיום, אני משוכנעת שיש לנו אוצר אנושי עצום, שאפשר להפכו לכוח יוצר למען מצרים טובה יותר. אני מאמינה שכל מה שאתה משקיע כילדים,

> היא גם מאמינה שילדות מאושרת היא היסוד לכל חברה מתקרמת. אר זו משימה כמעם בלתי אפשרית להקיף את מאות מוסרות החינוך במרינה, המשוועים ליריים חמות כשלה. אולם היא גאה מאור על שהצליחה לשלוח להקת תלמידים מבני־טיפוחיה לפסטיוואל הילרים הכלל־ערבי, שנערך לא מכבר הנשיא סאדאת. מתוקף כהונה רמה זו עברו ברבת-עמון, בחסות המלכה נור. היו אלה ילדים בני הזוג לחווילה צנועה, עטורת־עצים, מחוננים, שגילו כשרונות בלתידגילים בזימרה, במחול ובנגינה. כמקביל, יומה פתיחת מרכזי תרכות כמספר כתי־ספר או בסביבתם. "אינך יכולה לשער בנפשך עד משמר. ונוץ מזה, יש לנו שם מופעי כוכות, תיאטרון

שעשועים – אבל לא תמיד גם לחם. אומרת

ששואלים אותה מרוע האנשים כמצרים מתייכים, גם בתנאים קשים ביותר, היא אומרת: "עברנו כל כך הרבה מלחמות, שכמעט כל משפחה איכרה בן. נשים לכשו להחליש אותנו".

יומיומיות שלה. לדבריה, היא לא משתעממת גם כאשר הבעל עסוק ער מעל לראש בהתחייבויות פנימיות, בינלאומיות וכלל־ערכיות. היא פעילה גם במוסרות צרקה, כמיבצעי התרמה, כסיוע לנשים אנאלפאכתיות להחדיר מקצוע חדש בקרב אותן נשים - אריגת לנשים עניות.

היא לא נוהגת לצאת עם כעלה, אלא רק לטקטים "מצאתי שהילדים מלאי־מרץ, פורקים אותו במיוחר מימי השירות של בעלי בתיל האוויר, אבל

כמו כל הנשים המצריות, אוהבת גם רעיית

גיליתי בחמשת בתיהספר שאימצתי, ילדים כשרוניים מניתה לידידותיה לקרוא בספלי קפה, "אבל רק לשם שעשוע".

סוזן מוכארך סכודה שהנשים האמרישניות הו קצת יותר מדי תוקפניות, אך על ננסי רייגו, רעיית הנשיא האמריקני, היא אומרת: "היא אחת הנשים החמות והמתוקות כיותר שפגשתי בימי חיי".

כשנבחר חוסני מוכארך לתקופת כהונתו הראשונה כנשיא מצרים, סירב במשך תקופה ארוכה לנטוש את החווילה המשפחתית הפרטית בהליופולים. סוזאן הציעה פשרה – לאפשר להם להתגורו בחווילה ולקבל את המכוברים בארמון קובה או כארמון אליערוכה. אולם הכהונה הרמה חייכה את בני חוג לעבור לארמון אל־ערובה. לעיתים, בשעות־הפנאי, שהן כל כך מעטות, נוסעים כני הזוג לתפום שלווה בתווילה הקטנה והיפה. פינה פרטית שמורה נירי עשרות. אנשייבטחון מיוחדים בכובעים כחולים המגינים על מבואותיה.

עיבוד: שפי גבאי

תחזית לשבוע שבין 16 ל-22 באוקטובר

שיו, וכדאי לרחום אותה לפרוייקט חשוב.

(23 בספטמבר עד 21 באוקטובר) השבוע חתקשו לחגיע לכלל הסכמה עם חבר בעולק הקשורים בכסף. יש לכם עלשיו הרבה התתייבויוה חצ תיות, ויש לקיים אותן. המקוריות שלכם במיטבה לל

(23 באוקטובר עד 21 בנובמבר) כימים אלה אתם עלולים להתקשות בחבווית וקודתי אות שלכם למפונים עליכם, אך חזכן לשבחים על ביב משימה כלשהי, בתחום הקדיורה, חלקי התשבץ וצול ומתחברים: היו קשובים לחזדמוויות חושות.

שוים שיצאו מדעתם

פנטהארו

תאהבת פעם כפסל, שאל אמנון שנירז אורי שנים של חברת האלקטרוניקה שהיה מנהל אגף תכידות שלה.

התלונה הוו, של מנהל אגרי מקצועי, איש התנים מתוחכם ומתורכת, ומצר שני גבר רומנסי סט על צהבת פסלים, הכיאה את גליה מהמכוכת, מש קערת הסלט כידיה. ניגבה את חידיים בסיגור, היה בשר ואז זה בא". אה אט אט, מקשיבה לשיחה על גבר שהתאהב

לא וק שהתאהבתי אלא גם נשאתי אותה

לחלק להיתקל בימים אלה בטיפוסים בעלי דעות

אַ מַּמָּחוֹם הקריירה יש לכם רעימות הור

וגש שוב לפעול בתחום המשפטי. אונם אינכם

מין מוחד מאירועים חברתיים חשבוע, אך יחבן

מו למונת אחם עשויים להכיר עכשיו חברים

של אויקה נצות השבוע בתחום העבודה, ויתבן

מודה מודה הקריורה יהיו לטובחכם, אך הי

של של של את השבוע בשחה הישניה. החם"

וא פינונים לפלא תפקיד חשוב בעתירכם,

(בדצמבר עד 21 בדצמבר

לשב עד פו בינואר)

(אדעד 18 בפברואר)

(D'NELL 20 TO WITE

מקונד פן באפרול)

. א נהא לחסתיר אותם לפי שעה.

המתקשטת בטבעת נישואין רקה ובחיוך מבויש.

אמנון עוד הגבירה את הסקרנות. אולי השקיעה, אולי השתיקה הארוכה, אולי עצם הצורך פעם אחת לרבר, גרמו לו לאמנון לספר את סיפור הפסל החי שהתאהב

"זה היה בתשע בערב. חודש תמים עשיתי וויך. "מאו פיגמליון, אני לא זוכר מי שהתני באוסלו ולא יצאתי בכלל מהמשרד בו עברתי. אותו מה בעסק הוה". אמנון חזר משליחות כת יום, מצאתי את עצמי חונה לפתח 'הפרוגנר פארק'. **שנווים בסקברינוויה. שירת בעיקר באוסלו** מימי לא ראיתי גן פסלים מקסים מלא הדר כמותו. מחוגיה ועלה ער הצפון הקר, לטפל בעסקי מכירת איסלו הקציבה 800 רונם לגדול הפסלים שלה גוסטב ויגלאנד, ברנש שהיה כלי ספק גאון ופיזר עשרות מפסליו העשויים ברונזה, כשני טורים ניצכים מעל

השתתק כאילו מנסה לחזור ולדלות מחוד נככי זכרונו את המעמד. לרייק בפרטים, כן. הפרטים הם

"הפסלים היו של גברים, נשים וילדים ערומים. שמסכיב צנחו פסלי אכן ופסלי כשר ורם זה לזרועות

(עד 20 באפריל עד 20 במאי) הישמרו השבוע מפני תרופות שאינכם מכירים. אחדים מכם עלולים לסבול בימים אלה מאלרגיות. בתחום העי בודה, צפויח לכם השראה מחודשת לגבי פרוייקט כלש־

(21 במאי עד 20 ביוני) אמה השבע לנצל אתכם כתחום העסקים, אל אותם אותם, עויינים פינוסיים חשובים מצריכים

(21 ביוני עד 22 ביולי) מחלוקת קלה עלולח להתגלע עם בן חזוג בנלל עניין בקפי. עבודה קשה ומשמעה עצמית הזקה ישאו פרי

קשת צבעים כאילו במאי אַלוהי, קבע אי־שם בשמיים ברמת־גז, משקיף אל גן גרול, חדר אחד ענק, המשמש מערכת מסנני אור צבעוניים והיקום כולו מוצלף חדר עבודה וכל כולו חלון כביר המציג את הנוף באורות הללו. מטולטל בהם, וער שהבנתי מה קורה כאילו היה תמונה, ועל הכל משמעת קפרנית של איש חשתי צורך לאחוז כמשהו מוצק. מסכיבי ראיתי תמונה מחשבים קר ומפוכח המעריף את חיי הכדירות, שאיננו שלא האמנתי כי ניתן לראות אותה. אשה חיבקה פסל מסוגל לחלוק את עצמו עם אנשים. ופתאום נסע אל

נישואין אלה היו אפופי מסתורין, ושתיקתו של

ישראל, תחת השמיים שענני סתיו ראשונים משוטטים בהם, כמעס לא עמדה במבחן ההגיון. שם, בארץ

החושך והשלג, היא היתה ממשית. היא התאימה

למפגש כין היום והלילה, למפגש בין הדרים והאנמים.

בטורי רכילות. רווק מבוקש. נאה. גר בפנטהאוז

הצפון הקר, גורר אחריו משם נערה זהובת שיער,

סיפור נישואיו של אמנון שניר, זכה לכמה שורות

גשר.

בגודל טבעי. שיש הפסלים היה חמים, רך למגע כאילו

העיקר. "תחילה לא הכנתי אפילו מה אני רואה. השמיים היו מוארים באור אדום לוהט. הרקיע כולו. ותה נכוך. הרברים נשמעו מבולבלים. תערובת האור היה הזק כל כך, מתעתע עד שהרגשתי שראשי מסתחרר. זהו אור שאתה חולם אותו. אור הממש הכהירה של מסתחרר. זהו אור שאתה חולם אותו. אור המציק אליך

חו. את הערבים כדאי לבלות עכשיו בכית.

אם תניחו לטמנרמנט שלכם להשחלט עליכם בעניינים חקשורים בעבודה, אתם עלולים להתעלם מפרט חשוב כלשהו. שותפים יקבלו עכשיו בחערכה עזרה מצרכם. הכוחות היצירתיים שלכם במיטבם חשבוע.

בעבודה, וחווכחו כי ההתמדה משתלמת, זה זמן עוב לעירוב הנאות עם עסקים, ויש סיכויים חדשים.

(23 ביולי עד 23 באוניסט) חשבוע ייתכנו ויכוחים עם קרוב משפחה המולה עקשי נות. בתחום הכילויים, בימים אלה מומלץ ללכת דווקא למקומות המוכרים והידועים, יכול להיות שתחדשו היכי רות ישנה – ותיתכן גם אחבר ממבע ראשון.

(23 באוניסט עד 22 בספטמבר) קערות מסויימות שונשקעו בימים אלה לא תחיינה הוג" מת, אך און שעם לחשיב עליהן - חפצב רק יחמיר. . בוירה הביתיה חוכלו להגיע להישגים נאים השבוע ההוצאות בתחם חבילונים עלולות לחיות מונומות

של גבר ערום. לופתת חזק את גוף השיש שלו. דומני

מעמקי סיוטי הלילות. אור מצמרר, שאתה שומע אותו

נראו השמים כאילו פסע בהם רקכון. הצבעים נעקלו זה אל תוך זה. רצועות ירקרקות־ארומות׳

צהוכות כחולות ארומות מעורבות זו בזו מקרינות

"שקיעה צפונית. לאט לאט כבה האור. עכשיו

בצריתות המשוגעים.

זה, מתמוגים יחר, לעמוד מול טירופס של השמיים. ואז חשתי כה. אינני יורע אם אני אחזתי בה חוק או היא זו שנפלה לורועותי. הייגו מאוחדים, באיזו חוויה שלא מן העולם הור. חוויה המסריפה את החושים ורק לעתים נדירות זוכה אדם כחייו לתוש אותה".

דומה שאמנון התנער מאיזה חלום סיוטים. הוא לא התכוון להכניס את ידידיו אל תוך עולם הסיוטים

הצבעוני שלו. אבל הוא נסחף. "איברתי אותה. לא האמנתי אכל איברתי אותה. כאשר ירדה החשיכה היא ככר אבדה לי בקהל האגשים שהתפזרו, תפסו את האוטוכוסים ואת הרכבות היוצאות לעכר מרכו אוסלו. מאז חייתי כמטורף. הרגשתי שאני מוכרת למצוא אותה".

חייך במבוכה. לגם מכוס הקפה שהצטננה על השולחן לגימה אועו ארוכה. "אוסלו וויא גם עירו של מונק כדרך שהיא עירו של הפסל וינלאנד. מונק גדול ציירי נורווגיה שסיים את חייו כשהוא יוצא מדעתו. חציתי את המוזיאון שלו עוצר ליר תמונת 'הועקה'. גשר ועליו שני ארונים מתרחקים. איש לופת את ראשו בשתי ידיו ופיו פעור. אכל האיש איננו זועק. מי שוועה במקומו זהו הים, שים בו צבעי דיו כתול־ירוק־שחור והוא עונה בתנופה מטורפת להד הצעקה, אכל יותר מכל זועקים הקמיים. השמיים שיש בהם מחול של צבעים ארומיס־ירוקים־ כתולים צהוכים ארומים הממלאים את כל הרקיע. כן. מתאום תפסתי שהשמיים שראיתי כגן הפסלים היו השמים של פונק. עצמתי את העיניים וכשפחחתי אותן ראיתי אותה שמרת לצירי.

ישב מכוייש, מנית לצלילי הטישר לגווע אם אט עם אור השפיעה האתרון. לאודי מכן סעדו בשתיכה. רגע הקסם שאחו בשלושה, כמו פג לפני שיצא אמר אמנון לבורווגיה שמעתי גם אגויה על נפח שחיפש לעצמו אשה, ויצר מסל מוהב, הצרה היתה שאשת חוחם לא ידעה לנשם, לפנק, לא ידעה להכחין ברגשותיו. על כן הוא החויר אותה אל כור המצרף. הנערה שאני פגשתי יש בה את כל המעלות למרות שכאילו נוצרה מאנרות חוהב של הצפח הרוצק".

אורה ומועח מענת. ודשות בלתי צמוות יני שחום, וש דוש עלשיו על ענייני תרומוטיקה. שלה אלם משחקים וחתקשו להחמודד א מיווים לפוום בשלחת ופשכם.

לסקים כספיים עם חברים.

43 6130010

השבוע לפני 35 שנה

הבריטים פינו גשר על הסואץ

בעמוד זה מבחר מהידיעות

הנוסח המקורי נשמר.

ליקט: גבריאל שטרסמן.

והמודעות שמורסמו ב"מעריב"

בשבוע שבין 9.10.52 – 16.10.52.

הבריטים סינו את העמדו הצומאית שלהם ליר גשר מרראן שעל פני תעלת פראין.

יחירת הצבא הכריטית שהח זיקה כנשר עוזכת את המקום ויי ווירות הצכא המערי יקכלו ליורי הן את העמרת - הוריעו שלטונות הצכא הכריטיים כמצ-

> מיקונים במוסקבה: ישראל מושבה אמריקנית

יהעמים אשר בישראל מחזיקים טובה לברית המעצות על שחשמירה את המפלצת דםאשימכית, שאיימה לשעבר את כל העולם כולו. הם זוכרים כי ברית המתוצות חצילה מיל-יונות יהודים מהמשמדה במוד טת תריכוד - כך פתח מוכיר מקיי, מר שמראל מיקתים, את נאום חברבה שלו אתמול אחר המדרים בועירה ה-19 של המר פלגה העפוניםבית הכובייטית בכרכול המומקבאי.

שליטיה הנוכחיים של ישרי אל, הוסיף מר מיקונים, הפכן את הארץ למושבה אמריקאית ולטר-מי המונופול האמריקאיים ניתן הופש נמור לנצל את המוני העמלים של ישראל.

ראש חנועת החרות, מר מנחם בנין, שנערר במשך ג חדי שים מתארץ, פומר לשוב ביום

עם שוכו של מר כנין ידון מרכו החרות בשאלות הכרוכות בביצוע הסכם"השילומים ועל ענודה המפלנה לעיריות:

שביתת נכים בעירית ת"א הבוכר ליו מנין שריות תיא הבוכר ליו מנין שריות תיא

יהמילו על שפיתיל שבר. לתוך דענו האינו איני לכנמו לתוך דענו האינו איני מועצוו לו משובחים חבש עודה בלמד

מנת הביצים ללא שינוי

אין תקוה לשיפור קרוב במנת הביצים. מצב תהטלה אינו משביע רצון והמנח של 2 ביצים לשבוע תישאר בעינה גם בעתיד הקרוב.

למטרת נשואין אגרונום רווק. מסודר מוכ עם דירה יפה בת שני חדרים מעינין להכיר רוקה סימפטים

ותית. בלונדינית אמיתית. ל

שמנה, בעלת קומה ביווני

בגיל 35–30, ים מכתב שיכתב זיי המעוני

עצמה בעברית. נרמנית אן

פישר מגיש

כתב האמנה

מר משה פישר, שנריו

מר פישר מניש את כתב

האמנה וחדש לרגל העלאת בל

רות ישראל בצרפת לדרצת שב

חמסוד, אשר בשקפותי היה

בשויותות בוצנן בארדונה כפי שנורע פיפלה

שחרקפו ער רד ות "ל" מקרר שחיות שוצכא המשרר קרוצאו האל שומרו בתו שפירט שומרו בתו שפירט נמצא קור מספיק לואלא

ישראל כפארים, מניש היום או

כתב האמנה שלו לנשיא צרפת מר ונסן אוריול, בסכס תניני

שייערך כארמון אליויי.

אנגלית - ייענה לשנית לת ד. 1094, חליאביב, עבור מספר פ.

> הגברת משלוחי העופות לשי ווקים, המאפשרים באחרונה חלר - סות תכופות של בשר עוף ליל דים וחולים, מעוררת דאגה, מאחר שזו מעירה על צמצום נו" סף של הלול. בתוני "תנוכה" סבורים כי רק במקרה של הצל־ חת גירול השעורה גם בחורף הבא, אפשר יהיה לדון על הרחד בת הלול לקראת הקיץ הכא.

נציגי ישראל

ירדן נפגשים נציגי ישראל ועבר חירדן יצאו חבוקר לפגישה בוואדי בערבה כדי לדון בגניכות ותק־ ריות אורות שאירעו כאיזור זה בימים וואדורונים.

ככאים ישראליים ויררנים עמלו חמש שעות בכיבוי דליקה שפרצה כשער הגיא ואיימה על ישובי עולים בסכיבת מסילת צר

ון. נכביש הריטוב - ירושלים. האש פרצה אתמול אתה"ו בשטח הירדני, כנראה כתוצאה מטיגריה שנזרקה על ידי זקיף הלגיון ואחזה בקוצים ושיחי סרק. כאשר החלה האש להתפשט גם לשטח חישראלי הניעו למקום ככאום מירושלים ומחרי יהודה מכנסו לסעולת איתור האש. גם הלגיון הכיא תגבורת של כבאים משלו, כדי לאתר את האש לבל

תפגע בתחנת הבנוין בסכיבות הדרכים שער הגיא הריטוב. לאחר חמש שעות הצליח הבכאים משני הצרדים לככות את האש לא נגרם נוק לרכוש.

וקף ראשי שראל

תח נודע, כי הרב הראש לוחדי רוכונית, דיר משח רוזן, וצא בדתקפה על ראשי מדינת ישראל מברכתו ערב ראש השי

ברברי מרב רוון נאמרו "נהר לים ער אין קד צעינו והתמרמן רותנו בראותנון שמנויניה תנוכי היום של מרינת ושראל לוחצים יין הנחום מנאלות ברם – צני גוד למסר דרם של חורתני לפי לקיינה ודצו ההמנים היחבום לקיינה המעטירם למכירה פומבית את וכים היפי של סיור שונה

7000 צמיגים ראשונים מתוצרת הארץ – לשוק

מים הקרובים, לאחר שתושג | 28,900 ל"י, בצירוף התוספת אתמול המכם מופי בין הנהלת | למס כלן ורווח המתווכים. המחי-השמעל לבין שה האוצר ברבר | רים לצרכן יהיו איפוא גבוהים

The state of the second se

למפ"ם (המיעוש) משוחפים

מפת החדוקה של עין חרור

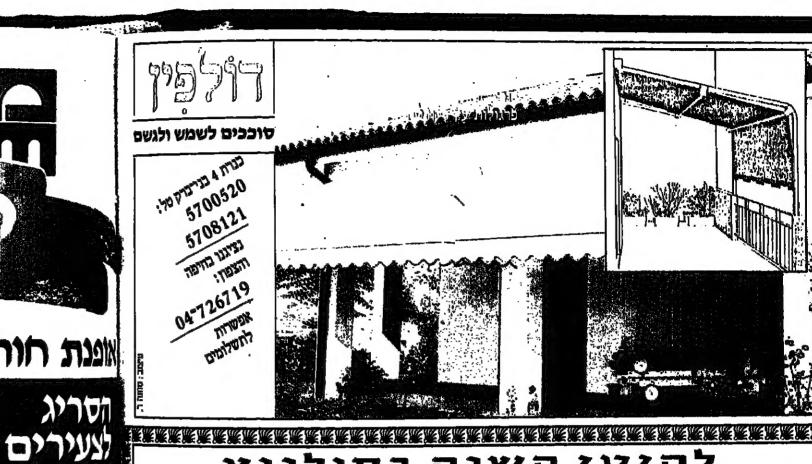
7000 הצמינים הראשונים ן ל"י הצמיג, בתוספת 25 אתון מס מתוצרת כית החרושת יגנרלי | כלו ואחתי רווח המתווכים, צמיב בקרית אריוז יוצאו לשיווק ביי | קסן למכונית פרטית יעלת

כמקצת מפחירי היכוא הרשמי לצמיגים למכוניות משאואוטובו

הכנסת בקאהיר בעת חשילת כלינדיו, מכרך אותו ביר נבריאו סיטון, עורך דין ידוע במצרים ומראשי העות היחודית

מחיר הבמינים הגדולים, בגד | סים ואילו לגבי צמיגים קטנים דל 20x1000 נקנע ל-126.750 לא יהיה הפרש ניכר במחירים.

The last of the state of the st

להיטי השנה בקולנוע ועכשיו – בוידיאו שלך בביתו

הנוסע (דהות בנובה)

RUUL לעץ הדובדבן

ג'ק ניקולטון 🖈 מרירו שניידר בסרטו של מיכאל אנג'לו אנטוניוני

סרטו של **פול שריידר**

לחשיג בְּסִפריות הוידיאו המובחרות מופץ ע"י החברה הכללית למוסיקה (1973) בע"מ

משימה

כאן, ממש כאן, 4 ימים ו־4 לילות

הצבע ארגמן

סרטו של סטיבן שפילברג

* IT'U 125"3

תוכלו להעביר 4 ימים ו־4 לילות הופשה מהנה שעליה חלמתם

הולידוי טבריה

עם מועדון־לילח מפואר ושלל תכניות מגוונות, בריכת שחיה, מועדון בריאות, סאונה, ג'אקוזי, מתקנים רבים, מטבח עשיר ומגוון בטעמים מוקנטיים.

טלפון: ב-2-1901-2-3

★ המחיר כולל רמי שירות, לא כולל מע"מ★ לא כולל חגים ★ לא כולל אוגוסט

לילדים שיודעים לשמור טוד

הופיעה מהדורה חדשה

סודות של ילדים אחדים מאת: דליח וינשטין • צייר: אמי רוביונר

בספר יש הנצן סודות גם של ילדים וגם של ילדות, רק סוד אחד בסוף חטר... הסוד שלך ולא אחר...

בקש בחוויות ובטפריות מעריבי תליאכיק, דרך פ"ת 17 א", על' 23-53-23 • היפת, בן יחודת 29, כול' 5236-89 • בארשבע, קק"ל 90, טל' 74650

אפנת חורף במחירים מפתיעים

טרנינגים לנשים

"אילח"

סריגים

לנשים

סריגים איטלקיים

הק**99**0 שיח

צוארון פולו קארה

סווטשרים חלקים לגברים

"דרבי 1990 שמיכות

שמיכות

פוך סינטטי

הקונה במשביר לצרכן חוסך כסף,חוסך זמן!

סירי אמאיל במחיר ללא תקדים!

טרנינגים

מודפסים לילדים

"ארסא"

"תפרון

לילדות

990 PT

זוג גופיות רק שירו

190 סיר קטן. סשיר בינוני סשור גדול חק •מחבת עם מכסות מ